

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

28 februari 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1649
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1651
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	1665
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1684
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1685
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1689
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	1693
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	1709
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	1714
Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden	1723
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1730
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	1733
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1736
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1740

I. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1743

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 12
van 17 januari 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

FCUD – Arbitragehofprocedure

Artikel 83 van de federale programmawet van 24 december 2002, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2002, bevat een nieuwe regeling inzake het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten.

Het advies van de Raad van State bij het ontwerp is ronduit vernietigend en stelt dat de federale overheid niet bevoegd is voor de financiering van collectieve initiatieven voor buitenschoolse opvang.

Naar aanleiding van een discussie in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement heeft de minister-president verklaard geen belangenconflict te zullen invoeren, maar wel een procedure te starten bij het Arbitragehof, teneinde een einde te maken aan dit aanslepende conflict over deze bevoegdheid tussen de federale overheid en de gemeenschappen.

1. Wordt reeds een beroep ingesteld bij het Arbitragehof? Zo ja, wanneer precies?
2. Heeft de minister-president enig idee wanneer de uitspraak mag worden verwacht?

Antwoord

Mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, heeft juridisch advies ingewonnen met betrekking tot deze aangelegenheid. Zij zal dit advies voorleggen aan de Vlaamse regering gekoppeld aan de vraag het FCUD-dossier, en met name artikel 83 van de programmawet van 24 de-

cember 2002, aanhangig te maken bij het Arbitragehof.

Het verdere verloop van het dossier is afhankelijk van de beslissing van de Vlaamse regering terzake.

**Vraag nr. 13
van 24 januari 2003
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Overheidstaken – Formule

Het regeerakkoord van 7 juli (De brug naar de eenentwintigste eeuw) vermeldt onder de titel "Een doeltreffende en zorgzame overheid":

"De Regering zal (tevens) op tal van beleidsdomeinen onderzoeken onder welke vorm ze haar onderscheiden opdrachten, de gelijke toegang aan elkeen verzekerend, het best kan vervullen: hetzij door het versterken van haar openbare actie, hetzij door het uitbesteden van taken en diensten, hetzij via publiek-private samenwerking of publiek-privaat partnership, hetzij door middel van het afstoten van taken naar de private sector".

1. a) Welke onderzoeken met betrekking tot de diverse beleidsdomeinen werden (reeds) verricht, door wie en wat was de respectieve kostprijs?
- b) Zijn deze onderzoeksresultaten bekendgemaakt en/of gepubliceerd?
- c) Welk gevolg werd aan deze onderzoeken gegeven?
2. Welke initiatieven werden met betrekking tot de diverse beleidsdomeinen genomen om:
 - a) de openbare actie te versterken;
 - b) taken en diensten uit te besteden;
 - c) tot publiek-private samenwerking of publiek-privaat partnership te komen;
 - d) taken naar de private sector af te stoten?
3. a) Hoe worden de onder vraag 2 vermelde initiatieven geëvalueerd?
- b) Hoeveel bedraagt de kostprijs/de opbrengst van deze initiatieven?

c) Welke juridische formule werd gebruikt inzake publiek-private samenwerking of publiek-privaat partnership (contractuele vorm, gemeenschappelijke rechtspersoon, concessie ...) ?

d) Hoe zijn de private partners geselecteerd ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael vraag nr. 13, Stevaert nr. 172, Vogels nr. 93, Vanderpoorten nr. 51, Landuyt nr. 36, Dua nr. 91, Van Mechelen nr. 71, Van Grembergen nr. 54, Gabriels nr. 50, Vanhengel nr. 14).

Gecoördineerd antwoord

Het citaat dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn schriftelijke vraag opgeeft, komt letterlijk uit het federale regeerakkoord "De brug naar de eenentwintigste eeuw".

Ik acht het aangewezen dat hij zich met zijn vragen over de uitvoering van het federale regeerakkoord richt tot de respectieve ministers van de federale overheid.

Vraag nr. 14 van 24 januari 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse administratie – Allochtonen en gehandicapten

Er zijn nauwelijks allochtonen en personen met een handicap in dienst bij de Vlaamse overheidsadministratie.

Het vertrekpunt is het opvoeren van de instroom van deze personen in de administratie. In 2002 besteedde het positieve-actieplan veel aandacht aan actiepunten die de instroom versterken. Zo wou de dienst Emancipatiezaken extra ondersteuning bieden aan projecten die oog hebben voor de instroom van allochtonen of personen met een handicap.

1. Welke projecten werden in 2002 uitgewerkt door de minister, de administratieve diensten en Vlaamse openbare instellingen onder zijn/haar bevoegdheid, om de tewerkstelling van allochtonen en personen met een handicap te verhogen ?

2. Wat was het resultaat ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael vraag nr. 14, Stevaert nr. 175, Vogels nr. 97, Vanderpoorten nr. 53, Landuyt nr. 37, Dua nr. 93, Van Mechelen nr. 72, Van Grembergen nr. 56, Gabriels nr. 51, Vanhengel nr. 19).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 15 van 24 januari 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Reeds in 1986 keurde de toenmalige Vlaamse Raad een decreet goed met betrekking tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. Dit decreet bepaalt dat bij bouw of verbouwing die geheel of gedeeltelijk ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, een bepaald percentage van de kosten moet worden besteed aan in het gebouw geïntegreerde kunstwerken.

De ministers zijn zelf verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van dit decreet betreffende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. De administraties dienen de resultaten aan de administratie Kunst te rapporteren.

1. Ziet de minister toe op de toepassing van dit decreet voor de gebouwen waar de diensten/VOI's onder zijn/haar bevoegdheid gehuisvest zijn ?

2. Welke kunstwerken werden sinds het aantreden van deze regering geïntegreerd in de betrokken openbare gebouwen ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael vraag nr. 15, Stevaert nr. 176, Vogels nr. 98, Vanderpoorten nr. 54, Landuyt nr. 38, Dua nr. 94, Van Mechelen nr. 73, Van Grembergen nr. 57, Gabriels nr. 52, Vanhengel nr. 20).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 16
van 29 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlaamse administratie – Aanpassing werkplek gehandicapten

Om personen met een handicap tewerk te stellen, zijn er soms aanpassingen aan de werkplek nodig. Een aangepaste werkplek maken, is bij de overheidsdiensten soms een lijdensweg. Aanpassingen laten daarom vaak erg lang op zich wachten, financiën ontbreken of de leidinggevende vindt de aanpassing niet noodzakelijk voor het uitvoeren van de functie. Sommige diensthoofden stellen zich bovendien vragen bij het betalen van dure aanpassingen, omdat de organisatiecultuur interne mobiliteit aanmoedigt. Ze vrezen dat een persoon met een handicap al snel zal vertrekken naar een ander departement, samen met de dure aanpassing. Ten slotte zijn sommige aanpassingen sociaal wenselijk, maar geen technische noodzaak.

Momenteel beslist het afdelingshoofd van een personeelslid met handicap of een aanpassing er komt of niet. Het is het departement dat trouwens de kosten moet dragen.

In het actieplan 2002 voor personen met een handicap bij de Vlaamse overheid werd daarom een onderzoek aangekondigd in verband met deze financiering.

In welke departementen/openbare instellingen onder de bevoegdheid van de minister werden de laatste drie jaar uitgaven gedaan om de werkplek voor personen met een handicap aan te passen?

Hoeveel personen met een handicap vroegen een dergelijke aanpassing aan?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael vraag nr. 16, Stevaert nr. 186, Vogels nr. 109, Vanderpoorten nr. 58, Landuyt nr. 41, Dua nr. 98, Van Mechelen nr. 78, Van Grembergen nr. 62, Gabriëls nr. 59, Vanhengel nr. 22).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

**Vraag nr. 155
van 10 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Stadsbusnet Tongeren – Nerem

Het nieuwe stadsbusnet in Tongeren is nu opgestart, tot grote tevredenheid van de meerderheid van de bevolking.

Alhoewel het allicht niet de bedoeling is, stelt men vast dat sommige gebruikers er op achteruitgaan. Vooral in de deelgemeente Nerem is er verontwaardiging bij de regelmatige busgebruikers. Deze gemeente, met een vrij oude bevolkingsstructuur én regelmatige gebruikers van het aanbod van De Lijn, beschikte tot voor 22 december in de dorpskern (kruispunt Kremersstraat-Neremstraat tot aan Dreef en de stationsbuurt, goed voor een afstand van ongeveer 1 km) over drie opstapplaatsen met één busverbinding per uur.

De nieuwe regeling bracht hier een ernstige wijziging aan. De halte "Brug Ghijsen" en de halte "Stationsplein" zijn nu verdwenen. De haltes "Brug Henrotte" en "Dreef" zijn voortaan afhankelijk van de belbus. Dit echte centrum van het dorp, waar effectief de meeste mensen wonen, gaat er op achteruit. Allicht daarom werd deze deelgemeente "vergeten" in het boekje "Welkom in de nieuwe mobiele regio", blz. 6.

Vanuit dit ongenoegen startten getroffen een petitie die aan De Lijn overhandigd werd. Ze argumenteren dat ze er effectief op achteruitgaan en dat iedereen bovendien niet over een telefoon beschikt om vervoer op aanvraag te krijgen. Bovendien veronderstelt contact opnemen langs de telefoon niet alleen een vrij nauwkeurige planning, maar ook een bijkomende uitgave, soms zelfs aankloppen bij goedmenende bureaus: een telefooncel is

er immers slechts op ongeveer 1 km afstand... Daarenboven moeten de gebruikers van de stationsbuurt nu naar de meest nabije halte over een gevaarlijke en vrij druk bereden weg zonder voetpaden, of richting Dreef, of richting Malkerk.

1. Welke initiatieven worden genomen om dit probleem te verhelpen ?
2. Werden er nog andere negatieve ervaringen met dit nieuwe systeem gemeld ? Welke ? Wat wordt eraan gedaan ?

Antwoord

In de Tongerse deelgemeente Nerem werd geen enkele halte afgeschaft. De halte "Brug Ghijsen" en de halte "Stationsplein" zijn de vroegere benamingen van de huidige haltes "Nerem Brug Henrotte" en "Nerem Neremplein". Deze deelgemeente heeft sinds 21 december 2002 zelfs een halte bijgekregen, namelijk de halte "Nerem Dreef".

Voor de inwoners van Nerem bestaan de volgende openbaarvervoermogelijkheden :

- De haltes Nerem Kerk, Nerem Kleinblookstraat en Nerem Nieuwe Wijk worden zoals vroeger bediend door een streeklijn (lijn 39b) en een stadlijn (vroeger lijn 73, nu lijn T4).
- De halte Nerem Brug Henrotte wordt – zoals vroeger – op vaste basis bediend door de streeklijn 39b. Sinds 21 december 2002 wordt deze halte eveneens bediend door de stadlijn T4 op vraagafhankelijke basis. Indien men aan deze halte wil gebruikmaken van lijn T4 voor een verplaatsing naar Tongeren is er eerst een telefonische reservatie nodig.

In de omgekeerde richting, komende van Tongeren, volstaat het om bij het opstappen aan de chauffeur te vragen of hij wil doorrijden tot de halte Nerem Brug Henrotte.

- De nieuwe halte Nerem Dreef wordt eveneens op vraagafhankelijke basis bediend door lijn T4. Hiervoor geldt dezelfde regeling als voor de halte Nerem Brug Henrotte.
- De halte Nerem Kremersstraat wordt – zoals vroeger – bediend door lijn 39b. Sinds 21 december 2002 wordt deze halte niet meer bediend door lijn 73. De Lijn voorziet echter in een volwaardig alternatief : reizigers kunnen gebruikmaken van lijn T4, die de halte Nerem Kleinblookstraat bedient. Deze halte is vooraan

in de Kremersstraat gelegen, op zowat 150 m van de halte Nerem Kremersstraat.

- De halte Nerem Neremplein wordt eveneens nog steeds bediend door lijn 39b. Sinds 21 december 2002 wordt deze halte echter niet meer aangedaan door lijn 73. De Lijn voorziet in het volgend alternatief : reizigers kunnen gebruikmaken van lijn T3, die de halte Mal Kerk bedient. Deze halte ligt op 250 m loopafstand van de halte Nerem Neremplein.

Een andere mogelijkheid is lijn T4 aan de halte Nerem Dreef met een loopafstand van 400 m (vraagafhankelijke bediening).

De haltes Nerem Neremplein en Nerem Dreef worden thans op vraagafhankelijke basis bediend, aangezien uit de lage bezettingscijfers van vóór 21 december 2002 duidelijk bleek dat de haltes in Nerem slechts sporadisch gebruikt werden. Het heeft uiteraard geen zin om op vaste basis een reeks haltes aan te doen, wanneer de bezettingscijfers uitwijzen dat voor een groot deel van de ritten geen belangstelling bestaat. Een vraagafhankelijke bediening biedt in zo'n situatie een oplossing. Bij de beslissing speelde nog een tweede argument mee : gezien de ligging van Nerem werd het aanbod voor deze deekern via een "keer-weer-vak" gekoppeld aan de bediening van Diets-Heur en Vreeren. Door de nieuwe stadlijn T4 enkel op vraag via Nerem te laten rijden, wordt een nodeloos verlengde reistijd voor inwoners van Diets-Heur en Vreeren vermeden. Enkel indien er geïnteresseerde reizigers zijn, maakt lijn T4 een lus via Nerem. In het andere geval wordt de reistijd voor de overige reizigers aanzienlijk verkort.

Tot dusver zijn de reacties op het nieuwe Tongerse stadsnet positief. Enkel in de deelgemeente Nerem ontstond, ruim vóór de informatie-campagne van start ging, enige onrust rond het afschaffen van haltes als gevolg van loze geruchten. Het nieuwe aanbod biedt de meeste inwoners van Nerem immers voldoende verplaatsingsmogelijkheden. De afstand tot de haltes voldoet volledig aan de normen voorgeschreven door het decreet basismobiliteit. Desondanks verschenen berichten in de pers en ontving De Lijn via verschillende kanalen enkele negatieve reacties. Na onderzoek blijken deze echter uit dezelfde bron afkomstig te zijn. Nochtans kunnen betrokkene en zijn gezinsleden perfect gebruikmaken van het stadsnet op voorwaarde dat er voor de heenrit (vertrek in Nerem, richting Tongeren of richting Diets-Heur) telefo-

nisch gereserveerd wordt. Indien de klant geregeld gebruik wenst te maken van het T-net kan hij perfect voor een hele week, of zelfs voor een hele maand, in één keer reserveren. Voor een terugrit (vanuit Tongeren of vanuit Diets-Heur naar Nerem) moet niet telefonisch gereserveerd worden, maar volstaat het om aan de buschauffeur te vragen om via Nerem te rijden.

De Lijn heeft begrip voor het feit dat de betrokkenen moeten wennen aan de wijzigingen in het

aanbod. De opmerkingen zullen trouwens zeker ter sprake komen tijdens de eerstvolgende evaluatievergadering van het nieuwe stadsnet Tongeren. Indien dan blijkt dat een bijsturing nodig is, zal zeker niet gearzeld worden deze door te voeren. De procedure rond basismobiliteit bepaalt echter dat wijzigingen in de exploitatie pas op termijn kunnen worden doorgevoerd. De nieuw opgestarte exploitatie moet eerst voldoende tijd krijgen om al dan niet haar efficiëntie te bewijzen.

Haltes Nerem	Situatie vóór 21.12.02	Situatie na 21.12.02	Opmerking
Nerem Kerk	Stadslijn 73 Streeklijn 39b	Stadslijn T4 Streeklijn 39b	
Nerem Kleinblookstraat	Stadslijn 73 Streeklijn 39b	Stadslijn T4 Streeklijn 39b	
Nerem Kremersstraat	Streeklijn 39b Stadslijn 73	Streeklijn 39b	Deze halte wordt niet meer bediend door lijn 73. In de plaats daarvan kan men gebruikmaken van lijn T4, die de halte Kleinblookstraat bedient. Deze halte is vooraan in de Kremersstraat gelegen (loopafstand: 150 m)
Nerem Nieuwe Wijk	Streeklijn 39b Stadslijn 73	Streeklijn 39b Stadslijn T4	
Nerem Brug Henrotte	Stadslijn 73 Streeklijn 39b	Stadslijn T4 Streeklijn 39b	Wordt op vraagafhankelijke basis bediend door stadslijn T4
Nerem Dreef		Stadslijn T4 Streeklijn 39b	Volledig nieuwe halte die op vraagafhankelijke basis wordt bediend door stadslijn T4
Nerem Neremplein	Stadslijn 73 Streeklijn 39b	Streeklijn 39b	Deze halte wordt niet meer bediend door lijn 73. I.p. daarvan kan men gebruikmaken van lijn T3, die de halte Mal Kerk bedient (loopafstand : 250 m), of van lijn T4 aan de halte Nerem Dreef (loopafstand : 400 m)
(Mal Kerk)	Stadslijn 73 Streeklijn 39b	Stadslijn T3 Streeklijn 39b	

Vraag nr. 156
van 10 januari 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Remise Tramplein Berchem – Buurtproblemen

Het personeel van De Lijn dat werkt op de busremise aan het Tramplein in Berchem, klaagt geregeld over parkeerproblemen. Door de invoering van bewonersparkeren in de Cogels Osylei wordt het aantal parkeerplaatsen zeer beperkt. Men is vooral aangewezen op de Krugerstraat (een niet-bewoonde straat gelegen tussen de busremise en de terreinen van gasmaatschappij IGAO). Maar deze straat wordt dan weer geteisterd door auto-inbraken.

De laatste weken werden verschillende mogelijkheden geopperd om de problemen van het personeel op te lossen en ook een aanzienlijke verbetering tot stand te brengen voor de hele woonbuurt.

De socialistische vakbond ACOD stelde voor dat De Lijn de Krugerstraat in pacht zou nemen van de stad Antwerpen en zelf als bewaakte parking voor het personeel zou beheren. De directie beloofde bij de stad te informeren of de overname van het beheer van een straat effectief mogelijk is.

Vanuit de lokale Agalev-afdeling werd voorgesteld om een groene invulling te geven aan de zeven hectaren IGAO-terreinen tussen de Minckelerstraat, de Krugerstaat en de Uitbreidingstraat, die door de gasintercommunale IGAO te koop zijn gesteld (IGAO: Intercommunale Gasvoorziening van Antwerpen en Omgeving). Voor het personeel van De Lijn zou een deel van deze gronden kunnen worden gebruikt om een bewaakt parkeerterrein te realiseren en tegelijk de wijk van langparkeerders te verlossen. Via het IGAO-terrein zou ook een nieuwe in- en uitrit kunnen worden aangelegd voor de bussen aan de Uitbreidingstraat, zodat die niet meer via het Tramplein en de woonbuurt moeten, al lang een bron van grote ergernis voor veel bewoners. De rest van de terreinen zou door stad en districten kunnen worden omgevormd tot groen- en speelzone. De mogelijkheid tot bebouwing aan de kant van de Singel kan daarbij behouden blijven.

Het wijkcomité Zurenborg ten slotte kant zich tegen een nieuw kantorencomplex op de IGAO-terreinen. Men stelt een ruil voor: de busremise zou in zijn geheel kunnen worden overgebracht naar de IGAO-terreinen en de terreinen van de huidige remise zouden kunnen worden omgevormd tot stads- en sportpark. De mogelijkheid van een combinatie van groene speelruimte en so-

ciaal wonen laat men open. Hierdoor zouden de parkeerproblemen en de overlast van bussen door de wijk ook opgelost zijn en zou de hele wijk een belangrijke meerwaarde krijgen.

In feite vragen zowel het personeel van De Lijn als de buurtbewoners dat De Lijn samen met de lokale overheden zou zoeken naar creatieve oplossingen, nu de gronden van IGAO vrijkomen. Als deze gronden zonder meer aan de meest biedende worden verkocht en volgepoot met nieuwe kantoorgebouwen, worden de problemen in de wijk en voor De Lijn nog veel groter dan nu. Kiest men voor een evenwichtiger oplossing, dan kunnen werken en wonen op Zurenborg er aanzienlijk op vooruitgaan.

1. Wordt deze denkoefening door de minister mee aangevat en stimuleert hij ook De Lijn in die zin ?

Heeft men bij De Lijn Antwerpen zelf al initiatieven in die richting genomen ? Of krijgt men daartoe de kans in de toekomst ?

2. Is er al een antwoord op de vraag of de overname van het beheer van een hele straat door De Lijn reëel mogelijk is ?

Is het niet veeleer aangewezen te zoeken naar een omvattender oplossing, die meer problemen tegelijk oplost ?

Antwoord

1. De toekomst van deze volledige site dient te passen in de globale visie van het gemeentelijk structuurplan van de stad Antwerpen, dat in opmaak is. Tevens dient rekening te worden gehouden met de toekomstige functie van de Singel (Masterplan Antwerpen), die een belangrijke invloed zal hebben op de bestemming van de site.

Zodra voor deze site door de stad beleidslijnen zijn uitgetekend op basis van bovenvermelde studie kan :

- het beheer van de Krugerstraat aan bod komen ;
- de stad initiatieven nemen en voorstellen formuleren die, afhankelijk van de haalbaarheid, rekening houden met de wensen van de lokale bevolking.

2. De Lijn is vragende partij om bij de opmaak van het gemeentelijk structuurplan van de stad Antwerpen actief te worden betrokken, wat tot op heden niet het geval is. Zo kan een bijdrage geleverd worden voor het bepalen van de bestemming van deze site.

Inzake de parkeerproblemen voor het personeel van De Lijn kan het volgende gesteld worden :

- vanuit de stelplaats is de bereikbaarheid van de Krugerstraat verbeterd en de loopafstand beperkt ;
- in de straat werd een detectiesysteem aangebracht, die de sociale controle bevordert ;
- het aantal beschikbare parkeerplaatsen in deze straat is voldoende ;
- ter hoogte van het kruispunt Plantin en Motetuslei (einde Krugerstraat) is een grote parking beschikbaar, waarop een goede sociale controle aanwezig is.

Vraag nr. 157
van 10 januari 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Afbouw kortereafstandsvluchten – Initiatieven

Volgens het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) levert luchtvaart een belangrijke bijdrage aan het broeikas effect, de aantasting van de ozonlaag én de vorming van troposferisch ozon (Aviation and the Global Atmosphere, 1999). Uit studies van het Nederlands milieuministerie VROM blijkt dat – bij vergelijkbare bezettingsgraad – de uitstoot van CO₂ en NO_x per passagierskilometer drie, respectievelijk vijf keer zo hoog ligt bij vliegtuigreizen dan bij reizen via HST en dat de vervuiling en het energieverbruik per passagierskilometer toenemen naarmate de vliegafstand korter wordt (CO₂ : koolstofdioxide ; NO_x : stikstofoxiden ; HST: hogesnelheidstrein). Er bestaat ook geen twijfel over de negatieve effecten van luchtvaart voor de gezondheid, door lawaai enerzijds en brandstoflozingen anderzijds.

De vraag is of deze milieu- en gezondheidsrisico's aanvaardbaar zijn als het gaat om een vermijdbaar aandeel van het vliegverkeer, met name de kortereafstandsvluchten, waarvoor wel degelijk alternatieven via andere vervoersmodi bestaan.

De Europese Commissie pleit in haar mededeling rond luchtvaart en milieu, "Towards Meeting the Challenges of Sustainable Development" (COM(1999)640), voor de inzet van economische instrumenten om de heroriëntering van kortereafstandsvluchten naar meer duurzame modi te bevorderen. In haar witboek "Het Europese vervoersbeleid tot het jaar 2010 : tijd om te kiezen" (COM(2001)0370) dringt de Commissie aan, uitgaande van de beperkte expansiemogelijkheden van zowat alle Europese luchthavens, om vliegtuigverbindingen over korte afstanden waarvoor alternatieven bestaan via hogesnelheidstreinen, af te bouwen en alle beschikbare capaciteit van de Europese luchthavens te richten op vluchten over langere afstanden.

In eigen land pleit ook de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling en pleiten dus ook de sociale partners daarin vertegenwoordigd, in hun tweede advies over de strategie voor duurzame ontwikkeling voor de Europese Unie van 18 december 2001 voor "afschrikingsmaatregelen" inzake kortereafstandsvluchten op Europees niveau.

1. Hoeveel kortereafstandsvluchten, met name vluchten over een afstand van minder dan 500 km, vertrekken er vanop de regionale luchthavens in Vlaanderen, opgesplitst per luchthaven ? Hoeveel voor personenverkeer, hoeveel voor het transporteren van goederen ? Wat zijn (globaal genomen) de bestemmingen ?
2. Hoeveel van dergelijke kortereafstandsvluchten komen er toe op de Vlaamse regionale luchthavens, opgesplitst per luchthaven ?
3. Wordt er werk gemaakt van de aanbevelingen van de Europese Commissie om het aantal kortereafstandsvluchten te beperken en over te schakelen op andere milieuvriendelijker modi en zo ja, op welke manier ?

Wordt hierover overleg gepleegd met de federale overheid ?

4. Hoe wordt er ingespeeld op de aanbevelingen uitgewerkt in het kader van het Europees SAVE-programma (Specific Actions for Vigorous Energy Efficiency) via het onderzoeks- en demonstratieproject ARCH (Alternatives for Short Air Connections through Organisational Measures), i.c. voor de Belgische vervoersmarkt, om via bestaande marketinginstrumenten en innovatieve instrumenten voor promotie en verkoop, bus-, trein- en ferryverbindingen te

promoten als alternatief voor kortereafstands-vluchten ?

Antwoord

In haar witboek "Het Europese vervoersbeleid tot het jaar 2010: tijd om te kiezen" pleit de EU-commissie er inderdaad voor om gebruik te maken van de mogelijkheden van hogesnelheidstreinen om het vervoer door de lucht te vervangen, en voor samenwerking tussen spoorwegmaatschappijen, luchtvaartmaatschappijen en beheerders van luchthavens met het oog op integratie van het hogesnelheidsspoorwegnet en de luchtvaart.

Dit pleidooi was niet zozeer ingegeven door milieuredenen, dan wel door de bezorgdheid voor een verzaaging van het luchtruim en van de luchthavens, en vooral de grote "hubs". Een tweede bezorgdheid was het gevaar van verwaarlozing van de reizigers die gebruikmaken van regionale luchtlijnen op relaties waar geen geschikt alternatief per spoor aanwezig is. Hierdoor wordt het vrij verkeer van personen afgeremd. In dit geval zou het luchtverkeer moeten worden gehandhaafd of bevorderd.

Recente voorbeelden van een succesvol partnerschap tussen de HST en de luchtvaartmaatschappijen zijn het akkoord tussen Air France en Thalys op de verbinding Brussel-Paris CDG en tussen Thalys en KLM voor de verbinding Antwerpen-Schiphol. Anderzijds moet worden benadrukt dat KLM tegelijkertijd de frequentie op de verbinding Brussel-Nationaal-Schiphol heeft opgevoerd, met bovendien inzet van grotere toestellen.

1 en 2. Momenteel bestaat vanaf de luchthaven Antwerpen één passagierslijn Antwerpen-Londen City met een afstand beneden 500 km, geëxploiteerd door VLM Airlines. Vanuit Londen City worden ook doorverbindingen georganiseerd.

De hogesnelheidstrein kan hier geen volwaardig alternatief vormen, omdat geen rechtstreekse treinverbinding mogelijk is en de totale treinverplaatsing ook in een definitieve situatie een veelvoud in tijd zal blijven bedragen, vergeleken met een luchtlijn Antwerpen-Londen City. Het is echter de vrije markt die zal beslissen of de luchtlijn Antwerpen-Londen behouden zal blijven.

De zakenvluchten vanaf Antwerpen hebben zeer diverse bestemmingen, meestal verder dan

500 km. De luchtvracht wordt overwegend over de weg vervoerd, onder luchtvrachtbrief.

De luchthaven Oostende kent geen geregelde passagierslijnen. Het vervoer van luchtvracht is meestal intercontinentaal.

3. De Europese Commissie heeft zich niet uitgesproken over de vraag welke afstand als korte afstand moet worden beschouwd. Bovendien passen de aanbevelingen in het principe van de vrije markt, waar niet de overheid maar de dienstverleners (luchtvaartmaatschappijen en spoorwegbedrijven) bepalen welke vervoersdiensten kunnen worden aangeboden. De gebruikers kiezen autonoom de vervoersdienst die het best aan hun verwachtingen beantwoordt.

Gelet op het beperkte kortereafstandsvervoer was er geen aanleiding tot overleg met de federale overheid.

4. Het is niet de taak van de overheid om specifiek de vliegtuig-alternatieven te promoten.

De overheid vermeldt wel in haar publicaties de vervoerswijzen die in concrete omstandigheden de goede bereikbaarheid van een regio verzekeren.

Vraag nr. 158 van 10 januari 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bornembus – Rendabiliteit

Het lijkt erop dat de zogenaamde Bornembus, die de verschillende deelgemeenten met elkaar verbindt, niet echt veel succes kent.

1. Beschikt de minister vice-president over gegevens die een idee kunnen geven van de aantrekkingskracht van de Bornembus in 2002 ?
2. Werd het verschil in kostprijs reeds berekend voor het vervangen van de reguliere lijn door een belbus ?

Antwoord

1. De Bornembus is opgenomen in het project basismobiliteit Klein-Brabant dat in gebruik werd genomen begin februari 2002. Bij de beoordeling na één jaar exploitatie zullen alle aspecten van het dossier aan bod komen.

2. Op dit ogenblik wordt het globale project Klein-Brabant geëvalueerd.

Afhankelijk van het resultaat en de invoering van de basismobiliteit in de omliggende zone (die dit jaar op het programma staat) zal de meest geschikte exploitatievorm gekozen worden.

Afhankelijk van het gebruik behoort een overschakeling naar vraagafhankelijk vervoer tot de mogelijkheden.

Vraag nr. 159
van 10 januari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N16 Klein-Mechelen (Bornem) – Veiligheid kruispunt

Op dit ogenblik zijn de werken voor de heraanleg van en de ondertunneling voor voetgangers en fietsers op het kruispunt van de N16 met de Hingenessteenweg op het grondgebied van de gemeente Bornem, nog volop aan de gang.

Deze moeten de verkeersveiligheid van de zachte weggebruiker ten goede komen, onder meer van de scholieren van de deelgemeenten Hingene en Wintam die in Bornem schoollopen.

In dat verband kan worden vastgesteld dat heel wat jongeren uit die gemeenten dagelijks naar hun scholen in Puurs fietsen. Zij dwarsen de N16 op het kruispunt Klein-Mechelen in Bornem, dat minstens zo gevaarlijk is als het eerstgenoemde kruispunt.

Bestaan er plannen om op termijn ook dit kruispunt veiliger te maken ?

Antwoord

Momenteel is een studie voor het opmaken van een streefbeeld voor de N16 tussen Mechelen en Sint-Niklaas in uitvoering. Het doel van deze studie is het uitwerken van één geïntegreerd concept van duurzame mobiliteit over de gewestweg. Hierbij staat de bevordering van een multimodale en verkeersveilige verbindingsfunctie centraal. Concreet betekent dit het verminderen van het aantal potentiële conflictpunten, het beveiligen van de potentiële conflictpunten en het bereiken van de beoogde doorstroming voor primaire wegen.

Het kruispunt N16 – Klein-Mechelen maakt onderdeel uit van voorvermelde studie. Noodzakelijke ingrepen zullen volgen uit de opdracht.

De studieopdracht wordt uitgevoerd in opdracht van de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen en wordt opgevolgd door een projectleiding die is samengesteld uit onder meer gemandateerden van de betrokken gemeenten, waaronder de gemeente Bornem.

Vraag nr. 161
van 10 januari 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Kanaal Gent-Terneuzen – Verzilting

In opdracht van de administratie Waterwegen en Zeewezen, afdeling Bovenschelde – locatie Gent, werd een verziltingsstudie opgemaakt van het Kanaal Gent-Terneuzen.

Het doel van dit onderzoek was om de omvang en de effecten in te schatten van de bijkomende verzilting die kan optreden als gevolg van mogelijke modernisering van de maritieme toegang tot de havens van Gent en Terneuzen door het bouwen van een nieuwe sluis en een eventuele kanaalverbreding en kanaalverdieping.

1. Wat zijn de mogelijke effecten van verzilting op het vlak van infrastructuur, landbouw en ecologie ?
2. Welke concrete maatregelen worden genomen om de verzilting in het Kanaal Gent-Terneuzen tegen te gaan ?
3. Welke concrete maatregelen worden genomen om de negatieve gevolgen van de verzilting op het vlak van infrastructuur, landbouw en ecologie tegen te gaan ?

Antwoord

1. Een verhoogde verzilting van het kanaalwater heeft invloed op volgende elementen :

Infrastructuur

Algemeen kan worden gesteld dat de bedrijven die water capteren in het kanaal en behoefte hebben aan zoet water hiervan negatieve effecten kunnen ondervinden.

Grondwater

De verzilting van het grondwater beperkt zich tot een zone langs het kanaal die vrijwel volledig op Nederlands grondgebied ligt. Op die plaatsen zijn de velden lager gelegen dan het peil van het kanaal waardoor het verzilt water van het kanaal in de grond kan infiltreren.

Landbouw

Afhankelijk van de lokale omstandigheden en de soort geteelde gewassen is berekend hoeveel minderopbrengst er per hectare verwacht kan worden. Voor het volledige gebied betekent de installatie van de nieuwe sluis een opbrengstderving van 0,3 % ten opzichte van een normale oogst in de huidige situatie. Dit komt overeen met ongeveer 11.000 euro/jaar. Indien er ook een kanaalverbreding en -verdieping wordt uitgevoerd, zou dit 0,5% betekenen (of 25.500 euro/jaar).

Ecologie

Het belangrijkste natuurgebied dat beïnvloed wordt, is "Canisvliet" : een natuurgebied rond een plas ter hoogte van Sas van Gent aan de rechteroever. Voor dit gebied is in detail de zoutconcentratie berekend rekening houdende met alle waterstromen in en rond de plas. De verzilting blijft hier beperkt tot ongeveer 1.000 mg/l. Dit is net de toestand die de beheerders van het gebied willen behouden omdat zo de specifieke vegetatie in stand gehouden wordt.

2. Bij de modernisering van de maritieme toegang tot de haven van Gent zouden volgende maatregelen kunnen worden genomen.

Verdubbeling van de kanaalafvoer

Een verdubbeling van de kanaalafvoer in de maanden met voldoende wateraanbod (november-mei) geeft een belangrijke reductie van de chlorideconcentraties gedurende deze periode tot maximaal ca. 1.000 mg/l boven het huidige concentratieniveau. In de zomermaanden, wanneer wegens een tekort aan water wordt overgegaan tot de oorspronkelijke afvoer, stijgt het chloridegehalte op het kanaal tot iets onder de maximumwaarde in de situatie zonder debietverhoging. Deze geringe reductie, die zich ook op de Moervaart en de Averijevaart voordoet, is een gevolg van vertragingseffecten.

Zoutremmende beweegbare drempel in de Westsluis.

Het aanbrengen van een beweegbare drempel in de Westsluis geeft een reductie van de zoutuitwisseling tijdens het schutten van ca. 40%. Omdat deze drempel niet bij iedere schutting gebruikt kan worden, zal een nettoreductie over alle schuttingen samen gegenereerd worden van 15%.

Terugpompen nivelleerwater

Het terugpompen van nivelleerwater, in plaats van het onder vrij verval leeg laten lopen van de sluiscolk, levert een bijdrage aan de reductie van de zoutuitwisseling van ongeveer 30%. Gedurende lage kanaalafvoer verdient het de voorkeur bij het opschutten naar kanaalpeil de sluis vol te pompen met zeewater. Het watervolume dat hiermee bespaard wordt, kan worden gebruikt voor spuien waarmee de zoutbelasting op het kanaal kan worden teruggebracht.

3. Infrastructuur

Voor de infrastructuurelementen die bij de industrie beïnvloed worden door de verzilting wordt vastgesteld dat bij een verhoging van de verzilting er extra maatregelen genomen moeten worden die een aanzienlijke investering betekenen. Het bouwen van ontziltingsinstallaties kan hierbij een oplossing bieden.

Grondwater Maatregelen om infiltratie in het grondwater tegen te gaan zoals de aanleg van een kleischerm of een folie hebben een hoge kostprijs en een relatief beperkt effect, ze zijn in dit kader niet verder bestudeerd.

Landbouw

Voor de landbouw blijft de verwachte schade beperkt. Lokaal kunnen bijkomende maatregelen worden genomen die een mogelijke oogstderving kunnen verminderen :

- kunstmatige beregening met zoet water : hiermee wordt vermeden dat het gewas afhankelijk is van grondwater tijdens droge periodes ;
- vervanging door zouttolerante gewassen: bv. tarwe is een zouttolerant gewas. In geen enkel van de hierboven berekende scenario's is opbrengstderving voor tarwe voorgekomen ;

- drainage: door de grondwaterstand kunstmatig op een laag peil te houden, blijft de wortelzone buiten de capillaire opstijgingszone.

Ecologie

Voor de ecologie is de aandacht toegespitst op de Canisvliet. Dit natuurgebied ligt nabij de Belgische grens bij Sas van Gent. Het streefdoel voor deze plas is een licht brakke omgeving. Door de verzilting komen we in een brak tot sterk brak milieu. Dit wordt bereikt voor de beide definitieve scenario's. Voor de flora en fauna is dit echter nog aanvaardbaar. Indien er toch gestreefd wordt naar de licht brakke toestand dienen er extra maatregelen genomen te worden zoals peilopzet of aanvoer van extra zoet water.

Vraag nr. 162
van 10 januari 2003
van de heer BOUDEWIJN LALOO

Palingbestand – Maatregelen

Dat het slecht gesteld is met de aalpopulatie in ons land is algemeen bekend. Volgens wetenschappers is dit vooral het gevolg van de verstuwning van veel waterwegen, waterkrachtcentrales, gemalen, sluisen en andere obstakels waardoor de paling de binnenwateren niet meer kan bereiken.

Het Nederlands Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij is bezig met een aalplan waarin diverse maatregelen worden opgenomen om de paling voor uitsterven te behoeden.

1. Welke initiatieven neemt de Vlaamse regering om de leefomgeving voor aal te verbeteren en de migratiemogelijkheden naar het achterland te herstellen ?
2. Is er terzake al studiewerk verricht ? Zo ja, graag wat informatie. Zo neen, wordt dit overwogen ?
3. Wat doet de Vlaamse regering om het uitsterven van de paling te vermijden ?

NB. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Dua (vraag nr. 83).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 21 november 2002, blz. 854 – red.)

Vraag nr. 164
van 10 januari 2003
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Luchthaven Deurne – Sportvliegtuigen

Volgens verklaringen van sp.a-volksvertegenwoordiger Robert Voorhamme in het ATV-programma "Wakker op zondag" van 29 december 2002 bestaat er in het Vlaams Parlement tussen de meerderheidspartijen een akkoord om sportvliegtuigjes te verbieden op de luchthaven van Antwerpen-Deurne. Dat er geen alternatieve locatie bestaat voor sportvliegtuigjes wil volgens de heer Voorhamme niet zeggen dat het akkoord niet zal worden uitgevoerd.

Een dergelijke beslissing zou echter de opleiding van leerling-piloten zwaar hypothekeren, zo niet onmogelijk maken.

1. Werden er reeds maatregelen afgesproken binnen de huidige meerderheid om sportvliegtuigjes te verbieden op de luchthaven van Antwerpen-Deurne ?
2. Wordt er dan eerst voor een alternatieve locatie gezorgd voor de sportvliegtuigen ?

Zo ja, wanneer worden ze van kracht ?

Antwoord

1. Er zijn geen maatregelen afgesproken om trainingsvluchten op de luchthaven van Antwerpen te verbieden.

Bovendien zijn de trainingen voor IFR-vluchten (instrumentvliegen), die nodig zijn voor het behalen van een vergunning van beroepsbestuurder, slechts mogelijk op luchthavens die over dergelijke apparatuur beschikken. Momenteel

zijn alleen de regionale luchthavens hiervoor uitgerust.

Intussen werden vanaf 1 januari 2003 de luchthavenvergoedingen op de luchthaven Antwerpen voor trainingsvluchten verhoogd door de invoering van de trainingcard.

Bovendien zal het nieuwe geluidsmeeetnet de mogelijkheid bieden om toe te zien op de effectieve geluidsbelasting.

Sommige vliegscholen hebben op de luchthaven geïnvesteerd in vliegtuigen, loodsen, lesruimten, enz., zodat het niet evident is deze activiteit zonder meer te verbieden.

2. De algemeen directeurs zullen worden belast met het zoeken naar alternatieve locaties voor trainingsvluchten.

**Vraag nr. 165
van 17 januari 2003
van de heer JAN LOONES**

A19 Veurne-Ieper – Stand van zaken

Het is alweer een hele tijd stil rond de A19. Men schijnt maar niet tot een beslissing te komen in dit heikele dossier.

1. Waarop wordt er gewacht om een beslissing te nemen in dit dossier ?
2. Welke departementen zijn er nu eigenlijk bij betrokken ? Gaat het om enerzijds Openbare Werken, anderzijds Ruimtelijke Ordening en ten slotte ook Monumenten en Landschappen ?
3. Wat blijft er over van de consensus binnen de regering rond het laatst voorgestelde VLD-sp.a-compromis : doortrekking van de A19 tot Steenstrate, met nieuwe verbindingsweg tot voorbij Woesten, en aanpassing van de bestaande N8 tot aan de A18 in Veurne ?
4. Hoe wordt het laatst voorgestelde alternatief geëvalueerd, dat door iedereen aanvaard zou worden, al dan niet als eindoplossing : doortrekking vanaf het huidige eindpunt (Sint-Jan) tot over de bestaande brug, met verbinding en aansluiting zuidwaarts aan de ring, en aanleg van een omleiding tot Brielen, waardoor het moeilijkste punt van de doortocht (Brielen) reeds

wordt ontweken, en daaropvolgend de aanpassing van de bestaande N8 tot in Veurne ?

Antwoord

1. Recentelijk werd door de Mobiliteitscel van het departement Leefmilieu en Infrastructuur een offerteaanvraag uitgeschreven voor het uitvoeren van een onderzoek naar "De verbinding Ieper-Veurne en de ontsluiting van de Westkust". De einddatum voor het indienen van een offerte was 21 januari 2003.

Deze studie moet voorstellen doen die een oplossing bieden voor de problemen die rijzen op de wegverbinding N8 tussen Ieper en Veurne (West-Vlaanderen). Ze moet vertrekken vanuit een ruime verkeerskundige en ruimtelijke context met inachtneming van ecologische, landschappelijke en sociaal-economische overwegingen. De verschillende doelstellingen van het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen (bereikbaarheid, toegankelijkheid, verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en milieu en natuur) moeten tot hun recht komen. Alternatieven worden afgewogen op hun effecten en haalbaarheid en een beperkt aantal alternatieven zal verder uitgedetailleerd worden.

De studie moet een grote beleidsrelevantie hebben. In het bijzonder moeten de effecten die de alternatieven van elkaar onderscheiden duidelijk in beeld gebracht worden, zodat het beleid een richtsnoer heeft om een keuze te maken. Het is daarbij belangrijk dat er gedurende het proces aandacht is voor consensusvorming en draagvlakverwerving bij de verschillende actoren.

Daarnaast moet deze studie ook de noodzakelijke input leveren voor de plannings- en vergunningsprocessen die nodig zijn om het alternatief dat vanuit het beleid de voorkeur krijgt, te verwezenlijken.

2. Alle relevante departementen en afdelingen zullen bij voormelde studie betrokken worden.
- 3 en 4. In afwachting van de afronding van de studie worden er geen verdere standpunten ingenomen.

De voormelde studie heeft precies als bedoeling de verschillende alternatieven te bestuderen. De resultaten dienen hiervan dan ook afgewacht te worden.

Vraag nr. 166
van 17 januari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Verkeerswisselaar R8-A17/A19 Kortrijk – Wateroverlast

Bij regenval worden op de verkeerswisselaar R8-A17/A19 in Kortrijk, richting Ieper, grote waterplassen vastgesteld. Deze veroorzaken watergladheid.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van deze onveilige verkeerssituatie bij regen? Wanneer werd zijn administratie hiervan op de hoogte gebracht?
2. Wat is de oorzaak van deze wateroverlast bij regen?
3. Welke maatregelen worden genomen om deze onveilige situatie weg te werken?

Wat zijn de timing en geraamde kostprijs?

Antwoord

Deze gevaarlijke situatie is bij de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen) onbekend.

Bij de autosnelwegenpolitie Kortrijk, die doorgaans dergelijke situatie onmiddellijk meldt bij het autosnelwegendistrict Kortrijk van de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, is deze gevaarlijke toestand evenmin bekend.

Zo er al een probleem van waterstagnatie is, zal dit alleszins zeer plaatselijk en beperkt zijn.

Niettemin zal mijn administratie zo vlug mogelijk (bij regenweer) een grondige inspectie uitvoeren om het eventuele probleem van waterstagnatie te lokaliseren, de oorzaak ervan te bepalen en de nodige maatregelen te nemen om het te verhelpen.

Vraag nr. 167
van 17 januari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Waterbeheersing Oost-Vlaanderen – Bevaarbare waterlopen

De overstromingen rond de jaarwisseling zullen bij degenen die onder water liepen voor altijd met nieuwjaar 2003 verbonden blijven. Net zoals de

overstromingsramp van september 1998 tonen deze overstromingen opnieuw aan dat het gevaar niet alleen vanuit de zee komt, maar ook uit het binnenland.

In de provincie Oost-Vlaanderen hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. De aanwezigheid van Schelde, Leie, Dender, Durme en zovele andere waterlopen speelt hierbij een belangrijke rol.

Het onvoldoende baggeren van de waterlopen en slibruimen, onvoldoende dijkverstevigingen en -verhogingen, de trage vorderingen van het Sigma-plan, zijn uiteraard de problemen die opnieuw vragen doen rijzen bij het overheidsbeleid terzake.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2002 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, baggerwerken, slibruimen, enz.) uitgevoerd aan de bevaarbare waterlopen in de provincie Oost-Vlaanderen? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.
2. Welke werkzaamheden werden in 2002 nog aanbesteed? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.
3. Welke werkzaamheden worden in 2003 uitgevoerd? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.
4. Welke werkzaamheden worden in 2003 aanbesteed? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.

Antwoord

1. Werkzaamheden uitgevoerd in 2002 aan de bevaarbare waterlopen in de provincie Oost-Vlaanderen

Leiebekken

Baggerwerken in Deinze, in de inkom van de Toeristische Leie. Er werd 17.000 m³ slib verwijderd en geborgen op het stortterrein Laag-Vlaanderen in Wervik. Kostprijs 425.000 euro

Verhogen dijk van de Kromme Ham aan de Assels in Drongen. Kostprijs 60.000 euro

Bovenshelde

Baggerwerken op het Westervak van de Ringvaart. Er werd 250.000 m³ slib verwijderd en geborgen op de site "t Eilandje" in Zwijnaarde. Kostprijs 12.500.000 euro

- Dender
- Plaatsen uitwateringsduiker op de Geuzenbeek in Oostkamp. Kostprijs 90.000 euro
- Verlengen keermuur in het centrum van Geeraardsborgen. Kostprijs 60.000 euro
- Moervaart
- Heraanleg van een oever in Wortegem-Petegem. Kostprijs 601.000 euro
- Aanleg van een oeverversterking in Stekene. Kostprijs 244.000 euro
- Ruimen sifons op het Westervak van de Ringvaart. Kostprijs 40.000 euro
- Zeeschelde LO in Hamme-Moerzeke
- Dijkversterkingen langs de Blankaart en de Gespoelde Put. Aannemingsbedrag (60.270.100 BEF) 1.494.056,75 euro
- Zeeschelde RO in Melle
- Dijkwerken tussen Heusdenbrug en Ringvaart Aannemingsbedrag 1.191.773,31 euro (BTW inbegrepen)
Dijkwerk Sigmaplan + 2 uitwateringssluizen.
- Zeeschelde RO in Schoonaarde (Dendermonde)
- Dijkwerken vanaf de brug van Schoonaarde tot aan de Paddebeek.
Dijkwerken Sigmaplan + 3 uitwateringssluizen 2.221.299,85 euro
- Durme
- Baggerwerken in de Durme. Aannemingsbedrag 336.985,00 euro
- Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde
- Dijkwerken in Kallo. Afgraving van de Ketenisepolders.
Aannemingsbedrag 4.441.674,92 euro
Bouwen van de ringdijk in Kruibeke 1e fase.
Aannemingsbedrag 2.353.889,28 euro
Bouwen van een tijdelijke ontsluitingsweg onder de Scheldelei.
Aannemingsbedrag 462.243,29 euro
2. Werkzaamheden aanbesteed in 2002
- Leiebekken
- Inrichting van een laguneringsveld voor baggerspecie in Deinze – 1e fase. Kostprijs 1.309.000 euro
 - Herinrichting dijk van de Assels in Drongen. Kostprijs 106.000 euro
- Bovenschelde
- Heraanleg van een oever in Wortegem-Petegem (zie onder 2). Baggeren van 300.000 m³ baggerspecie uit het Westervak van de Ringvaart. Kostprijs 15.035.000 euro
- Dender
- Uitvoeren van agitatiebaggerwerken op de Dender (zie onder 2).
3. Werkzaamheden die worden uitgevoerd in 2003
- Leiebekken
- Inrichting van het laguneringsveld voor baggerspecie in Deinze 1e fase (zie onder 2).
 - Herinrichting dijk van de Assels in Drongen (zie onder 2).
 - Plaatsen uitwateringsduiker op de Geuzenbeek in Oostkamp (zie onder 2).
- Bovenschelde
- Heraanleg van een oever in Wortegem-Petegem (zie onder 2). Baggeren van 300.000 m³ baggerspecie uit het Westervak van de Ringvaart. Kostprijs 15.035.000 euro
- Dender
- Uitvoeren van agitatiebaggerwerken op de Dender (zie onder 2).

Zeeschelde RO in Melle

- Dijkwerken tussen Heusdenbrug en Ringvaart cfr. supra.

Zeeschelde RO in Schoonaarde (Dendermonde)

- Dijkwerken vanaf de brug van Schoonaarde tot aan de Paddebeek cfr. supra.

4. Werkzaamheden die zullen worden aanbesteed in 2003

Leiebekken

- Inrichting van het laguneringsveld voor baggerspecie in Deinze – 2e fase. Kostprijs 2.600.000 euro
- Inrichting van de stortplaats voor baggerspecie Kallemoeie-Papelenvijver in Nazareth. Kostprijs 4.500.000 euro
- Leie. Agitatiebaggerwerken. Kostprijs 150.000 euro
- Ruimen sifons. Kostprijs 25.000 euro

Bovenschelde

- Baggeren van 150.000 m³ baggerspecie uit de Bovenschelde. Kostprijs 8.500.000 euro

Dender

- Oeververdedigingswerken in Aalst. Kostprijs 1.000.000 euro
- Oeververdedigingswerken in Geraardsbergen. Kostprijs 1.000.000 euro

Moervaart

- Oeververdedigingswerken langs de linkeroever ter hoogte van het P. Heydensveer in Eksaarde (Lokeren). Kostprijs 1.040.000 euro

Zeeschelde RO

- Dijkwerken tussen oude Mellebrug en Toeverheksengracht. Raming 2.240.000 euro

Zeeschelde in Hamme

- Dijkwerken. Raming 750.000 euro

Zeeschelde

- Waterkering langs Fort St.-Marie 1e fase. Raming 2.231.000 euro

Zeeschelde RO in St.-Amands

- Verhogen graf Emile Verhaeren + aanpassing directe omgeving. Raming 350.000 euro

Vraag nr. 168
van 17 januari 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Stadskaarten De Lijn – Lotto-publiciteit

Onlangs las ik de volgende tekst die als publiciteit gedrukt was op de achterzijde van een kaart voor het stadsnet van De Lijn: "Misschien kan ik dit ticket bijhouden als souvenir. Alweer een reden om met de Lotto te spelen".

Op zich heb ik niets tegen het feit dat op de achterzijde van de kaartjes van De Lijn publiciteit voorkomt. Toch stel ik mij vragen bij de voormelde tekst.

De Vlaamse overheid doet terecht grote inspanningen om het openbaar vervoer te promoten. Voormelde tekst stelt echter dat, indien de koper van het kaartje veel geld zou hebben, hij niet meer met het openbaar vervoer hoeft te gaan. Ik had begrepen dat het de bedoeling was om het openbaar vervoer te promoten voor alle Vlamingen, en niet alleen voor degenen die zich geen wagen kunnen veroorloven. De bedoelde tekst laat dus eigenlijk verstaan dat wie de bus of de tram neemt eigenlijk maar een sukkelaar is die zich geen ander middel van vervoer kan veroorloven.

Een beetje meer motiverende ondersteuning voor het algemeen gebruik van het openbaar vervoer lijkt hier toch op zijn plaats.

1. Strookt deze publiciteit met de doelstellingen van de minister ?
2. Wie beslist welke publicitaire teksten er op de achterzijde van de kaartjes mogen komen ?
3. Zijn er daarvoor criteria opgesteld die eventueel in de overeenkomst met de betrokken firma worden ingeschreven ?

Antwoord

1. Ja, want zij is niet in tegenspraak met het gebruik van het openbaar vervoer.
2. De mediamaatschappij NV Streep beslist in overleg met De Lijn. De reclameontwerpen worden door de NV Streep ter goedkeuring voorgelegd aan De Lijn.
3. Tussen De Lijn en de NV Streep is omtrent de aard van de reclame overeengekomen :

"De gevoerde publiciteit moet van zuiver commerciële aard zijn. Streep verbindt zich ertoe geen publiciteit aan te brengen van politieke en/of levensbeschouwelijke aard, tenzij voorafgaandelijk schriftelijke toestemming van De Lijn. De Lijn zal het recht hebben alle publiciteit te weren, die haar strijdig zou lijken met de wet, de openbare orde of de goede zeden of die het openbaar vervoer zou schaden of de smaak van het publiek vanuit esthetisch en etnisch standpunt kunnen kwetsen".

Vraag nr. 169
van 17 januari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Scheldesluizen Avelgem – Vernieuwing

In een artikel van 13 december 2002 in Het Nieuwsblad bevestigde de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) dat de binnenvaarttrafiek over Leie en Schelde de jongste vijf jaar met maar liefst 50 % is toegenomen. Men verwacht dat deze trend zich zal voortzetten.

Er werden/worden reeds enkele inspanningen gedaan inzake infrastructuur om het vrachtverkeer over de binnenvaart te stimuleren, zoals de aanleg van 80 kaaimuren, waarvan 29 reeds werden gerealiseerd.

AWZ vermeldt echter ook dat drie Scheldesluizen ter hoogte van Avelgem minstens tachtig jaar oud zijn. Vernieuwing ervan is een must voor de trafiek van grotere schepen en de uitbreiding van de binnenvaart.

1. Is de minister vice-president zich bewust van de noodzaak om deze Scheldesluizen te vernieuwen ?

2. Heeft hij daartoe reeds acties ondernomen of plannen gemaakt ?

Zo ja, welke ?

Welke timing wordt gehanteerd ?

Werden hiervoor reeds budgetten vrijgemaakt ? Zo ja, om welke bedragen gaat het ?

Antwoord

1. De problematiek van de sluizen van Asper (deelgemeente van Gavere), Oudenaarde en Kerkhove (deelgemeente van Avelgem) is mij bekend.

Zowel wegens de ouderdom van deze sluizen als wegens de toenemende scheepvaart en de afmetingen van de bestaande sluizen, in het bijzonder de drempeldiepte, is deze vernieuwing wenselijk.

2. De vernieuwing van deze sluizen wordt inderdaad onderzocht. Aangezien deze nieuwe sluizen zullen moeten worden gebouwd ter hoogte van de huidige stuwen, moet eerst het vernieuwingsprogramma van deze stuwen worden uitgevoerd. De bouw van de nieuwe stuw in Oudenaarde is in uitvoering, de bouw van de stuwen van Asper en Kerkhove is in voorbereiding.

De vernieuwing van de sluizen van de Boven-schelde werd opgenomen in het ontwerp-mobiliteitsplan ter realisatie binnen 10 jaar. Voor het ogenblik werden er nog geen budgetten vrijgemaakt voor de bouw van deze sluizen.

Vraag nr. 170
van 17 januari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Resoluties houtgebruik – Opvolging

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 52
 van 17 januari 2003
 van mevrouw Isabel Vertriest
 Blz. 1710

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 67
van 10 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

MUG- en ambulancediensten – Erkenningscriteria

De Interministeriële Conferentie Volksgezondheid volgt onder andere de problematiek van de dringende geneeskundige hulpverlening op.

In dit kader werd een ontwerp van besluit dat nieuwe erkenningscriteria voor MUG- en ambulancediensten bepaalt, aan de Raad van State voorgelegd (MUG: mobiele urgentiegroep).

Wat is de stand van zaken van dit dossier ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar de stand van zaken met betrekking tot de besprekingen rond de problematiek van de dringende geneeskundige hulpverlening op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid.

Op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid werd tot op heden de problematiek van de dringende geneeskundige hulpverlening niet opgevolgd. Wel werd door de Vlaamse minister van Volksgezondheid de vraag gesteld omtrent de stand van zaken aangaande de problematiek betreffende het taalgebruik bij de hulpdiensten in de Vlaamse Rand.

Door de federale minister van Volksgezondheid werd geantwoord dat de Raad van State met betrekking tot de taalvoorwaarde die was opgenomen in het ontwerp-KB MUG geadviseerd heeft

om advies in te winnen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Ten slotte dient te worden gesteld dat de Vlaamse Gemeenschap niet in het bezit is van een ontwerpbesluit dat nieuwe erkenningscriteria voor MUG- en ambulancediensten voorschrijft. Immers, de reglementering en de controle op het dringend liggend ziekenvervoer behoren niet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Vraag nr. 72
van 10 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Lokale adviescommissies – Presentiegeld

In het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 betreffende de bezoldiging van de voorzitters en het presentiegeld van de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn wordt de wijze van toekenning van presentiegeld limitatief bepaald.

Voor de vergaderingen van de lokale adviescommissie (LAC) en andere, kan dus geen presentiegeld worden toegekend. Het aantal vergaderingen – en de behandelde dossiers – van deze LAC's gaat in stijgende lijn. Zo zou, voor één concrete situatie, het aantal behandelde dossiers van 55 (1999) naar 288 (2002) gestegen zijn.

Bovendien legt de regelgeving op dat de vertegenwoordiger van de raad voor maatschappelijk welzijn in het LAC een lid moet zijn van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst, waaruit kan worden afgeleid dat het betrokken raadslid zetelt in het LAC als afgevaardigde van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst.

Raadsleden die deel uitmaken van voormelde commissie, signaleren het intense werk dat dit voor hen meebrengt en stellen zich de vraag waarom er voor hen geen presentiegeld is. Daarenboven kan worden gevreesd dat vertegenwoordigers van het OCMW in het LAC zich gaan terugtrekken en dat er problemen zullen ontstaan om voortaan kandidaten te vinden.

Werd een actualisatie van het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 betreffende de bezoldiging van de voorzitters en het presentiegeld van de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn reeds overwogen ? Waarom wel of waarom niet ?

Antwoord

Wat een mogelijke aanpassing van de reglementering betreft, meen ik dat de verdere evaluatie van de werking van de LAC's nu pas aangewezen is, vermits de inhoud van de uitvoeringsbesluiten van de wet van 4 september 2002 houdende de toewijzing van een opdracht aan de OCMW's inzake de begeleiding en financiële steunverlening aan de meest hulpbehoevenden inzake energielevering nog maar recentelijk bekend is. Dergelijke uitvoeringsmaatregelen zullen de rol van de LAC's beïnvloeden.

Bij de evaluatie zullen we enerzijds de gevolgen van de commercialisering van het energielandschap op de rol van de LAC's en anderzijds de eenvormigheid inzake de regeling van presentiegeld en lokale besturen in acht nemen.

Vraag nr. 81
van 17 januari 2003
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Opvoedingsondersteuning – Bijzondere doelgroepen

Het decreet opvoedingsondersteuning is ongeveer anderhalf jaar van kracht.

Door de begrotingsbesprekingen en ook via de antwoorden op schriftelijke vragen kregen we een zicht op de initiatiefnemers, het aantal vormingsactiviteiten in het kader van een opleidings-, vormings- of trainingsreeks, de subsidies die werden uitbetaald en de diverse thema's die aan bod kwamen.

Graag kreeg ik een antwoord op volgende bijkomende en meer specifieke vragen.

1. Hoeveel allochtone zelforganisaties hebben tot nu toe gebruikgemaakt van deze subsidiëeringsvorm en welke activiteiten (thema's) werden door hen georganiseerd ?
2. Hoe dikwijls wordt door de integratiesector of het opbouwwerk van deze regelgeving gebruikgemaakt om etnisch-culturele minderheidsgroepen een opvoedingsondersteunende activiteit aan te bieden ?
3. Hoe dikwijls wordt het thema "multicultureel samenleven" aangeboden ?

4. Op welke wijze wordt deze subsidiëring van opvoedingsondersteuning gepromoot ?

5. Is de werkwijze voldoende aangepast om bijzondere "initiatiefnemers" te bereiken en aan te moedigen ?

Antwoord

Het merendeel van de 4.143 geregistreerde initiatiefnemers richt zich tot de ganse bevolking, dus uiteraard ook tot allochtonen en kansarmen.

Twaalf organisaties – waaronder twee allochtone zelforganisaties en twee verenigingen in het kader van het opbouwwerk – organiseren activiteiten specifiek voor allochtone en kansarme ouders.

Voor het werkingsjaar 2002 heeft ongeveer 11% van het totaal aantal aangekondigde activiteiten en reeksen (1.350) betrekking op het thema "opvoeden tot verdraagzaamheid – relatie tot minderheden".

De promotie van de subsidiëring in het kader van opvoedingsondersteuning gebeurt via een website die elke burger kan raadplegen, met name www.wvc.vlaanderen.be/thuiszorg. Op deze website zijn de wetgeving, de ministeriële omzendbrief en de nodige formulieren raadpleegbaar. Daarnaast brengt de administratie de voorzieningen op de hoogte van deze mogelijkheid tot subsidiëring en dit ter gelegenheid van studiedagen, werkvergaderingen en werkbezoeken.

Momenteel kan niet worden uitgemaakt of deze promotie voldoende is aangepast om bijzondere initiatiefnemers te bereiken. Hiervoor is een doorgedreven wetenschappelijk marktonderzoek wenselijk.

Vraag nr. 82
van 17 januari 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Vlaams Fonds – Verhuring van hulpmiddelen

In het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 wordt in artikel 16 vermeld dat naast de aankoop van hulpmiddelen ook de terugbetaling van verhuring en/of leasing van individuele hulpmiddelen bestaat. In datzelfde besluit wordt in artikel 22 gesteld dat het Vlaams Fonds de voorwaarden voor de recuperatie en het hergebruik van de materiële bijstand bepaalt.

We veronderstellen dat het Vlaams Fonds zich niet als hulpmiddelenverhuurder kan opstellen, omdat de provinciale afdelingen niet over de nodige infrastructuur, stockage of onderhoudsgereedschap beschikken, maar dat er voldoende initiatiefnemers zijn op het terrein om die hulpmiddelen toe te leveren.

In de praktijk denken we dat bepaalde hulpmiddelen zoals ziekenhuisbedden, bladomslagmachines, communicatieapparatuur en dergelijke veeleer kunnen worden verhuurd dan verkocht.

Ondertussen is het nieuwe besluit op de individuele materiële bijstand anderhalf jaar oud.

1. Welke acties heeft het Vlaams Fonds tot op heden ondernomen om de verhuring en/of leasing van individuele materiële hulpmiddelen te stimuleren, te promoten ?
2. Welke hulpmiddelen werden tot op heden geleend en/of geleased ?
3. Welke stappen onderneemt het Vlaams Fonds in de toekomst om zowel verhuring als leasing te promoten ?

Antwoord

1. In een brief van 14 januari 2002 heb ik aan het Vlaams Fonds de opdracht gegeven om een concept van recuperatie en hergebruik van hulpmiddelen op te zetten. Om aan deze opdracht te voldoen, is in de schoot van de ad-hoc-commissie "Individuele Bijstand en Sociale Integratie" (ad hoc IBSI) een werkgroep opgericht. De ad hoc IBSI adviseert het Vlaams Fonds over alle zaken die samenhangen met hulpmiddelen en aanpassingen. Deze werkgroep bestaat, naast leden van de ad hoc IBSI, uit personeelsleden van het Kennis- en Ondersteuningscentrum, de administratie en de studiecél van het Vlaams Fonds. Deze werkgroep had als opdracht het bestuderen van de mogelijkheid van hergebruik van hulpmiddelen.

In de loop van 2002 werden vragen zoals wat gebeurt er reeds door wie, wat is daarvan de impact, zijn er buitenlandse voorbeelden, wat met de juridische aspecten inzake eigendomsrechten (gedeeltelijke subsidiëring versus eigen inbreng) en dergelijke door de werkgroep bekeken. In deze werkgroep werden ook verhuring en leasing als alternatief en ook als aanvulling van verkopen bekeken.

Er werd door de werkgroep een bevraging gedaan van organisaties (zowel profit als non-profit) die zich bezighouden met hulpmiddelen en aanpassingen. Met deze bevraging werd getracht om een inventaris op te maken van het aantal organisaties dat zich bezighoudt met hergebruik en recuperatie. Eén van de vragen peilde naar de mogelijkheid van huren van hulpmiddelen. In totaal werden 313 organisaties bevraagd waarvan 62 een antwoord terugstuurd. Van deze 62 verhuurden 16 organisaties (of een kwart van de bevraagden) hulpmiddelen.

De organisaties werden niet expliciet bevraagd naar de mogelijkheid van leasing. Inzake leasing werden wel enkele grote aanbieders van leasingformules bevraagd waaronder Fortis Leasing en KBC Leasing. Aan deze aanbieders werd gevraagd wat de mogelijkheden en beperkingen zijn van het leasen van hulpmiddelen voor personen met een handicap. Deze firma's deelden mee dat leasing voor hulpmiddelen geen evidente zaak is. Dit heeft vooral te maken met het feit dat in België leasing aan particulieren geen gebruikelijke handelwijze is.

Uiteindelijk werd op 3 december 2002 een voorlopig eindrapport aan het Bureau voorgelegd. In dit eindrapport staan de verschillende onderwerpen beschreven die door de werkgroep bestudeerd zijn. Op basis van dit eindrapport heeft het Bureau de administratie van het Vlaams Fonds de opdracht gegeven een experiment op te zetten om de principes van hergebruik in de praktijk te onderzoeken.

2. Concrete cijfers hieromtrent zijn praktisch onmogelijk te verschaffen aangezien het informaticasysteem van het Vlaams Fonds geen onderscheid maakt tussen kopen en huren of leasen.

Om hierop een concreet antwoord te geven, zouden duizenden betaaldocumenten manueel onderzocht moeten worden door de mensen van het Vlaams Fonds.

3. Zoals aangegeven in het antwoord op vraag één heeft het Bureau aan de administratie de opdracht gegeven om een experiment op te zetten. In dit experiment zal ook de mogelijkheid van verhuren en leasing bekeken kunnen worden.

Dit experiment neemt de vorm aan van het financieel ondersteunen van projecten die hulpmiddelen en aanpassingen hergebruiken. In de begroting van het Vlaams Fonds van 2003 werd daarvoor in 125.000 euro voorzien.

In het eerste semester van 2003 zullen de criteria tot selectie en evaluatie uitgeschreven worden en zullen ook de projecten uitgekozen worden. In het tweede semester van 2003 zal het experiment starten. In het tweede semester van 2004 zal een evaluatie gebeuren. Op basis van de resultaten van dit experiment, die de haalbaarheid en onhaalbaarheid van hergebruik en daarmee ook huren en leasen moeten aantonen, kan dan een reglementering terzake opgemaakt worden.

Vraag nr. 87
van 17 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Zorgverzekering – Rijksinternaten vs. vrije instellingen

De zorgverzekering voorziet in een tegemoetkoming voor personen met een handicap.

Er zijn echter beperkingen voor wie residentieel in een instelling van het Vlaams Fonds verblijft. Deze beperkingen gelden niet voor personen met een handicap die in één van de rijksinternaten verblijven.

Dit impliceert dus dat de jongere die met eenzelfde problematiek verblijft in een instelling georganiseerd door het vrij initiatief en in het raam van het Vlaams Fonds, deze tegemoetkoming van de zorgverzekering niet kan genieten, terwijl de jongere die verblijft in een rijksinternaat wél kan cumuleren, omdat deze laatste inzake organisatiestructuur afhangt van het onderwijs, en niet van het Vlaams Fonds.

Dit impliceert een discriminatie die niet rationeel verantwoord kan worden.

Heeft de minister stappen ondernomen om deze discriminatie weg te werken en zo ja, welke ?

Antwoord

In 2001 werd door de Vlaamse regering beslist de medisch pedagogische instituten van het gemeenschapsonderwijs over te hevelen naar het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Door deze overheveling zal de cumulegeling automatisch ook van toepassing worden.

Een concrete timing voor de overdracht is er nog niet. Er zijn nog een aantal pertinente knelpunten die een oplossing behoeven vooraleer dit mogelijk wordt.

Vraag nr. 88
van 17 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Mobiele urgentiegroepen – Vlaams-Brabant

Recentelijk waren er nogal wat problemen in verband met de werking van de mobiele urgentiegroepen (MUG) in Vlaams-Brabant. Zo was er een ongeval in Galmaarden, waarvoor de MUG uit het Waalse Tubize moest komen, onder begeleiding van mensen uit Geraardsbergen, omdat het team de weg kwijt was. Bovendien verliep de communicatie tussen het Nederlandstalige slachtoffer en de Nederlandsonkundige equipe stroef.

Gelijkaardige problemen rijzen bij "Brusselse" diensten in de randgemeenten (bv. Neder-over-Heembeek) en in andere grensgebieden (bv. Limburg). De problemen hebben zowel te maken met het taalgebruik van de dienstverlenende teams, als met de afbakening van de regio's uit het oogpunt van de dienstverlening.

Hoewel dit een federale materie is, zijn de implicaties voor de Vlaamse bevolking overduidelijk.

In mei 2001 zou op een interministeriële conferentie afgesproken zijn om het koninklijk besluit van 2 april 1965 te wijzigen in die zin dat minstens één van de zorgverstrekkers de taal beheerst van het gebied waar de interventie plaatsvindt.

Daarnaast blijft nog het probleem van de kennis van het gebied (MUG die verloren rijdt) waar de dienstverlening wordt aangeboden. In 2003 moet dat toch kunnen worden verholpen via GPS- of andere systemen.

Naar verluidt is één en ander ter sprake gekomen op de interministeriële conferentie van 11 december laatstleden.

1. Op welke wijze werd dit probleem aangekaart ?
2. Hoever is de wijziging van het koninklijk besluit van 1965 gevorderd ?
3. Op welke wijze wordt opgevolgd of bij elke interventie een dienstverlener aanwezig is die de taal van het werkgebied spreekt ?

4. Op welke wijze wordt het verloren rijden van voertuigen verholpen ?
5. Hoeveel situaties van gebrekkige dienstverlening – vanwege de taal, dan wel door de verloren tijd wegens het zoeken van de reisweg – zijn bekend bij de administratie en/of de Vaste Commissie voor Taaltoezicht ?

Antwoord

Tijdens de bespreking op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid van 11 december 2002 werd niet gedebatteerd over de problematiek van de dringende geneeskundige hulpverlening. Ik heb wel geïnformeerd naar de stand van zaken van het wetgevend initiatief aangaande het taalgebruik in de Vlaamse Rand. Door de federale minister van Volksgezondheid werd megedeeld dat de Raad van State m.b.t. de taalvoorwaarde die was opgenomen in het ontwerp-KB MUG geadviseerd heeft om advies in te winnen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Dit advies werd door de bevoegde federale diensten opgevraagd. Deze diensten bevestigen dat betrokken advies nog niet werd ontvangen. Na ontvangst zal verder overleg worden gepleegd met alle betrokken diensten.

Wat de dienstverlening betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de Vlaamse Gemeenschap enkel kennis heeft van het probleem dat gerezen was in Galmaarden. Hieromtrent deelde de federale overheid ons mee dat, na onderzoek, is gebleken dat het probleem zich veeleer voordeed op het vlak van de af te leggen afstand en de tijd die dit in beslag nam, en geenszins op het vlak van het taalgebruik of verloren tijd wegens het zoeken van de reisweg.

Ten slotte wens ik nogmaals te beklemtonen dat de reglementen en de controle op het dringend liggend ziekenvervoer niet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoren.

Vraag nr. 89
van 17 januari 2003
van de heer JAN LOONES

Wonen en welzijn – Samenwerking

Door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) – afdeling OCMW's – werd de noodzaak vastgesteld van een hechtere samenwer-

king tussen de domeinen "wonen" en "welzijn", indien men de leefbaarheid in de sociale huisvesting wil verbeteren en een bijdrage wil leveren aan het realiseren van het recht op wonen voor kwetsbare bevolkingsgroepen.

Nochtans blijkt deze samenwerking geen vanzelfsprekendheid te zijn.

In het kader van een oproep tot de ministers van Huisvesting en Welzijn via de tekst "Samenwerking wonen/welzijn: een visie vanuit de lokale besturen", wil de VVSG-werkgroep Wonen/Welzijn de samenwerking tussen deze twee bevoegdheidsdomeinen alsnog activeren.

Naast de situering van de noodzaak aan samenwerking tussen de twee domeinen, de aanreiking van vormen van samenwerking en de suggesties om de communicatie tussen de twee domeinen te verbeteren, formuleert de werkgroep zijn verwachtingen aan de kabinetten Huisvesting en Welzijn.

1. Heeft de minister reeds kennis genomen van de visietekst van de VVSG-werkgroep Wonen/Welzijn omtrent de samenwerking tussen beide vermelde domeinen ?

Zo ja, strookt dit met zijn/haar beleidsvisie terzake ?

2. Op welke wijze wordt tegemoetkomen aan de verwachtingen die de werkgroep formuleert aan zijn/haar kabinet ?

3. Zijn er reeds contacten terzake geweest tussen de twee kabinetten ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan minister Vogels (vraag nr. 89) en aan minister Gabriels (nr. 49).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

Vraag nr. 90
van 17 januari 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Bijzondere jeugdbijstand – Multidisciplinaire teams

In de Beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, die de begroting voor 2003 vergezelde, konden we lezen dat inzake de bijzondere jeugdbijstand er een eind zou komen aan de solopositie van de consultant (Stuk 1407 (2002-2003) – Nr. 1). Het was ook een van de aanbevelingen uit de rondetafelconferentie voor de bijzondere jeugdzorg.

Dit kan als positief ervaren worden, aangezien een brede invalshoek kan leiden tot betere resultaten. Vroegtijdige detectie maakt een snel en adequaat ingrijpen mogelijk en kan ervoor zorgen dat eventuele problemen niet zullen escaleren.

Dergelijke doelstelling kan nog beter bereikt worden indien de moeilijkheden aangepakt worden binnen een multidisciplinair samengesteld team, aangezien het bundelen van verschillende soorten ervaring en kennis kan zorgen voor een betere verwerking en een beter methodisch handelen. In die teams dienen een kinderpsychiater, een psycholoog, een orthopedagoog, een socioloog, een expert-consultant en een ervaringsdeskundige zitting te hebben.

Mijn vragen aan de minister, die tot doel hebben om meer te weten te komen over deze teams aangezien de beleidsbrief enigszins vaag blijft, zijn de volgende.

1. Hoever staat het met de aanwervingen en wanneer gaan de eerste teams van start ?
2. Wat wordt er juist verwacht van deze teams, en kunnen ze onderling samenwerken of bestaat het gevaar dat ze naast elkaar gaan leven en op die manier eilandjes gaan vormen, wat nadelig zal zijn voor het nastreven van uniformiteit ?

Bestaat er binnen een dergelijk team een hiërarchie en hoe wordt er beslist ?

Antwoord

Overeenkomstig de aanbevelingen uit de rondetafelconferentie voor de bijzondere jeugdbijstand, wordt vanaf 2003 per regio is een multidisciplinair team voorzien ter ondersteuning van de consultants werkzaam in de buitendiensten van de bijzondere jeugdbijstand. Dit team is samengesteld uit de disciplines arts, orthopedagoog, psycholoog, socioloog, expert-consultant en ervaringsdeskundige.

Met betrekking tot de meeste disciplines – arts, orthopedagoog, psycholoog, socioloog – zijn de selecties en aanwervingen reeds begonnen en qua

timing is bepaald dat deze in de tweede helft van februari worden afgesloten. De aanwerving van de expert-consultanten volgt aansluitend in het voorjaar en ook de selectieprocedure voor de parttime ervaringsdeskundigen wordt dit jaar nog ingezet.

De multidisciplinaire teams kunnen in hun beperkte samenstelling reeds van start gaan in de loop van de maanden april/mei en nadien worden aangevuld parallel met de nieuw geselecteerde en aangestelde kandidaten.

Deze multidisciplinaire teams zullen hoofdzakelijk de consultantenteams methodisch ondersteunen op regionale/provinciale basis. Zij zullen in hun werking de klemtoon leggen op diagnostiek, casemanagement, intervisie en overleg. Voor elke discipline apart is in een geëigende functiebeschrijving voorzien. De consultant blijft uiteraard de individuele dossierbeheerder.

Hiërarchisch wordt elk multidisciplinair team aangestuurd door de regioverantwoordelijke in de provincie. Het is deze regioverantwoordelijke die de uniformiteit bewaakt door de activiteiten van het multidisciplinair team te coördineren en hun werking te toetsen aan de beleidsprincipes en de doelstellingen van de afdeling.

Binnen het multidisciplinaire team zelf bestaat er geen hiërarchische schikking omwille van de complementaire evenwaardigheid van de disciplines. De bedoeling is dat zij collegiale samenwerking vooropstellen en zich toeleggen op een cultuur van interdisciplinair overleggen en wetenschappelijke kwaliteitsbewaking.

**Vraag nr. 91
van 17 januari 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Bijzondere jeugdbijstand – Preventiebeleid

Voorkomen is nog steeds beter dan genezen. Zo zien we al jaren dat het totale aanbod met betrekking tot jeugdhulp schaars te noemen is, zeker als we deze vaststelling plaatsen ten opzichte van de vragen en de behoeften die we in de sector zien opduiken.

Daarom is de uitbouw van een sterk preventiebeleid van uitermate groot belang en zelfs een noodzaak. Er moet worden ingegrepen vooraleer het te laat is en er moet voor gezorgd worden ingegrepen dat het aanbod dat we op dit moment kennen, niet

dichtgeslibd dreigt te geraken door de vele vragen en behoeften.

Het moet gezegd dat ook de Vlaamse regering haar verantwoordelijkheid terzake neemt, aangezien ze van mening is dat er in de komende jaren moet worden gewerkt aan een kwaliteitsvol preventiebeleid. Dit staat immers te lezen in de recente Beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen van de minister, die een toelichting vormt bij haar begroting voor 2003. Zo lezen we onder meer het plan om vanaf begin 2003 van start te gaan met vijf regionale preventieteams en worden er ook een aantal preventie-initiatieven of projecten in het vooruitzicht gesteld die zich in aanzienlijke mate moeten toespitsen op drie belangrijke levensdomeinen van de minderjarige, met name onderwijs, opvoeding en vrijetijdsbesteding (Stuk 1407 (2002-2003) – Nr. 1).

De VLD kan zich uiteraard terugvinden in deze gedachtegang van de minister en pleit eveneens voor de uitbouw van een kwaliteitsvol preventiebeleid inzake de bijzondere jeugdzorg in Vlaanderen.

Daarom ook kreeg ik van de minister graag nog enkele verduidelijkingen met betrekking tot dit onderwerp.

1. De vijf regionale preventieteams

Welke regio's betreft het ?

Vallen deze bijvoorbeeld samen met bestaande regionale afbakeningen ?

Zijn deze teams momenteel reeds actief en zo neen, waarom nog niet ?

Werken ze enkel in het kader van de bijzondere jeugdbijstand of worden ze ook ingeschakeld in het kader van de integrale jeugdhulp ?

Gaan die teams onderling samenwerken of staan ze los van elkaar ?

2. De projecten en de initiatieven rond preventie

Hoeveel worden er gepland en hoeveel zijn er momenteel reeds uitgeschreven ?

Welke nadruk wordt er gelegd binnen deze projecten of initiatieven m.b.t. het onderwerp ?

Is er hierbij onder andere aandacht voor opvoedingsondersteuning ?

Wordt er bijvoorbeeld aandacht besteed aan het fenomeen van het spijbelen, een probleem dat toch wel enigszins onderschat wordt en waar eigenlijk nog te weinig rond gedaan wordt ?

Wie beslist juist welke inhoud deze projecten en initiatieven krijgen en is er inspraak van het werkerterrein mogelijk ?

Antwoord

1. De vijf regionale preventieteams

De uitbouw van het preventiebeleid is gebaseerd op het goedgekeurde personeelsplan "PIP/PEP Project WVC 03 Eigen dienstverlening buitendiensten bijzondere jeugdbijstand".

De implementatie van voormeld personeelsplan in de buitendiensten van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand brengt in de organisatie en de werking van deze diensten ingrijpende wijzigingen aan.

Zo werd Vlaanderen opgedeeld in vijf regio's, één per provincie. Elke regio staat onder leiding van een regioverantwoordelijke. Op het vlak van preventie werd per regio één preventieteam opgericht. Elk preventieteam bestaat uit vier VTE preventieconsulenten en één VTE teamverantwoordelijke. De preventieteams zijn sedert 1 februari 2003 operationeel.

De afdeling BJ werkt momenteel een kader uit van processen en procedures die een uniforme werking van de preventieteams binnen de verschillende regio's moet garanderen. Naast de afstemming op het vlak van werking en organisatie is het uiteraard de bedoeling dat de preventieteams ook onderling gaan samenwerken. Het nieuwe organisatie-model biedt trouwens de mogelijkheid om de aansturing van het preventiebeleid te bundelen op een hoger niveau dan dat van de huidige preventiecellen, waardoor een betere samenwerking kan tot stand komen en waardoor het beleid beter kan worden geïmplementeerd.

Tot op heden werkten de regionale preventieteams enkel in het kader van de bijzondere jeugdbijstand. Maar naast de reorganisatie van de buitendiensten van de bijzondere jeugdbijstand vinden er in het preventielandschap evoluties plaats in het kader van de ontwikkeling van een algemene preventie m.b.t. jeugd.

Bij de uittekening van het traject van de regionale preventieteams is de afstemming op die evoluties steeds een prioritaire bekommernis geweest. Zo werden de krijtlijnen die door de Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie m.b.t. de Jeugd inzake Welzijn en Gezondheid werden uitgetekend, vertaald in de visie en de doelstellingen die de basis vormen van de preventiewerking binnen de bijzondere jeugdbijstand.

In de komende maanden zal er intensief worden samengewerkt met de onlangs operationeel geworden beleidscel Algemene Preventie bij de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn om een aantal door de Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie m.b.t. de Jeugd inzake Welzijn en Gezondheid ontwikkelde methodieken verder gestalte te geven en concreet te implementeren in de preventieve projectwerking van de bijzondere jeugdbijstand.

Deze methodieken moeten enerzijds toelaten dat de krachten van diverse concrete preventie-initiatieven strategisch ingepast kunnen worden in een algemeen preventief beleid. Anderzijds bieden deze methodieken een duidelijk kader waarbinnen beleidsopties op langere termijn kunnen worden vastgelegd.

Het is dus duidelijk dat op termijn de regionale preventieteams van de bijzondere jeugdbijstand zich zullen positioneren en inschakelen in een integrale en inclusieve preventiestrategie.

2. De projecten en initiatieven rond preventie

Aangezien de preventieteams nog maar zeer recentelijk werden opgestart, werden er binnen het kader van hun regionale werking nog geen concrete preventieprojecten gepland of uitgeschreven.

Het is de bedoeling dat in de toekomst preventie-initiatieven worden opgezet die focussen op een viertal levensdomeinen die voor kinderen en jongeren cruciaal zijn, m.n. het gezin, de school, de vrije tijd(sbesteding) en de persoon van de jongere. Op het vlak van het gezin zullen de inspanningen zich concentreren op gezinsondersteuning, opvoedingsondersteuning. Spijbelen, schooluitval e.d. zijn fenomenen waaraan ook vóór de implementatie van het nieuwe personeelsplan binnen de preventiewerking van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand zeer veel aandacht werd besteed en waarrond tal van preventieprojecten werden uitgevoerd.

De toekomstige preventie-initiatieven zullen worden opgezet in samenwerking met andere overheden en organisaties die op voormelde levensdomeinen actief zijn of die terzake een opdracht hebben.

Bij de concrete uitwerking van initiatieven staat de participatie van de doelgroep centraal. De initiatieven komen tegemoet aan behoeften die ingevolge in het kader van de beleidsplannen uitgevoerde omgevingsanalyses werden vastgesteld. De aansturing en de concrete realisatie van de preventie-initiatieven gebeuren in samenwerking met de lokale preventiecellen.

Vraag nr. 92 van 17 januari 2003 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Bijzondere jeugdbijstand – Elektronische dossiers

In een tijd waarin de informatiemiddelen exponentieel toenemen, getuigt het van beter bestuur indien deze middelen ten volle worden aangewend voor een efficiëntere werking van de overheid. E-government is de laatste jaren dan ook een sleutelbegrip geworden, zowel op federaal als op Vlaams niveau.

Een beter bestuurlijk beleid is eveneens gediend met betrouwbaar cijfermateriaal. Overheidsbeslissingen, die voornamelijk tot doel hebben beleidsmatig in te grijpen, zijn pas goed onderbouwd indien ze gebaseerd zijn op gegevens waarvan vaststaat dat ze op een betrouwbare manier zijn ingewonnen. Dergelijke cijfers kunnen pas verkregen worden indien er op een uniforme wijze en op een continue basis rapporten en materiaal voorhanden zijn.

Het elektronisch dossier probeert dan ook deze twee aspecten met elkaar te combineren en wil een werkinstrument zijn binnen de bijzondere jeugdbijstand, waar tot op heden nog maar weinig of geen systematisch cijfermateriaal te vinden is, wat gevolgen heeft voor een efficiënt overheidsoptreden in deze sector.

De Beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen bij de begroting van 2003 heeft terecht oog voor deze problematiek en heeft het dan ook over de implementatie van een elektronisch dossier binnen de bijzondere jeugdbijstand, maar bij het doornemen van deze beleidsbrief kan ik mij toch niet van de indruk ontdoen dat dit alles vrij vaag is weergegeven (Stuk 1407 (2002-2003) – Nr. 1).

Nochtans kan het een zeer belangrijk instrument zijn in de nabije toekomst voor de betrokken sector.

Daarom zou ik graag aan de minister enkele verduidelijkingen vragen.

1. Hoever staat het ondertussen met dit instrument, wie voert het uit en welke consequenties heeft het budgettair ?

Welke timing wordt gehanteerd voor het operationeel maken en is deze haalbaar ?

Tegen wanneer wordt verwacht dat het elektronisch dossier voor de eerste keer echt kan worden ingeschakeld ter voorbereiding van het beleid binnen de sector van de bijzondere jeugdzorg ?

2. Welke gegevens worden erin verwerkt, hoe worden ze verzameld en wie zal ze kunnen raadplegen: enkel de beleidsmensen of ook de terreinmensen ?

Wordt de werkelijke zorgvraag er trouwens in opgenomen ?

3. Zal het instrument enkel gebruikt worden in het kader van de bijzondere jeugdbijstand of zal het ook ten goede komen aan de integrale jeugdhulp, die zich momenteel in een experimentele fase bevindt ?

Antwoord

1. Stand van zaken

Budgettair

Het elektronisch dossier zal worden ontwikkeld door de firma Siemens Business Services (SBS), de IT-dienstenleverancier van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De analyse is besteld voor een bedrag van ongeveer 496.000 €. De implementatiekosten worden op heden geraamd op 1.240.000 € (te spreiden over 2 begrotingsjaren). Het elektronisch dossier zal dus in totaal 1.736.000 € kosten.

In deze cijfers is niet de IT-uitrustingskostprijs van de consultant begrepen (PC + netwerkaansluiting), daar deze kostprijs onderdeel uitmaakt van de normale kostprijs voor de uitrusting van de ambtenaar.

Timing

Op heden voert SBS de analyse uit, deze zal resulteren in een IT-behoefte definitie. Het einde van de analyse is gepland voor 15 mei 2003. Hierna zal de ontwikkeling besteld worden.

De inschatting voor de realisatie van het totaalstelsel is maximaal 1 jaar. Een eerste Quick Win zou zijn gerealiseerd tegen 1 oktober 2003, de volgende stap tegen 15 november 2003.

Haalbaarheid

Inzake de technische haalbaarheid baseert de administratie zich op een inschatting van SBS op het ogenblik van de bestelling van de analyse.

Via de stuurgroep die de analyse begeleidt, bewaakt de administratie nauwlettend dat deze datum haalbaar blijft.

Beschikbaarheid beleidscijfers

Voorafgaand aan het elektronisch dossier zullen de consultants in 2003 gebruik kunnen maken van geautomatiseerde sjablonen. Deze bevatten vereenvoudigde versies van de formulieren van het elektronisch dossier. Door de gegevensverzameling die hierop zal gebeuren als voorafname van het elektronisch dossier zal het beleid vanaf juni 2004 over systematische beleidsgegevens beschikken.

Dit alles onder voorbehoud van goedkeuring door de privacycommissie.

2. Gegevensverwerking en toegang

Het elektronisch dossier dient het sluitstuk te worden van de hertekende processen van de buitendiensten van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand (Pip to be). Het moet leiden tot een effectievere en kostenefficiëntere preventie, hulpverlening en bemiddeling in de bijzondere jeugdbijstand.

Om dit te kunnen realiseren, zullen niet alleen de veldwerkers over een dergelijk dossier beschikken maar zal het systeem ook in staat zijn rapporten en cijfermateriaal te genereren dat moet toelaten beleidsmatige, goed-onderbouwde beslissingen te nemen.

Alhoewel de voornaamste drijfveer om tot een dergelijk systeem te komen de creatie is van een

cliëntopvolgingssysteem voor de veldwerkers van de afdeling BJ, zijn er ook een aantal "bijkomende" doelstellingen.

Zo zal de toepassing van het elektronisch dossier de uniformiteit en de continuïteit van de werking van de hulpverlenende teams mogelijk maken en zal ze mede de hervorming van de personeelsformatie en de herverdeling van de taken (Pep to be) helpen realiseren.

Daarnaast zal het operationeel management (teamverantwoordelijken en regioverantwoordelijken) op geregelde tijdstippen over de nodige informatie kunnen beschikken om de gefaseerde en tijdige uitvoering van de opeenvolgende processtappen in de hulpverlening te kunnen nagaan en om de kwaliteit van de hulpverlening te kunnen evalueren. Tevens moet het elektronisch dossier door het meten van de caseload (objectieve werkbelasting) een evenwichtige verdeling van de caseload tussen de veldwerkers mogelijk maken. De teamverantwoordelijken moeten de procesvoortgang van individuele cases binnen hun team kunnen opvolgen. De gebruikers moeten via het systeem aan agendabeheer kunnen doen.

Zowel het strategisch management binnen de administratie als de politieke overheid dienen over voldoende betrouwbaar cijfermateriaal te beschikken, o.m. om gefundeerde beslissingen te kunnen nemen, om een cijfermatig goed onderbouwde prestatiebegroting te kunnen opmaken en om op allerlei vragen (bv. vanuit het Vlaams parlement of vanuit het Kinderrechtencommissariaat) een afdoend antwoord te kunnen verstrekken.

Daarnaast, en meer specifiek, moet het elektronisch dossier, op basis van indicatiestellingen, een kanteling mogelijk maken van aanbodgerichte naar vraaggerichte hulpverlening.

De realisatie van dit project moet ook de weg vrijmaken voor een gericht preventiebeleid met betrekking tot de jeugd en ze moet de implementatie van een aantal beleidsbeginselen vergemakkelijken (zoals het zogenaamde subsidiairiteitsbeginsel).

Wordt de werkelijke zorgvraag er trouwens in opgenomen ?

Om de zorgvraag te kunnen vatten, zal in het elektronisch dossier genoteerd worden wat de door de cliënt geformuleerde vraag is.

3. Aanwendig van het instrument : sectoraal/integrale jeugdhulp

Conform de optie van het project Integrale Jeugdhulp om te kiezen voor de validatie van de bestaande instrumenten en gegevens, veeleer dan de ontwikkeling van één intersectoraal instrument zal het elektronisch dossier in eerste instantie de werkzaamheden van de consultants van de buitendiensten van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand automatiseren.

Gedurende de analyse wordt maximaal rekening gehouden met de verworvenheden van het project Integrale jeugdhulp, inzonderheid waar het indicatiestelling en toewijzing betreft.

Vraag nr. 93
van 24 januari 2003
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Overheidstaken – Formule

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 13
van 24 januari 2003
van de heer Chris Vandebroek
Blz. 1649

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 94
van 24 januari 2003
van de heer JAN PENRIS

Wiegendood – Onderzoek

In Nederland is het aantal gevallen van wiegendood het voorbije jaar spectaculair gestegen. Dit geeft bij onze noorderburen aanleiding tot bijkomend wetenschappelijk onderzoek rond dit fenomeen.

1. Wordt een gelijkaardige tendens in Vlaanderen vastgesteld ?
2. Welke (bijkomende) onderzoeksinspanningen werden rond deze pijnlijke problematiek verricht ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat het aantal gevallen van wiegendood in Nederland in 2001 gestegen is tot 34 gevallen (+9 t.o.v. 2000) of 0,17 per duizend. Volgens de Stichting Wiegendood, die zich richt op preventie en onderzoek, is de absolute stijging wel een trendbreuk, maar is er geen sprake van een geheel onverwachte of verontrustende toeneming van wiegendood en aangrenzende categorieën van doodsoorzaken.

Internationaal blijft het Nederlandse cijfer een voorbeeldig lage incidentie. Op een dergelijk laag niveau kan zich, zo leert de ervaring, een schommeling in de registratie voordoen. Artsen en onderzoekers hebben er de afgelopen jaren al op gewezen dat verder terugdringen van de incidentie mogelijk is, maar dat het handhaven van de lage cijfers al veel inspanning vergt.

1. Voor Vlaanderen zijn de cijfers van 2001 nog niet bekend. Sinds 1996 is er geen merkelijke daling van het aantal gevallen meer merkbaar, wel schommelingen.

Het aantal gevallen van wiegendood bedroeg :

in 1996: 44
 in 1997: 46
 in 1998: 42
 in 1999: 34
 en in 2000: 43 of 0,69 per duizend.

Dit aantal is hoger dan in Nederland, Zweden en Italië, maar vergelijkbaar met Frankrijk, Groot-Brittannië en Duitsland.

We willen er nog op wijzen dat de Vlaamse (en Belgische) cijfers het aantal overlijdens omvat die vermoedelijk wiegendood zijn. Hier gebeurt immers nog geen systematische autopsie van onverwacht overleden jonge kinderen. Daardoor zitten er in onze cijfers ook overlijdens waarbij door autopsie wel een diagnose zou kunnen worden gesteld, en ze dus tot een andere categorie zouden behoren. Het echte wiegendoodcijfer in Vlaanderen is ongetwijfeld lager dan de officiële cijfers die er nu zijn.

2. Net als in Nederland is de preventie van wiegendood een permanente opdracht die steeds opnieuw aan de opeenvolgende generaties moet worden verkondigd. De sterke daling van het aantal tussen 1993, het eerste jaar van de preventiecampagne – 118 gevallen waren er toen -, en 1996 was een schitterend resultaat. Het be-

houden van dit niveau vraagt permanente inspanning. Zo vernieuwt Kind en Gezin zeer geregeld haar communicatiedragers voor de ouders betreffende wiegendood.

In 1994-95 en in 2000 werd een wetenschappelijk onderzoek verricht naar slaapgewoonten van jonge kinderen. Dit geeft ons een indicatie over welke maatregelen goed worden nagevolgd en waarop meer de nadruk moet worden gelegd. De resultaten gaven aanleiding tot vernieuwing van de campagne.

Mede op vraag van de "werkgroep perinatale mortaliteit" (die interuniversitair is samengesteld, samen met Kind en Gezin) werd in 2001 een wetsvoorstel betreffende systematische autopsie bij onverwacht en onverklaarbaar overlijden van jonge kinderen ingediend bij het federale parlement. Het is nog steeds in behandeling.

**Vraag nr. 95
 van 24 januari 2003
 van mevrouw SONJA BECQ**

Zorgverzekering – Rusthuisprijzen (2)

Op 8 november jongstleden vroeg ik de minister naar cijfergegevens omtrent de aanpassingen van de rusthuisprijzen. De minister antwoordde dat zij deze gegevens opvroeg (bij brief van 29 november 2002) (vraag nr. 32 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1296)

1. Heeft de minister reeds antwoord ontvangen en zo ja, hoe luidt dit dan ?
2. Beschikt de minister derhalve over gegevens m.b.t. het aantal aanvragen tot wijziging of verhoging van de rusthuisprijs bij Economische Zaken sinds begin 2001 ? Zo ja, graag met aanduiding van aantal, maand, regio van het rusthuis, statuut (privé-commercieel-OCMW) en stijgingsbedrag of stijgingspercentage.
3. Hoeveel aanvragen werden goedgekeurd, dan wel afgewezen ? Graag met aanduiding van regio en statuut van het rusthuis.

Antwoord

1. Noch ikzelf, noch mijn administratie hebben tot op heden een antwoord ontvangen op de brief aan de heer Charles Picqué, minister van Eco-

nomie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid.

Recentelijk werd een herinnering gestuurd aan mijn brief van 29 november 2002, aangevuld met de bijkomende vragen vervat in vraag 2 en 3 van deze schriftelijke vraag.

2. Zie antwoord op vraag 1.

Ik wens toch te benadrukken dat specifieke vragen met betrekking tot de administratieve verwerking van de dossiers prijsverhoging bij de dienst Algemene Inspectie van de Prijzen en de Mededinging van het Ministerie van Economische Zaken, in eerste instantie best rechtstreeks gesteld worden aan mijn terzake bevoegde federale collega.

3. Zie antwoord op vraag 2.

**Vraag nr. 97
van 24 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlaamse administratie – Allochtonen en gehandicapten

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 14
van 24 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1650

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 98
van 24 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 15
van 24 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1650

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 99
van 21 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Belgisch Forum voor Gehandicapten – Betrokkenheid

Eind 2001 is het Belgisch Forum voor Gehandicapten opgericht. Dit Forum moet als autonoom orgaan de personen met een handicap vertegenwoordigen in het Europees Gehandicaptenforum. Blijkbaar voldeed tot nu geen enkele Belgische organisatie aan de criteria die de Europese Unie terzake bepaalt, namelijk dat een meerderheid van de leden personen met een handicap moeten zijn.

Gelet op de verhoogde vraag naar inspraak van gehandicapten, was de oprichting van dit orgaan blijkbaar een dringende zaak. Het opent perspectieven voor internationale samenwerking en zal de uitvoering van Europese initiatieven en richtlijnen allicht nauwgezet opvolgen. Ook zal men kunnen nagaan of Europese projecten wel echt op de noden en behoeften van de doelgroep inspelen.

De bevoegdheid voor personen met een handicap ligt grotendeels bij de gemeenschappen, vandaar mijn vragen.

1. Is de minister betrokken bij het Belgisch Forum voor Gehandicapten ? In welke zin ?
2. Wie heeft namens de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse verenigingen, zitting in dit nationaal forum ?
3. Zijn er reeds standpunten, rapporten,... uitgebracht ? Welke ?
4. Hoe kan het Vlaams Parlement op de hoogte blijven van de stand van zaken ?

Antwoord

Het Belgisch Forum voor Gehandicapten is een samenwerkingsverband van gehandicaptenverenigingen, dat opgericht werd met het doel in het Europees Gehandicaptenforum zitting te kunnen hebben.

Gelet op de aard van dit samenwerkingsverband van niet-gouvernementele organisaties zijn noch ikzelf, noch het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een handicap hierbij betrokken geweest.

Bij de oprichting waren de voornaamste en meest representatieve Vlaamse verenigingen van personen met een handicap medestichter (KVG, VFG, VVHVG – intussen Inclusie Vlaanderen geworden -, Fevlado, de Brailleliga en de MS-liga). De bedoeling is niet dat alle andere soortgelijke verenigingen die dit wensen, lid kunnen worden van dit Belgisch Forum.

In afwachting van budgettaire middelen van de federale overheid heeft de werking van het Forum zich beperkt tot het opstellen van statuten.

**Vraag nr. 101
van 24 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kraamzorg – Erkenning

Vorig jaar telde Vlaanderen slechts 120 kraamverzorgsters. Er bestond toen ook nog geen specifieke opleiding.

De Vlaamse Federatie van Kraamcentra pleit reeds jarenlang voor meer duidelijkheid omtrent de kraamzorg. Ze wil niet alleen dat de kraamzorg apart erkend wordt, maar vraagt ook een gepaste schoolopleiding.

In juni 2001 liet het kabinet van de minister weten dat de erkenning van kraamverzorgsters op de agenda stond en dat men in het onderwijs ook meer aandacht aan kraamzorg zou besteden: het lessenpakket zou worden uitgebreid met vakken voor kraamzorg. De minister kon toen nog geen einddatum vastleggen.

Wat is er sinds juni 2001 concreet gebeurd voor de opleiding/erkenning van kraamverzorgsters ?

Welke andere ministers werden hierbij tot nu toe betrokken ?

NB. Een gelijkaardige vraag werd op 20 december 2002 gesteld aan minister Vanderpoorten (vraag nr. 43).

Antwoord

In 2001 werden de kraamverzorgsters die met een DAC-contract waren tewerkgesteld binnen een kraamcentrum geregulariseerd. Met deze operatie kregen de DAC-kraamverzorgsters een regulier contract en een volwaardig statuut.

Op 11 oktober 2002 werd, in onderling overleg tussen het kabinet, de administratie, de diensten voor gezinszorg en de kraamcentra, definitief beslist om de kraamzorg te integreren binnen de erkende diensten voor gezinszorg. Bij deze integratie zijn drie diensten voor gezinszorg betrokken, namelijk Solidariteit voor het Gezin, Thuishulp en Landelijke Thuiszorg. De diensten voor gezinszorg verbinden zich ertoe om het personeel en de werking van de kraamcentra over te nemen.

Op 17 januari 2003 keurde de Vlaamse regering het besluit betreffende de integratie van kraamcentra binnen diensten voor gezinszorg goed.

Met de administratie Onderwijs en de opleidingscentra voor polyvalent verzorgenden zal worden onderhandeld om een gedeelte van de opleiding van verzorgenden specifiek naar kraamzorg te richten.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 14 februari 2003, blz. 1541 – red.)

**Vraag nr. 103
van 24 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie – Herstructurering

Enige tijd geleden was er sprake van een herstructurering van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS). Dit centrum zou worden ondergebracht bij de diensten van de minister-president. Wellicht past één en ander onder de noemer van het Beter Bestuurlijk Beleid.

Tot op heden verrichte het CBGS in hoofdzaak (longitudinaal) onderzoek rond diverse aspecten van gezinsvorming en onder meer de combinatie van gezin en arbeid.

1. Wordt deze dienst inderdaad ondergebracht bij de diensten van de minister-president en wat

zijn de consequenties daarvan op het vlak van onderzoek, rapportering en tewerkstelling ?

- Zal het CBGS de taken die het nu uitvoert, kunnen blijven uitvoeren ?

Antwoord

In het kader van de oefening "Beter Bestuurlijk Beleid" wordt inderdaad ook een herstructurering van het huidige Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS) opgenomen. Het CBGS als wetenschappelijke instelling verdwijnt; de activiteiten van het Centrum worden enerzijds overgenomen door de Studiedienst die wordt opgericht binnen de diensten van de minister-president voorzover het opdrachten betreft die transversaal over de verschillende beleidsdomeinen strekken, en anderzijds door het Kenniscentrum waarin in de schoot van het Departement van het beleidsdomein Welzijn en Volksgezondheid (W&V) is voorzien voor de taken die specifiek hierop betrekking hebben.

Deze principiële beslissing van de Vlaamse regering werd ingegeven door een uitdrukkelijke wens een nauwere aansluiting te vinden tussen enerzijds de "kennis" en anderzijds het "beleid". De beleidsvoering wordt immers steeds complexer en technischer, wat zich vertaalt in een grotere behoefte aan een wetenschappelijke fundering voor onder meer de ontwikkeling van beleidsinstrumenten, hun implementatie en evaluatie.

Het Kenniscentrum W&V, als entiteit binnen het departement, biedt de mogelijkheid om de kennisbasis uitdrukkelijk te verankeren in de beleidsuitvoering en de kennisproductie in het ganse beleidsdomein te optimaliseren. Hiertoe neemt het Kenniscentrum W&V zowel een regisserende taak (inzake eigen onderzoek binnen de agentschappen van het beleidsdomein en inzake onderzoek uitbesteed aan onderzoeksinstellingen over thema's en problematieken uit het beleidsdomein) als een kennisproducerende en -valoriserende taak op.

Wat ten slotte de consequenties op het vlak van tewerkstelling betreft, is het uitgangspunt dat de huidige medewerkers van het CBGS ook zullen kunnen meewerken binnen hetzij het Kenniscentrum, hetzij de Studiedienst. Over de concrete wijze waarop de personele invulling en de transitie zullen gebeuren, worden afspraken gemaakt in het kader van BBB om dit zo vlot mogelijk te laten verlopen.

Beide oefeningen worden parallel opgezet, zodat de betrokkenen op een evenwaardige manier inzicht kunnen krijgen in de eigen finaliteit, opdrachten en werkingsprincipes van beide studie- en onderzoeksentiteiten.

Vraag nr. 104 van 24 januari 2003 van mevrouw SONJA BECQ

Thuiszorg – Diversificatie

Thuiszorg vormt een belangrijke schakel in de dienstverlening aan mensen die zorgbehoevend zijn. Vanwege de diversiteit van zorgbehoevenden is ook diversiteit in de hulpverlening noodzakelijk. Men zou in de thuiszorg moeten kunnen uitgaan van een "basispakket" aan dienstverlening, met daarnaast de mogelijkheid voor specifieke, doelgroepgebonden dienstverlening. Denken we hierbij aan kraamzorg, psychiatrische thuiszorg, dementie, kansarme groepen,...

Tegelijk is het belangrijk dat voldoende expertise wordt opgebouwd ten behoeve van die dienstverlening. Zo kennen we enkele expertisecentra voor dementie en zijn in de begroting 2003 middelen ingeschreven voor de uitbouw van expertisecentra voor kraamzorg.

We stellen vast dat, op grond van projectfinanciering, diverse projecten en experimenten hieromtrent worden opgezet. Bedoeling moet zijn deze projecten op termijn te integreren in het globaal bestaande kader van dienstverlening.

- Worden diensten voor gezinszorg geconfronteerd met vragen vanuit specifieke doelgroepen, waarop zij, wegens een tekort aan goed opgeleid personeel of onvoldoende mogelijkheden voor bijscholing, of wegens een tekort aan voldoende uren, geen antwoord kunnen bieden ?
- Op welke wijze dragen de expertisecentra nu (dementie) of in de toekomst (kraamzorg) bij tot een kwalitatief sterke dienstverlening aan specifieke doelgroepen vanuit de bestaande diensten voor thuiszorg ?
- Bestaat er een ondersteuningspunt voor dienstverlening aan andere doelgroepen, zoals bijvoorbeeld psychiatrische patiënten of kansarme groepen ?
- Welke experimenten lopen er momenteel m.b.t. dienstverlening aan specifieke doelgroepen ?

Wanneer worden ze afgerond en op welke wijze worden de conclusies daarvan doorgegeven aan en geïmplementeerd door de verschillende bestaande diensten voor gezinszorg ?

5. Wordt terzake op één of andere wijze een planning ontwikkeld ?

Antwoord

1. De gezinszorg is een eerstelijns hulpverlening en bijgevolg wordt men dan ook direct geconfronteerd met vragen vanuit doelgroepen die een specifieke hulpverlening vereisen, zoals kraamzorg, psychiatrische thuiszorg, zorg voor dementerenden, zorg voor kansarme gezinnen, gehandicaptenzorg, enz. Het is niet altijd evident om op deze vragen een aangepast antwoord te geven en in specifieke hulp te voorzien, maar vanuit de diensten wordt er gepoogd hierop een antwoord te bieden via onder andere de voortdurende bijscholing van hun verzorgend en begeleidend personeel.

Vanuit de regelgeving van de gezinszorg wordt er, bovenop het toegekende urencontingent, 2% van het urencontingent bestemd voor bijscholing. Een dienst dient bovendien, vanuit het kwaliteitsdecreet, minimaal 1,3% van het toegestane urencontingent aan vorming te organiseren voor het verzorgend personeel. In het kader van het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social-Profitsector 2000-2005 werden ook nog eens extra kredieten uitgetrokken voor vorming.

In de praktijk zien we dat er naast de algemene bijscholing, ook aandacht besteed wordt aan specifieke bijscholing en dit in samenwerking met gespecialiseerde organisaties en expertisecentra. Momenteel bedraagt de gemiddelde bijscholing 1,56 % van het urencontingent.

2. In het convenant dat de expertisecentra dementie hebben met de Vlaamse Gemeenschap wordt als bijlage een overzicht gegeven van de doelgroepen waarop de expertisecentra zich zouden richten. Eén van deze doelgroepen zijn de thuiszorgvoorzieningen. In deze bijlage worden ook hun resultaatsgebieden bepaald, zoals informatieverstrekking, adviesverstrekking en ondersteuning, sensibilisering, vorming en deskundigheidsbevordering,...

In de praktijk blijkt dat de expertisecentra inderdaad informatie en documentatie aan de diensten voor gezinszorg leveren. Daarnaast

worden er specifieke cursussen georganiseerd, waaraan ook mensen vanuit de diensten voor gezinszorg kunnen participeren. Sommige diensten voor gezinszorg hebben ook overeenkomsten met de expertisecentra om bepaalde vormingscursussen te organiseren.

Indien er zich bij een dienst voor gezinszorg probleemsituaties voordoen, kan men ook steeds het advies inwinnen van deskundigen uit de expertisecentra.

De expertisecentra en andere gespecialiseerde organisaties worden als een belangrijk onderdeel beschouwd in het kunnen aanbieden van specifieke hulp. Ook vanuit de expertisecentra wordt er een serieuze toename in de vraag naar informatie en ondersteuning waargenomen.

Bij de expertisecentra kraamzorg is het ook de bedoeling dat een dienst voor gezinszorg een beroep zal kunnen doen op hun expertise, in de vorm van documentatie, vorming, advies en ondersteuning.

3. Neen, momenteel bestaan er geen ondersteuningspunten voor dienstverlening aan andere doelgroepen.

Men ontvangt wel bijkomende ondersteuning vanuit palliatieve netwerken, de psychiatrische thuiszorg, preventienetwerken, o.m. bijzondere jeugdzorg, of vanuit een samenwerking met Kind en Gezin. Wanneer een dienst voor gezinszorg in contact komt met een bepaalde doelgroep, zal vanuit die dienst gezocht worden naar een organisatie die hen hierbij kan ondersteunen.

4. Momenteel zijn in de thuiszorg en de ouderenvoorzieningen volgende projecten lopende die betrekking hebben op de dienstverlening aan specifieke doelgroepen en die geïmplementeerd kunnen worden door de bestaande diensten voor gezinszorg :

- de ondersteuning van mantelzorgers van dementerende personen : het dementiecafé in Antwerpen
- de voorbereiding van een meldpunt ouderenmis(be)handeling : CAW Zuid-Oost Vlaanderen
- valpreventie bij thuiswonende oudere risicopersonen : Centrum voor Ziekenhuiswetenschappen

- nachthotel voor zwaar zorgbehoevende ouderen : VZW Bejaardenzorg West-Vlaanderen
- het ontwikkelen van een strategie ter bevordering van het autonoom wonen : OCMW Antwerpen

Deze projecten worden afgerond op 31/8/2003. De resultaten worden tijdens een projectendag in de loop van september 2003 aan de sector gecommuniceerd.

5. Ik heb in het nieuwe decreet ruimte gelaten voor partnerorganisaties die als centrum van expertise fungeren wegens hun deskundigheid en die ondersteuning bieden aan verzorgers, netwerken, mantelzorgers, vrijwilligers en gebruikers.

Vraag nr. 105
van 24 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Budget "afstemming eerstelijnsdiensten" – Aanwending

In het raam van de begroting 2002 was een specifiek budget ingeschreven voor de "afstemming van de eerstelijnsdiensten" in de welzijnssector (BA 33.08).

Graag vernam ik waaraan deze middelen werden besteed.

1. Werden deze middelen toegekend aan specifieke projecten ? Welke ?

Met welke doelstellingen en welke initiatiefnemers en op grond waarvan werden ze geselecteerd ?

2. Wat waren de resultaten van deze projecten en wat werd eruit geleerd om door te geven aan andere vormen van dienstverlening ?

Antwoord

Dit specifiek budget werd niet besteed, daar het bij de budgetcontrole 2002 overgeheveld werd naar een nieuwe basisallocatie 12.30 "allerhande uitgaven in het kader van het lokaal sociaal beleid" van het programma 4.1.

Via deze nieuwe basisallocatie werd en wordt het lokaal sociaal beleid ondersteund.

Het spreek voor zich dat de afstemming tussen eerstelijnsdiensten een belangrijke doelstelling is van het lokaal sociaal beleid.

Vraag nr. 106
van 24 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Bejaardeninstellingen – Brandveiligheidsnormen

De publicatie van de nieuwe brandbeveiligingsnormen in het Belgisch Staatsblad was gepland voor rond de jaarwisseling. Nu blijkt dat de publicatie er zeker niet komt vóór de zomer van 2003, aangezien er problemen zijn gerezen tussen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het federale Ministerie van Binnenlandse Zaken. De nieuwe normen zullen hierdoor niet van kracht worden vóór het einde van dit jaar.

Dit kan moeilijkheden meebrengen voor het verkrijgen van een attest van de brandweer bij nieuwbouw. Logischerwijze heeft men rekening gehouden met de nieuwe normen.

1. Wat houden deze problemen tussen het federale en het Vlaamse niveau concreet in ?
2. In hoeverre zijn ze opgelost ? Kan de beloofde nieuwe publicatiedatum worden gehaald ?
3. Wat wordt geadviseerd aan instellingen bij het aanvragen van een attest voor een nieuwbouw indien blijkt dat de nieuwbouw voldoet aan de nieuwe normen en dus niet voldoet aan de bestaande normen ?

Antwoord

1. In toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit van 12 maart 1974 betreffende de veiligheidsnormen waaraan de rustoorden voor bejaarden moeten voldoen, kan de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen, afwijkingen op de brandveiligheidsnormen toestaan, weliswaar na advies van de inspectie die is ingesteld bij artikel 9 van de wet van 31 december 1963 op de civiele bescherming. Deze adviesverlening wordt geregeld door het coöperatieakkoord van 31 juli 1990 afgesloten tussen de federale overheid (vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken) en de

Vlaamse Gemeenschap (vertegenwoordigd door de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen).

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft herhaaldelijk gewezen op de praktische onmogelijkheden om het samenwerkingsakkoord verder te blijven uitvoeren. Deze houding wordt gemotiveerd vanuit het gegeven dat de taken van deze inspectie door de inwerkingtreding van de basisnormen inzake brandpreventie en van de corresponderende afwijkingsprocedure enorm zijn toegenomen en het praktisch onmogelijk is om verder te blijven samenwerken op dit terrein.

Tijdens een vergadering van de werkgroep "brandveiligheid" werd door de vertegenwoordiger van het Ministerie van Binnenlandse Zaken meegedeeld dat zijn administratie de dossiers met betrekking tot afwijkingsaanvragen op de brandveiligheidsnormen die door de Vlaamse overheid voor advies werden opgestuurd, voorlopig niet meer behandelt. Het coöperatieakkoord als dusdanig werd niet opgezegd, alleen genieten de dossiers de laagste prioriteit, waardoor zij de facto niet behandeld worden. Dit standpunt van de administratie werd aan de bevoegde federale minister en staatssecretaris meegedeeld; de Vlaamse overheid werd nog niet officieel op de hoogte gesteld.

Met een brief van 11 mei 1999 stuurde de bevoegde administratie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken alle niet behandelde afwijkingsaanvragen terug met de mededeling dat zij sinds 1 januari 1999 niet meer behandeld worden door de leden van de brandweerinspectie. Het betrof in totaal 11 dossiers.

Bij ministeriële brief van 7 maart 2000 werd het feit dat het coöperatieakkoord van 31 juli 1990 eenzijdig niet meer wordt nagekomen en dit blijkbaar ten gevolge van personeelsgebrek onder de aandacht gebracht van de heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken in de federale regering. In dit schrijven werd tevens verzocht om een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheden tot naleving van de afspraken opgenomen in het coöperatieakkoord of tot ontwikkeling van een alternatieve oplossing terzake, aangezien hier het welzijn, de gezondheid en de veiligheid van de bewoners van het Vlaamse rusthuis in het geding zijn.

In zijn antwoord van 23 maart 2000 liet de bevoegde federale minister weten dat hij het

standpunt van de Vlaamse minister onderschrijft wat de verplichting van de federale overheid tot het nakomen van de voorwaarden van het coöperatieakkoord betreft. Hij stelt wel dat de behandeling van deze dossiers een verhoging van de werklast betekent voor de betrokken inspecteurs-ingenieurs. Hij concludeert met te stellen dat hij zijn administratie gevraagd heeft het voorstel tot ontwikkeling van een alternatieve oplossing te onderzoeken en in afwachting hiervan de instructie gegeven heeft om de hangende dossiers met voorrang te behandelen.

Aansluitend hierop werden op 30 mei 2000 door de afdeling Welzijnzorg van mijn administratie alle hangende dossiers met betrekking tot afwijkingen op de brandveiligheid terug opgestuurd naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Het betrof hier ondertussen reeds 33 dossiers.

Alle sindsdien binnengekomen aanvragen werden vervolgens steeds doorgestuurd voor adviesverlening. Medio vorig jaar was dit aantal reeds opgelopen tot 69 dossiers. In slechts 6 gevallen werd reeds een advies ontvangen van Binnenlandse Zaken.

2. In het overgrote deel van deze dossiers belemmert het uitblijven van een advies terzake het nemen van een beslissing rond de afwijkingsaanvraag door de Vlaamse overheid. Hierdoor, en door de uitputting van de mogelijkheid tot erkenning vervat in artikel 18 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, kan er voor een aantal van deze voorzieningen immers geen verdere erkenning meer verleend worden.

Aansluitend op het afsluiten van de werkzaamheden van de werkgroep rond een nieuwe brandveiligheidsnormering begin vorig jaar en teneinde voornoemd probleem en aanverwante problemen rond de toepassing van de geldende wetgeving inzake brandveiligheid op te lossen, wordt momenteel een dossier voorbereid ter indiening bij de Vlaamse regering. In dit ontwerp van regelgeving wordt naast het voorzien in een duidelijke procedure voor het afleveren van een document inzake brandveiligheid, tevens voorzien in het oprichten van een Vlaamse afwijkingscommissie. Deze zal o.a. alle lopende en toekomstige aanvragen tot afwijking op de geldende brandveiligheidsnormen moeten behandelen. Tevens wordt een tweede ontwerp van regelgeving voorbereid dat aangepaste brandveiligheidsnormen zal invoeren.

Het is de bedoeling beide dossiers in te dienen bij de Vlaamse regering in de loop van de komende maanden, zodat deze regelgeving nog in de loop van dit jaar in werking kan treden. Ondertussen wordt in overleg met de administratie gezocht naar een oplossing om in afwachting hiervan de thans geblokkeerde erkenningen zo snel mogelijk te deblokken.

- Tot op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze nieuwe regelgeving zijn de huidige brandveiligheidsnormen nog steeds van toepassing. Dit impliceert dat voorlopig het voldoen aan de bestaande normen het uitgangspunt moet zijn voor het afleveren van een document terzake. Indien niet kan worden voldaan aan deze normen, kan in voorkomend geval nog steeds een gemotiveerde aanvraag tot het verkrijgen van een afwijking worden ingediend.

Vraag nr. 108
van 29 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Rusthuis De Stadskam Vilvoorde – Overname

Destijds was er sprake van de sluiting van het rusthuis "De Stadskam" in Vilvoorde wegens een aantal tekortkomingen die zowel te maken hadden met een tekort aan personeel als met een aantal elementen inzake hygiëne, die investeringen noodzaakten.

Inmiddels werd het rusthuis niet gesloten, maar overgenomen door een ander rusthuis. De bewoners mochten blijven en de uitbating gaat gewoon verder, zij het met andere personeelsleden.

- Welke waren de materiële tekortkomingen in de residentie "De Stadskam" ? Werden ze al verholpen en zo ja, wanneer ?
- Welke waren de tekortkomingen met betrekking tot het personeel ? Werden ze al verholpen en zo ja, sinds wanneer ?
- Wordt voor de personeelsnormen en -omkadering rekening gehouden met het gegeven of alle bewoners in één dan wel in twee (of meer) vestigingen verblijven ?

Antwoord

Zoals terecht opgemerkt, werd het rusthuis "De Stadskam" in Vilvoorde gesloten wegens een aan-

tal tekortkomingen die zowel te maken hadden met een tekort aan personeel als met een aantal elementen inzake hygiëne. Meer nog, de verpleging en de verzorging van zwaar zorgbehoevende bejaarden kwamen in het gedrang.

Aan de NV Van Ertrijck werd dan ook de bevoegdheid ontnomen om het rusthuis "Residentie Derde Leeftijd Stadskam" verder te exploiteren. De volledige motivering van het besluit tot weigering van de verlenging van de erkenning kan worden gelezen in het ministerieel besluit in kwestie.

Bij deze sluiting hoefden de bejaarden gelukkig geen gedwongen verhuis te ondergaan. De VZW "De Stichel", uitbater van het rusthuis "De Stichel" aan de Romeinse Steenweg, had immers plannen om een nieuw rusthuis van 120 woongelegenheden te bouwen. Als overgangsmaatregel ter realisatie van dit grote rusthuis werd toegestaan dat zij een afdeling van het rusthuis "De Stichel" realiseerden in de gebouwen van het gesloten rusthuis "De Stadskam".

Vanaf 1 januari 2003 heeft de VZW "De Stichel" dus de verantwoordelijkheid voor de dagelijkse leiding. Dit wil zeggen dat de bejaarden die verblijven op de campus "De Stadskam", aanspraak kunnen maken op de verzorging zoals die aangeboden wordt in het rusthuis "De Stichel". Zoals terecht opgemerkt, heeft deze VZW "De Stichel" andere personeelsleden aangeworven en ook heeft zij aan een aantal personeelsleden een beter contract voorgelegd. De bestaande personeelstekorten zijn van bij de overname verholpen. De voorziening voldoet aan de personeelsnormen voor twee vestigingen.

Ik wil aan de VZW "De Stichel" de nodige tijd gunnen om een ernstig remediëeringsplan uit te werken en ik heb in het besluit tot voorlopige erkenning deze termijn vastgesteld op één jaar.

Ik vertrouw er op dat de voorziening de zorgbehoevendheid van de bewoners op een ernstige wijze vaststelt en dat zij deugdelijke verzorgingsplannen opstelt.

Uiteraard zal de inspectie de nodige controles uitvoeren.

Vraag nr. 109
van 29 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse administratie – Aanpassing werkplek gehandicapten

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 16
van 29 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1651

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 110
van 29 januari 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Ontwikkelingshulp – Mestproducten

In Vlaanderen bestaat er een overschot aan mest en mestproducten, en dit vormt een probleem. In bepaalde landen en niet het minst in ontwikkelingslanden kampt men echter met een tekort aan mestproducten. Een aanvoer van mest of mestproducten zou een middel kunnen zijn om de landbouw daar te ondersteunen, naast tal van andere initiatieven op wereldvlak.

De minister van Leefmilieu heeft in die zin geantwoord op mijn vraag om uitleg in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening (Handelingen Commissievergadering nr. 99 van 16 januari 2003).

1. Wordt in het kader van ontwikkelingssamenwerking de mogelijkheid onderzocht om mest of mestproducten aan te bieden aan ontwikkelingslanden ter ondersteuning van het plaatselijke landbouwbeleid ?
2. Werden er in het verleden projecten uitgevoerd, of bestaan er recente projecten, waarbij het landbouwbeleid in ontwikkelingslanden door de Vlaamse overheid wordt ondersteund ?

Antwoord

1. Momenteel wordt in het kader van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking voornamelijk samengewerkt met Zuid-Afrika. Voor de samenwerking met Marokko en Mozambique werd in 2002 een voorzichtige aanzet gegeven. Dit jaar wordt met beide laatstgenoemde landen pro-

jectmatig samengewerkt. Wat Zuid-Afrika betreft, gaat het uitsluitend om directe samenwerking (van overheid tot overheid).

Steeds gaat het om vraaggestuurde projecten vanuit het partnerland. Tot op heden werden nog geen vragen gesteld of suggesties gedaan in de richting van een invoer van Vlaamse meststoffen.

Indien concrete vragen naar nutriënten worden gesteld door de partner(s) in het Zuiden, kan de mogelijkheid van de uitvoer van een kwaliteitsvol eindproduct van Vlaamse mestoverschotten overwogen worden, dit evenwel steeds in samspraak met de functioneel bevoegde minister, in casu collega Vera Dua.

2. In het kader van de directe samenwerking met Zuid-Afrika werden in 2002 twee projecten van het Department of Agricultural Affairs van de provincie Kwazulu Natal goedgekeurd, waarvoor mijn administratie subsidies inschreef op haar begroting 2002, namelijk :

- € 79.650 voor het project "Traditional Food Promotion" :

Met dit project wordt beoogd de voedselzekerheid in Kwazulu Natal te verhogen. Traditionele voedingswaren spreken de jongeren niet meer aan, terwijl ze toch waardevol blijven (voedingswaarde, immuniteit tegen ziekten, diversiteit in het voedingspatroon, ...). De oudere bevolking in de rurale gebieden heeft nog de kennis inzake productie, bewerking en bereiding ervan.

Via het opzetten van een netwerk van actoren kan deze kennis weer samengebracht worden en via voorlichting en ondersteuning van de lokale bevolking opnieuw ingang vinden.

- € 98.927 voor het project "Capacity Building for the Use of Agricultural Information Centres" :

Kwazulu Natal heeft een grote rurale bevolking; de boeren hebben er nood aan wetenschappelijke informatie om hun landbouwproductie op te drijven, hun gronden duurzaam te beheren en de degradatie ervan tegen te gaan.

Het Kwazulu Natal Department of Agricultural Affairs beschikt over deze wetenschap-

pelijke kennis en informatie. Het opzetten van Agricultural Information Centres en het opleiden van geschikt personeel om deze te bemannen, moeten vraag en aanbod samenbrengen met het oog op het optimaliseren van het landbouwpotentieel op economisch en ecologisch verantwoorde wijze.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 48
van 17 januari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Resoluties houtgebruik – Opvolging

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 52

van 17 januari 2003

van mevrouw Isabel Vertriest

Blz. 1710

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 49
van 17 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Time-outprojecten – Stand van zaken

In november 2002 keurde de Vlaamse regering de subsidies en ontwerpovereenkomsten goed met een aantal VZW's in het kader van de time-outprojecten, en dit voor de periode van 1 maart 2002 tot 28 februari 2003.

Deze projecten hebben tot doel de schooluitval van de jongeren op te vangen en ze binnen een korte periode opnieuw te integreren in dezelfde school of dezelfde studierichting, tenzij in het belang van de jongere een andere keuze aangewezen is.

1. Hoe groot is het bedrag dat hieraan wordt besteed ?
2. Met welke VZW's werden overeenkomsten afgesloten en welke kregen subsidies toegekend ?

Op welke wijze werden zij geselecteerd ?

3. Hoe en wanneer worden de resultaten van deze overeenkomsten geëvalueerd ?

Antwoord

1. De projecten worden in de experimentele fase gefinancierd door Onderwijs en Welzijn voor een bedrag van 371.840 euro. Beide departementen dragen de helft van dit bedrag, nl. 185.920 euro.
2. Met 4 VZW's werden overeenkomsten afgesloten, nl. :

VZW Arktos van Antwerpen,

VZW SWOB van Brugge,

Cidar-Koïnoor van Kortenberg,

VZW De Werf van Sint-Amandsberg.

Eind 1999 werden naar aanleiding van een oproep van de Koning Boudewijnstichting "Samenwerkingsinitiatieven tegen antisociaal gedrag bij leerlingen" 66 projecten ingediend, waaronder vier time-outprojecten.

Midden 2000 organiseerde de Koning Boudewijnstichting een rondetafelgesprek om inzicht te verwerven omtrent haar toekomstige rol en de mogelijke maatregelen die vanuit het beleid kunnen worden genomen met betrekking tot de time-outprojecten. Aan deze rondetafel namen deel : de verantwoordelijken van de vier time-outprojecten die in 2000 door de Koning Boudewijnstichting werden ondersteund, de betrokken scholen en centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's), vertegenwoordigers van het time-outproject van het Comité Bijzondere Jeugdzorg (CBJ) Antwerpen, vertegenwoordigers van het kabinet Welzijn, de departementen Onderwijs en Welzijn en de onderwijskoepels.

In twee overlegmomenten (24/10/00 en 29/11/00) tussen de verschillende partners, nl. Onderwijs, Welzijn, Sociaal Impulsfonds en Koning Boudewijnstichting, werden vier van de bestaande projecten geselecteerd om als experiment verder te lopen en ondertussen met de

verschillende partners beleidslijnen uit te werken.

Bedoeling is dat deze vier projecten, die ervaring hebben met het deblokken van moeilijke schoolsituaties, met de reeds opgebouwde knowhow centrale praktijkvoorbeelden vormen die voor een ruime doelgroep toegankelijk zijn. Elk project test een verschillende methodiek uit.

- In het voorjaar van 2003 zal de VZW Majong, die de intervisies met de betrokken projecten begeleidde, een verslag afleveren over deze intervisies.

De evaluatie van de time-outprojecten zal ik opnemen als één van de prioritaire thema's van het onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek van 2003.

**Vraag nr. 53
van 24 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlaams administratie – Allochtonen en gehandicapten

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 14
van 24 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1650

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

**Vraag nr. 33
van 17 januari 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Gesco-programma's lokale besturen – Stand van zaken

In "De arbeidsmarkt in Vlaanderen" (Jaarboek 2002 ; Deel II Beleidskader) wordt vermeld dat in 2001 224 miljoen euro werd besteed aan het gesco-programma voor lokale en provinciale besturen en dat dit 28.648 personen betrof.

- Hoeveel is dat in 2002 ?
- Wat is de verdeling over de Vlaamse gemeenten ?

Antwoord

- Op de basisallocatie 43.01 van het programma 52.40 werd voor het jaar 2002 een krediet ingeschreven van 223.506.000 euro. Met dit krediet worden de premies van de gesubsidieerde contractuelen KB 474 bij de gemeentebesturen, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de intercommunale verenigingen en de provinciebesturen uitbetaald.

Hoeveel gesubsidieerde contractuelen bij de lokale en provinciale besturen in dit KB 474-terwerkstellingsprogramma effectief zijn opgenomen, kan voor de totaliteit van het jaar 2002 op dit ogenblik niet worden meegedeeld. De besturen dienen die gegevens voor het afgelopen kwartaal op te leveren in de daaropvolgende maand. Voor het vierde kwartaal van 2002 worden deze gegevens in de loop van de maand januari 2003 opgeleverd ; deze worden in de maand februari 2003 verwerkt en ze zijn op zijn vroegst beschikbaar vanaf maart 2003.

Op dit moment kunnen dus, op basis van de door de besturen opgeleverde kwartaaloverzichten, enkel de personeelsgegevens voor de eerste drie kwartalen van het jaar 2002 worden opgeleverd.

De meest recente cijfers betreffen het jaar 2001: 23.199,9887 gesco-arbeidsplaatsen waren toegekend en er gebeurde een uitbetaling voor 20.893,8534 voltijdse equivalenten.

- Met betrekking tot de bedragen die aan de verschillende Vlaamse lokale besturen worden overgemaakt, kan op dit moment enkel een overzicht worden verstrekt van de voorschotten zoals die door RSZPPO werden uitbetaald.

Van 15 februari en tot 15 mei worden alle besturen door de inspecteurs van de afdeling Inspectie Werkgelegenheid bezocht voor de jaarlijkse controle. Op basis van de ter plaatse gecontro-

leerde en berekende arbeidscoëfficiënten wordt door de administratie Werkgelegenheid, met inachtnaam van de reeds gestorte voorschotten, voor ieder bestuur een definitieve afrekening gemaakt. Het saldo wordt door RSZPPO op basis van deze afrekeningen verrekend.

De lijst van de per bestuur voor 2002 uitbetaalde voorschotten gaat als **bijlage**.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 34
van 17 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Werkwinkels en sociaal huis – Samenwerking of integratie

Op 6 december jongstleden werd een voorontwerp van decreet inzake werkwinkels in de regering goedgekeurd. Er ligt ook een ontwerpdecreet lokaal sociaal beleid ter tafel, waarin onder meer een "scenario" voor een sociaal huis voorhanden is.

Wat zo'n sociaal huis betreft, lijkt het aangewezen dat, indien men de dienstverlening wil optimaliseren, ook huisvesting en werkgelegenheid, naast dienstverlening inzake sociale uitkeringen, aan bod zouden moeten komen.

Het is echter niet duidelijk of dit de optie van de regering is, en of er stimulansen naar gemeenten/OCMW's worden uitgewerkt om een dergelijke samenwerking van in het begin op te zetten en uit te bouwen.

1. In welke mate beoogt de regeling inzake werkwinkels een structurele samenwerking, dan wel een inbedding in de regeling rond het sociaal huis ?
2. Waar werden reeds werkwinkels geïnstalleerd en hielden zij rekening met een structurele samenwerking, dan wel inbedding in het sociaal huis ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 83) en Landuyt (nr. 34).

Gecoördineerd antwoord

1. In het voorontwerp van decreet inzake de lokale werkwinkels wordt niet in structurele samen-

werking met de sociale huizen voorzien. Dit voorontwerp van decreet dient als juridische grondslag voor de erkenning en oprichting van de lokale werkwinkels. Verder bevat het voorontwerp bepalingen omtrent het personeel, de subsidiëring en het toezicht op de lokale werkwinkels. Er wordt een minimumkader naar dienstverlening gegeven, waarbij de lokale besturen de autonomie hebben om het aanbod eventueel uit te breiden en samenwerking en netwerking met andere lokale partners te bevorderen.

Het ontwerp van decreet inzake het lokaal sociaal beleid voorziet in het toekennen van een kwaliteitslabel voor de sociale huizen. De integratie in of samenwerking met de lokale werkwinkels maakt geen deel uit van de toekenningscriteria.

Zowel het voorontwerp van decreet inzake de lokale werkwinkels als het ontwerp van decreet inzake het lokaal sociaal beleid bieden voldoende garantie naar lokale autonomie, waarbij, afhankelijk van de lokale realiteit, diverse vormen van samenwerking tussen de partners van de lokale werkwinkel als het sociaal huis mogelijk zijn.

2. Reeds op 25 februari 2000 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan het concept van de lokale werkwinkels en besliste zij om jaarlijks 35 lokale werkwinkels op te richten, om zo tegen 2004 heel Vlaanderen te voorzien van werkwinkels. In 2001 werd, na een evaluatie van de proeffase 2000, het concept bijgestuurd en een implementatieplan voor heel Vlaanderen opgemaakt, waaraan tevens de lokale besturen en de STC's hun bijdrage leverden.

Bij de opmaak van dit implementatieplan werd dan ook geen rekening gehouden met de installatie van de sociale huizen, aangezien hier op dat moment nog geen sprake van was. Een fysieke inbedding van de sociale huizen in de werkwinkels kan voor sommige huidige werkwinkels dan ook leiden tot plaatsgebrek. Het spreekt voor zich dat bij de lokale onderhandelingen voor de oprichting van nieuwe lokale werkwinkels kan worden gekeken naar een maximale samenwerking tussen de werkwinkel en het sociaal huis.

Er werd bewust gekozen voor een uniform concept, met een soepel architectuurplan, zodat het concept naar elke gemeente kan worden vertaald maar niet identiek ingevuld hoeft te worden. De operationalisering en de breedte van

het aanbod zullen afhankelijk zijn van de lokale karakteristieken en de aanwezige actoren en acties. Deze keuze voor een uniform concept en minimumkader bevordert de lokale autonomie. Het staat de lokale besturen dan ook vrij te kiezen hoe ze deze samenwerking met het sociaal huis gaan realiseren.

Als **bijlage** bezorg ik een overzicht van de reeds opgerichte lokale werkwinkels.

Bijlage

Operationele werkwinkels per provincie

Provincie Antwerpen (27)

LWW	Zorggebied
Antw. Noord	Antwerpen-Noord
Antw. Borgerhout	Borgerhout
Antw. Deurne	Deurne
Antw. Ekeren	Ekeren
Antw. Merksem	Merksem
Rupelstreek (Boom)	Boom, Schelle, Hemiksem, Niel, Aartselaar, Rumst
Brasschaat	Stad
Mechelen	+ Bonheiden en St.-Katelijne-Waver
Heist-o/d-Berg	+ Putte
Klein-Brabant (Bornem)	+ Puurs, St.-Amands
Klein-Brabant (Puurs)	+ Bornem, St.-Amands
Willebroek	Stad
Nijlen	+ Berlaar
Herentals	+ Olen, Grobbendonk, Herenthout, Vorselaar, Kasterlee, Lille
Turnhout	+ Oud-Turnhout, Vosselaar, Beerse
Beerse	+ Turnhout, Oud-Turnhout, Vosselaar
Geel	+ Laakdal, Meerhout
Brecht	Stad
Westerlo	+ Herselt, Hulshout
Hulshout	+ Westerlo, Herselt
Kalmthout	+ Essen, Wuustwezel
Wuustwezel	+ Essen, Kalmthout
Essen	+ Kalmthout, Wuustwezel
Schoten	Stad
Lier	+ Duffel
Wijnegem	+ Ranst, Schilde, Wommelgem.
Schilder	+ Wijnegem, Wommelgem, Ranst

Provincie Limburg (13)

LWW	Zorggebied
Beringen	+ Leopoldsburg
Dilsen-Stokkem	Stad
Genk	+ As, Opglabbeek, Zutendaal
Hasselt	+ Diepenbeek
Maaseik	+ Kinrooi
Lommel	Stad
Herk-de-stad	+ Lummen
Bilzen	+ Hoeselt
Hoeselt	+ Bilzen
Sint-Truiden	Stad
Peer	+ Hechtel-Eksel
Maasmechelen	Stad
Lanaken	Stad

Provincie Vlaams-Brabant (8)

LWW	Zorggebied
Tienen	+ Boutersem, Glabbeek-Zuurbemde, Hoegaarden
Leuven	+ Herent
Aarschot	+ Begijnendijk, Tielt-Winge
Z-O-Hageland :	+ Geetbets, Kortenaken,
Landen	Linter, Zoutleeuw
Z-O-Hageland :	+ Geetbets, Kortenaken,
Zoutleeuw	Linter, Landen
Halle	Stad
St.-Peters-Leeuw	Stad
Vilvoorde	+ Grimbergen, Zemst, Kampenhout, Machelen, Steenokkerzeel

Provincie Oost-Vlaanderen (20)

LWW	Zorggebied
Aalst-Rechteroever	Stad
Aalst-Linkeroever	+ Denderleeuw, Erpe-Mere, Haaltert, Lede
Ninove	Stad
Ronse	Stad
Geraardsbergen	Stad
Gent 1	Gent-Minnemeers
Gent 2	Nieuw-Gent (Zuid)
Gent 3	Gentbrugge-Ledeberg
Eeklo	+ Kaprijke, Maldegem, St.-Laureins, Assenede
Maldegem	+ Kaprijke, Eeklo, St.-Laureins, Assenede
Lokeren	Stad
St-Niklaas	+ Stekene, St.-Gillis-Waas
Hamme	+ Waasmunster
Zelee	+ Berlare

Beveren-Waas	Stad
Wetteren	+ Laarne, Wichelen
Dendermonde	Stad
Merelbeke	+ Melle, Oosterzele
Zottegem	+ Brakel, Herzele, Lierde, St.-Lievens-Houtem
Brakel	+ Zottegem, Herzele, Lierde, St.-Lievens-Houtem

 Provincie West-Vlaanderen (27)

LWW	Zorggebied
Brugge	+ Damme, Jabbeke
Damme	+ Brugge, Jabbeke
Knokke	Stad
Torhout	Stad
Oostkamp	+ Beernem, Zedelgem
Zedelgem	+ Oostkamp, Beernem
Beernem	+ Oostkamp, Zedelgem
Kortrijk	Stad
Harelbeke	+ Kuurne, Lendeledede
Kuurne	+ Harelbeke, Lendeledede
Tielt	+ Dentergem, Pittem, Ruislede, Wingene, Meulebeke
Ieper	+ Langemark, Heuvelland, Mesen, Zonnebeke
Oostende	+ Middelkerke
Bredene	+ De Haan
Poperinge	+ Vleteren
Diksmuide	+ Houthulst, Lo-Reninge, Kortemark, Koekelare
Izegem	+ Ingelmunster
Menen	+ Wervik
Wervik	+ Menen
Roeselare	+ Moorslede, Staden, Ardooie, Hooglede, Lichtervelde
Hooglede	+ Roeselare, Moorslede, Sta- den, Ardooie, Lichtervelde
Gistel	+ Oudenburg, Ichtegem
Koksijde	+ Veurne, De Panne, Nieuw- poort, Alveringem
Veurne	+ Koksijde, De Panne, Nieuw- poort, Alveringem
Zwevegem	+ Avelgem, Spiere-Helkijn
Avelgem	+ Zwevegem, Spiere-Helkijn
Ledegem (hoort bij Wevelgem)	+ Wevelgem

 Totaalaantal operationele LWW's : 95

Vraag nr. 43
van 7 februari 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Werkloosheidsbeleid – Gezinssituatie

Onder meer uit het Jaarboek 2002 "De arbeidsmarkt in Vlaanderen" blijkt dat er een groeiende tweespalt is tussen huishoudens met meer dan één, en huishoudens zonder inkomen uit arbeid.

Zelfs tussen 1988 en 2001 blijkt het aandeel huishoudens waar niemand werkt, niet te zijn afgenomen. Nieuwe jobs worden blijkbaar vooral ingenomen door werkzoekenden uit gezinnen waar al iemand een job heeft. Op die manier ontstaat een sociale polarisatie. 52 % van de (ILO-)werklozen (en zelfs 61 % van de mannelijke (ILO-)werklozen) leeft in huishoudens waar niemand werkt (ILO : International Labour Organization).

In hoeverre laat de VDAB die "gezinssituatie" meespelen in de aanpak van de werkloosheid (trajectbegeleiding, beroepsopleiding, e.d.) en past hij een soort "positieve" discriminatie toe ten aanzien van niet-werkende werkzoekenden (NWWZ) die in een huishouden leven waar niemand werkt ?

Antwoord

Het beheerscontract van de VDAB vermeldt volgende kansengroepen : herintredende vrouwen, laaggeschoolden, allochtonen, meerderjarige anderstalige nieuwkomers, zeer langdurig werkzoekenden, oudere werkzoekenden (+ 50), bestaansminimumtrekkers, deeltijds leerplichtigen en arbeidsgehandicapten.

De VDAB moet ervoor zorgen dat al deze kansengroepen evenredig vertegenwoordigd zijn in de acties van de VDAB, dus ook in de trajectbegeleiding en de beroepsopleiding.

Deze kansengroepen bestaan voor een deel uit niet-werkende werkzoekenden die in een huishouden leven waar niemand werkt.

Via deze weg bereikt de VDAB zeker ook deze groep werkzoekenden maar past hij niet expliciet een soort "positieve" discriminatie toe ten aanzien van niet-werkende werkzoekenden die in een huishouden leven waar niemand werkt.

Daarnaast werkt de VDAB in de lokale werkwinkels samen met andere partners zoals het OCMW, de gemeente, ATB en het PWA, zodat ook de andere problemen naast de werkloosheidsproblemen waarmee deze werkzoekenden kampen sneller kunnen worden aangepakt en ze efficiënter kunnen worden geholpen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 84
van 17 januari 2003
van de heer JACKY MAES

Stadsbossen – Financiering

Er werd reeds een belangrijke stap gedaan voor de aanleg van diverse stadsbossen. De laatste effectieve realisatie is het stadsbos van Deinze. Maar men is ook al gestart met de aanleg van een stadsbos in Grimbergen, Kortrijk, Tielt, Izegem, Lokeren, Gent en Oostende.

Stadsbossen moeten de leefbaarheid van de Vlaamse steden verbeteren. Naast een groene long, vormen ze een natuurrijk rust- en wandelgebied voor de stadsbewoner.

Er zullen studies worden uitgevoerd om ook in de nabijheid van andere steden geschikte locaties te vinden voor nieuwe stadsbossen, onder meer in Antwerpen, het Waasland, Hasselt en Aalst. De minister hoopt dat elke Vlaamse stad binnen afzienbare tijd over een volwaardig stadsbos beschikt, zodat elke stadsbewoner zich dagelijks kan ontspannen in een bos. Dit draagt immers bij tot een betere kwaliteit van het leven. Volgens de minister zou men elk stadsbos moeten kunnen bereiken met het openbaar vervoer binnen tien minuten.

Dit alles kost natuurlijk veel geld aan het Vlaams Gewest.

1. Op welke manier werden deze diverse stadsbossen gefinancierd ?
2. Wat was daarbij telkens het aandeel van het Vlaams Gewest ?
3. Op welke manier werd dit aandeel bepaald ?

Antwoord

1. Sinds de materie "bos" geregionaliseerd werd, heeft het Vlaams Gewest alle jaren kredieten

uitgetrokken om zijn bospatrimonium te versterken. In 1984 beheerde "Waters en Bossen" 13.686,13 ha domeinbossen, eind 2001 is deze oppervlakte gestegen tot 19.219,37 ha. Oorspronkelijk omvatten deze aankopen voornamelijk bestaande bossen. De bedoeling hiervan was enerzijds de ecologische functie van deze bossen te vrijwaren en te versterken, maar vooral ook de sociale functie van het bos ter beschikking te stellen van de bevolking.

Op heden ligt de prioriteit bij de aankoop van te bebossen gronden, aangekocht enerzijds om historisch versnipperde boscomplexen opnieuw te versterken, anderzijds om nieuwe stadsrandbossen te creëren. Momenteel werd 800 ha grond verworven die voor bosuitbreiding in aanmerking komt.

Oorspronkelijk gebeurde deze financiering op de gewone begroting, maar sinds 1994 gebeurt dit met kredieten van het MINA-fonds.

In 2002 gebeurde de aankoop van bossen en te bebossen gronden door het Vlaams Gewest met kredieten van het MINA-fonds (artikel 7003).

Bijkomend werd de aankoop van te bebossen gronden ook gefinancierd met kredieten afkomstig van compensatiedossiers (ontbossingen).

2. Zie tabel als **bijlage**.
3. Sommige projecten zijn het gevolg van studies die gezamenlijk door het Vlaams Gewest en lokale besturen begeleid werden. Rekening houdende met de mogelijkheden van de besturen en reeds andere lopende projecten zijn taakafspraken gemaakt.

Andere realisaties werden opgestart ten gevolge van occasionele aanbiedingen, die na toetsing aan de gewenste bosstructuur, de eigendomsstructuur van Bos en Groen en andere criteria (waaronder ook de pachttoestand) voldoende meerwaarde bieden om direct op deze aanbieding in te gaan.

Bijlage : aandeel Vlaams Gewest in financiering stadsbossen

Stad (of omgeving)	Bos	Partner	Gerealiseerd aandeel	Opmerkingen
Deinze	(Astene) Astenedreef	Vlaams Gewest Deinze	39 ha 11 ha	gewenst 20 ha
Grimbergen	Oud vliegveld	Vlaams Gewest Grimbergen	realisatie eigendom	70 ha erfdienstbaarheid
Kortrijk	Preshoekbos Groen Lint	Vlaams Gewest Kortrijk	35 ha 35 ha	gewenst 250 ha gewenst 50 ha
Tielt (Dentergem)	Vijverbos	Vlaams Gewest	35 ha	gewenst 75 ha
Izegem	Rhodesgoed Merelbos	Vlaams Gewest Izegem	45 ha 9 ha	gewenst 100 ha woonuitbreidingsgebied
Lokeren	Everlaarsbos	Vlaams Gewest Lokeren	12 ha venale waarde alle andere vergoedingen	320 ha gepland
Gent	Parkbos Groene Velden	Vlaams Gewest Gent	3 ha	320 ha gepland 15 ha via Landinrichting
Oostende	Keignaert	Vlaams Gewest Oostende	30 ha	120 ha gepland ook aankoop hoeve gepland

Vraag nr. 85
van 17 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Duurzame ontwikkeling – Respons gemeenten

Duurzame ontwikkeling is een must in het kader van een doordacht milieubeleid. De Vlaamse overheid stimuleert dit terecht.

Toch valt het op dat een aantal gemeenten hier niet op inspeelt. Mogelijke oorzaken zijn onder andere: gebrek aan vakbekwaam personeel, gebrek aan financiële mogelijkheden, te zware (administratieve) procedures, gebrek aan belangstelling,...

Vanuit beleidsoogpunt is het kennen van mogelijke hindernissen belangrijk met het oog op bijsturing.

1. Welke gemeenten ondertekenden de samenwerkingsovereenkomst inzake duurzame ontwikkeling niet ?
2. Welke bijkomende stimuli worden gehanteerd om alsnog de doelstellingen van duurzame ontwikkeling te bereiken ?

Antwoord

1. In 2002 ondertekenden 227 van de 308 Vlaamse gemeenten de "Samenwerkingsovereenkomst Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling 2002-2004".

Hierbijgevoegd vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst met gemeenten die in 2002 de Samenwerkingsovereenkomst nog niet onderschreven :

Aalst, Aarschot, Aartselaar, Affligem, Alveringem, Ardoeie, Baarle-Hertog, Balen, Beersel, Bever, Borsbeek, Bredene, Denderleeuw, Dentergem, Drogenbos, Erpe-Mere, Glabbeek, Haaltert, Hamme, Herne, Herstappe, Herzele, Heuvelland, Hooglede, Horebeke, Hulshout, Jabbeke, Kalmthout, Kapellen, Kaprijke, Knesselare, Knokke-Heist, Kortemark, Kraainem, Kruishoutem, Lede, Ledegem, Lierde, Lille, Linkebeek, Lo-Reninge, Lochristi, Lokeren, Londerzeel, Maarkedal, Meeuwen-Gruitrode, Melle, Merchtem, Merksplas, Mesen, Meulebeke, Moerbeke, Moorslede, Niel, Oudenburg, Overijse, Ravels Rijkevorsel, Roosdaal, Ruiselede, Schilde, Sint-Genesius-Rode, Sint-Gillis-Waas, Sint-Laureins, Sint-Lievens-Houtem, Sint-Ni-

klaas, Sint-Pieters-Leeuw, Stekene, Temse, Ternat, Tongeren, Vleteren, Vorselaar, Waasmunster, Zandhoven, Zaventem, Zele, Zelzate, Zonnebeke, Zuienkerke, Zwalm.

2. Zowel op gewestelijk als op provinciaal niveau werd een aanspreekpunt opgericht dat de gemeenten begeleidt bij de uitvoering van de Samenwerkingsovereenkomst en het lokaal milieubeleid.

Eind december 2002 werd bovendien een overeenkomst afgesloten met NGO's, specifiek bedoeld om gemeenten te ondersteunen bij het duurzaam lokaal milieubeleid. De komende maanden worden door de administratie Leefmilieu in overleg met de VVSG en de VVP een aantal extra initiatieven genomen om ook de groep die na het eerste jaar nog niet ondertekende, toch te stimuleren om in te stappen in de overeenkomst.

**Vraag nr. 87
van 17 januari 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening – Procedures

In haar regeringsverklaring stelde de Vlaamse regering zich tot doel te ijveren voor een kwaliteitsvolle en klantvriendelijke dienstverlening door de diensten. Bovendien werd een vereenvoudiging van de wetgeving, de procedures en regels in het vooruitzicht gesteld.

Niet alle overheidsdiensten lijken deze boodschap duidelijk te hebben ontvangen. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) heeft nog altijd niet begrepen dat van de telefoon of de computer gebruik kan worden gemaakt om onnodige uitgaven te vermijden.

Wanneer in het kader van een nieuwe huurovereenkomst de oorspronkelijke huurder de woning verlaat, eist de VMW de aanwezigheid van de eigenaar of de huurder, en van de nieuwe huurder. Zij aanvaardt niet dat de gebruiker telefonisch de regionale diensten informeert over de stand van de meter van het waterverbruik. Dus als een eigenaar naar het buitenland vertrekt en zijn woning verhuurt – wat niet altijd onmiddellijk zal gebeuren – moet hij eventueel naar ons land terugkeren om de nodige formaliteiten te vervullen.

Kan het nog dat in 2002 de VMW procedures uit de vorige eeuw blijft hanteren en dus geen rekening houdt met de beleidsintenties terzake van de Vlaamse regering?

Antwoord

Reeds jaren geleden heeft de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening gekozen voor een kwaliteitsvolle en klantvriendelijke dienstverlening.

Om het klantencontact zo gemakkelijk mogelijk te maken, worden de meest moderne middelen ingezet, zoals de website waar

- alle nuttige informatie kan verkregen worden ;
- via e-mail met de klantendiensten kan worden gecommuniceerd ;
- meterstanden rechtstreeks in het facturatiesysteem kunnen worden ingebracht (indexweb).

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening is ook aanwezig in het project Domymove, waarbij de klant op één formulier onder andere alle nutsmaatschappijen tegelijk kan informeren over zijn verhuizing. De VMW volgt ook de implementatie van projecten van e-government zoals Certipost en andere e-services. Het ligt in de bedoeling van de VMW om, zodra deze services operationeel zijn, deze aan te bieden aan haar klanten.

Voor de klanten die nog geen gebruikmaken van e-services zijn er gratis 0800- nummers ter beschikking zowel voor :

- de mededeling van meterstanden (indexfoon) ;
- alle mogelijke vragen om informatie en dienstverlening ;
- alle vragen en diensten rond de legionellaproblematiek.

De VMW laat de klant uiteraard toe zelf te bepalen welk communicatiemiddel hij wil gebruiken.

Wanneer iemand verhuist, kan hij kiezen voor een opname van de meterstand door een medewerker van de VMW of voor één van de bovenvermelde mogelijkheden.

In een aantal gevallen kan het nuttig zijn, onder andere in verband met huurproblematiek, dat een door partijen ondertekend document (het verhuis-

formulier) gebruikt wordt. Dit formulier kan telefonisch aangevraagd worden of, binnenkort, via de website van de VMW verkregen worden.

Voor het invullen van dit formulier is gelijktijdige aanwezigheid van partijen niet absoluut noodzakelijk; partijen kunnen zelfs afzonderlijke formulieren invullen. In dat geval moeten de gegevens (o.a. meterstand) wel overeenstemmen.

De juistheid van deze gegevens is zeer belangrijk, niet alleen voor een correcte facturatie, maar ook omdat deze verbruiksgegevens de basis vormen voor de inkohiering van de milieuheffing.

Vraag nr. 88
van 17 januari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Resoluties houtgebruik – Opvolging

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 52
 van 17 januari 2003
 van mevrouw Isabel Vertriest
 Blz. 1710

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 96
van 24 januari 2003
van de heer JAN LOONES

Afvalkokers appartementsgebouwen – Milieu

Veel meergezinswoningen en appartementsgebouwen zijn uitgerust met afvalkokers waarin de inwoners hun huisafval kunnen deponeren.

Deze vorm van collectieve afvalverzameling is dikwijls een bron van ergernis of ongerustheid, zowel voor de eigenaars als voor de bewoners van met dergelijke afvalkokers uitgeruste panden.

Een van de ongemakken is de geurhinder, naast mogelijke gevaren voor de volksgezondheid. Bovendien is er het niet te onderschatten brandge-

vaar. Niet alleen kan brand zich via deze kokers gemakkelijk en snel verspreiden door het hele gebouw, maar ook kan afval dat in de kokers geklemd zit op een of andere manier vuur vatten.

Een ander aspect is dat deze vorm van afvalverzameling gemakkelijk aanleiding kan geven tot onzorgvuldig sorteergedrag bij de bewoners, aangezien praktisch niet te achterhalen is wie wat in de afvalkokers dumpt. Zo zal waarschijnlijk veel afval dat daar niet voor bestemd is, terechtkomen in de kokers. Niet iedereen sorteert plichtsbewust.

De vraag rijst dan ook of het in de toekomst nog wel wenselijk is afvalkokers te installeren in appartementsgebouwen en meergezinswoningen, en of het gebruik van de reeds bestaande afvalkokers niet beter kan worden afgeschaft.

Een regelgeving terzake zou daarover ten minste duidelijkheid moeten scheppen.

1. Wat zijn de huidige beleidsuitgangspunten terzake, zowel uit het oogpunt van leefmilieu als van volksgezondheid ?
2. Vroeger bestond daarover regelgeving (besluit Vlaamse Executieve 25 juli 1984), maar die is blijkbaar ingetrokken.

Wordt er nieuwe in het vooruitzicht gesteld ?

In welke richting gaat zij ? Wordt er overwogen om deze vorm van afvalverzameling te verbieden ?

Antwoord

1. Het huidig Vlaams afvalbeleid is gebaseerd op de Ladder van Lansink, waarbij preventie en hergebruik gevolgd door selectieve inzameling de basispeilers vormen. De eindverwerking via verbranding (met energierecuperatie) en storten staan onderaan de ladder.

De inzameling en ophaling van afvalstoffen worden geregeld via het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (afvalstoffendecreet) en zijn uitvoeringsbesluiten. Volgens artikel 5.3.1.1 van Vlarea moeten een aantal huishoudelijke afvalstoffen (KGA, glasafval, papier en karton en grofvuil) selectief ingezameld worden. Het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007, goedgekeurd door de Vlaamse regering, en het ontwerp tot wijziging van Vlarea, princi-

pieel goedgekeurd door de Vlaamse regering, breiden deze lijst selectief in te zamelen afvalstoffen sterk uit. De concrete organisatie van de ophaling en inzameling wordt geregeld bij gemeentelijk reglement (art. 15, § 2 van het afvalstoffendecreet).

Het is duidelijk dat het gebruik van afvalkokers evenwel niet toelaat afvalstoffen selectief aan te bieden. Met andere woorden, het gebruik van deze constructies draagt niet bij tot de preventie en de selectieve inzameling van de verschillende afvalfracties en druipt in tegen het huidig gevoerde afvalbeleid.

Inwoners van appartementen kunnen deze kokers alleen nog gebruiken voor afvalfracties die niet selectief worden ingezameld overeenkomstig de gemeentelijke politieverordening terzake. De specifieke situatie in appartementsgebouwen (plaatsgebrek) geeft vaak aanleiding tot het gebruik van dergelijke kokers voor alle afvalstoffen, waardoor het sorteergedrag onder druk komt te staan.

Inwoners die zich via deze weg nog steeds van selectief in te zamelen afvalfracties zoals papier en karton, glasafval, PMD-afval, ... ontdoen, zijn niet alleen in overtreding met de gemeentelijke reglementering terzake, maar tevens met artikel 12 van het afvalstoffendecreet. De strafbepalingen opgenomen in hoofdstuk IX van het afvalstoffendecreet zijn op hen van toepassing.

Bovendien kunnen deze constructies aanleiding geven tot hinder (geur, ongedierte) en brandgevaar. Vanuit hygiënisch oogpunt is het gebruik van afvalkokers eveneens bediscussieerbaar.

Verder vermeldt het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 een aantal alternatieven voor het gebruik van afvalkokers. Zo kunnen via het subsidiebesluit bijvoorbeeld ondergrondse of andere verzamelcontainers van appartementsgebouwen tot 50 % of 70 % (met diftar-systeem) gesubsidieerd worden. Ook de inrichting van specifieke afvallokalen bij nieuwbouw kan eveneens bijdragen tot een betere selectieve inzameling van de verschillende afvalfracties.

2. Zoals reeds aangehaald in de vraagstelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, is door artikel 9.1, § 1, 6° van het Vlarea het besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 1984 houdende algemene regelen met betrekking tot het zich

ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen via kokers in appartementsgebouwen opgeheven.

Het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 voorziet in actie 76 (het optimaliseren van de afvalscheiding in appartementsgebouwen) in de uitwerking en toepassing van een verbod op huisvuilkokers in appartementsgebouwen.

Het huidige ontwerp tot wijziging van Vlarea voorziet voor de uitvoering van actie 76 in een volledig verbod (ook voor restafval) op het gebruik van afvalkokers in appartementsgebouwen. Dit sluit volledig aan bij het Vlaams afvalbeleid zoals hierboven beschreven.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 61
van 10 januari 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Woonuitbreidingsgebieden – Westhoek

Het regeerakkoord voorziet in het selectief aansnijden van de woonuitbreidingsgebieden.

Historisch gezien zijn de Westhoekgemeenten gemeenten met bijzonder weinig woonuitbreidingsgebieden. Destijds werd bijna alle grond in de Westhoek ingekleurd als landbouwgebied. Van de totale hoeveelheid onbebouwde percelen bouwgrond in de Westhoekgemeenten wordt 5,3 % speculatief ingehouden en de onmiddellijk beschikbare bouwgrond bedraagt 14,4 %. Nieuwe bouwpercelen tegen betaalbare prijzen in de Westhoek blijken in de toekomst een utopie.

Werden er vanuit de diensten van de minister reeds adequate stappen genomen om voor bovenvermeld probleem een gepaste oplossing te zoeken? Zo ja, welke? Wordt er gedacht aan stimuli en zo ja, welke?

Zo neen, wanneer worden hieromtrent initiatieven genomen?

Antwoord

In de Westhoek is geen enkel groot- of regionaal-stedelijk gebied geselecteerd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Conform het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zal de provincie in provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen de kleinstedelijke gebieden Ieper, Veurne, Diksmuide en Poperinge afbakenen.

In een afbakningsproces wordt de afweging gemaakt of er bijkomend woongebied ontwikkeld dient te worden. Voorzover ik van de provincie West-Vlaanderen begrepen heb, wil zij deze afbakningsprocessen starten waar de gemeente in een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan al een vergevorderde visie heeft opgenomen over het programma van het kleinstedelijk gebied.

Uit diverse gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en gemeentelijke woonbehoeftestudies, ook uit de Westhoek, blijkt duidelijk dat er in zeer veel gemeenten nog een aanzienlijk aanbod aan bouw mogelijkheden is, zowel in het stedelijk gebiedgedeelte als in het buitengebiedgedeelte. In de kustgemeenten is dit wellicht minder het geval vanwege de specifieke druk ten gevolge van tweede verblijven en pensioenmigratie en is er soms nood aan specifieke mogelijkheden voor de plaatselijke bevolking.

Indien de nood op basis van de 60/40-verhouding kan worden aangetoond, zal ik in mijn adviezen over gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen geen negatief advies geven over het invullen van woonuitbreidingsgebieden. Wanneer het mijn bevoegdheid was om de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen goed te keuren (dus voor de goedkeuring van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen), werden er op deze basis reeds woonuitbreidingsgebieden vrijgegeven.

Binnen de omzendbrief over de woonuitbreidingsgebieden (RO/2002/03 in verband met het opmaken van een gemeentelijke woonbehoeftestudie en het ontwikkelen van woonuitbreidingsgebieden met of zonder woonbehoeftestudie) van oktober laatstleden (gepubliceerd 06/12/2002) wordt aan de gemeenten de kans geboden om ook buiten het kader van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voorstellen te formuleren voor het ontwikkelen van woonuitbreidingsgebied. Vooral op het vlak van motivering zijn er andere voorwaarden dan bepaald in de vorige omzendbrief. Bovendien zal er gewerkt worden aan een atlas van te ontwikkelen woonuitbreidingsgebieden. Het bestek hiervoor is momenteel in opmaak.

Vraag nr. 62
van 10 januari 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Bouwvergunning – Kleine wijzigingen

De praktische ervaring van architecten leert dat weinig bouwwerken kunnen worden uitgevoerd zonder kleine wijzigingen tijdens de uitvoering, zoals het aanbrengen van binnendeuropeningen op een licht gewijzigde plaats, het vervangen van materialen, het gedeeltelijk niet uitvoeren van vergunde uitbreidingen, enzovoort.

Architecten wijzen erop dat enerzijds de voortgang van de werken niet kan worden onderbroken voor zulke kleine wijzigingen en dat er anderzijds geen snelle en vereenvoudigde vergunningsprocedure bestaat voor dergelijke constructieve aspecten van het vergunde gebouw.

Wordt daarvoor een oplossing uitgewerkt of is het de bedoeling dat deze ingrepen aan de vergunningplicht onderworpen blijven ?

Zijn dergelijke kleine wijzigingen die in principe niet in overeenstemming zijn met de vergunning, bouw misdrijven ?

Antwoord

Artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt onder andere:

" Met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen, wordt de persoon gestraft die :

1° de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, **hetzij in strijd met de vergunning**, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt ;"

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger opgesomde werken zijn strijdig met de vergunning en dus in principe strafbaar.

Een uitzondering moet hier wel gemaakt worden voor werken die vrijgesteld zijn van de vergunningplicht. Zo kunnen bijvoorbeeld binnenin het gebouw zonder problemen kleine wijzigingen worden

aangebracht, zoals het bijplaatsen van niet op de plannen opgenomen scheidingswanden in gipskartonplaat. Ook kunnen bepaalde tuinverhardingen zonder vergunning worden gewijzigd. Deze opsomming van mogelijke wijzigingen is zeker niet limitatief.

Het is mijn bedoeling voor deze zaken een permanente en fundamentele oplossing uit te werken via het systeem van de "as-built"-plannen dat ik in een decreetswijziging zal voorstellen.

Toch zal men hier enige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen, want zelfs ogenschijnlijk beperkte wijzigingen kunnen een onverwacht grote impact hebben. Ik denk hier bijvoorbeeld aan de gevolgen die de onoordeelkundige plaatsing van ramen kan hebben op de privacy.

Vraag nr. 64
van 17 januari 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Schuldontwikkeling – Toelichting

1. In 2002 zou de Vlaamse Gemeenschap een begrotingsoverschot boeken van 271 miljoen euro en een kasoverschot van 196 miljoen euro. De schuld (exclusief Aquafin en beleggingen+zicht) daalt met 650 miljoen euro volgens een aantal krantenberichten.

Hoe zijn die cijfers met mekaar te verzoenen?

2. Kan de minister een tabel en de bijbehorende uitleg bezorgen voor de periode 1999-2002 die het verband legt tussen saldo op aanrekeningsbasis, saldo op kasbasis, vermindering van de directe en indirecte schuld en verandering in beleggingen+zicht?

Deze cijfers/verklaring zijn ook voor de periode 1999-2001 niet terug te vinden in de Algemene Toelichtingen.

Antwoord

1. Het begrotingsresultaat, het kasresultaat, de aflossingen van de schuld en het saldo op de zichtrekening zijn vier afzonderlijke begrippen.

Het verschil tussen het begrotingsresultaat en het kasresultaat is tweevoudig.

(Aangezien in het verleden begrotingen meestal een tekort vertoonden, spreekt men gemeenzaam ook over het "netto te financieren saldo" of NFS genoemd; of m.a.w. het verschil tussen het begrotingstekort en de kaspositie waarvoor extra financiering moest worden aangetrokken op de kapitaalmarkt. Nu we ondertussen in VL geëvolueerd zijn naar begrotingen met een overschot gebruiken we nog steeds de term NFS, ook al gaat het niet langer om een tekort, een te financieren saldo, maar om een overschot, een te beleggen saldo ...)

Alvorens dieper in te gaan op de respectieve verklaringen lijkt het mij voor een goed begrip nodig nog even te wijzen op het feit dat veel misverstanden voortkomen uit het feit dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen enerzijds "ontvangsten en opbrengsten" en anderzijds "uitgaven en kosten". Een ontvangst is namelijk niet hetzelfde als een opbrengst, zoals ook een uitgave niet hetzelfde is als kosten. In de Rijkscomptabiliteit kan dit zelfs aanleiding geven tot belangrijke verschillen.

Ze hebben verschillende tijdsgrenzen (a) en ze hebben een verschillende inhoud (b).

(a) Het begrotingsresultaat geeft het verschil tussen de ontvangsten en de uitgaven van een bepaald begrotingsjaar. Het is een momentopname op 31 december, die (weliswaar nog licht) kan afwijken van de resultaten van de eindrekening van de begroting.

Het kasresultaat (of NFS) geeft het verschil tussen de ontvangsten en de uitgaven op het einde van een bepaald kalenderjaar, ongeacht het begrotingsjaar waarop ze betrekking hebben.

Zo bepalen de niet-fiscale ontvangsten die op het einde van het jaar op de gedecentraliseerde rekeningen binnenkomen mee het kasresultaat, terwijl ze nog niet verwerkt zijn in het begrotingsresultaat. Anderzijds zijn er ook uitgaven die al opgenomen zijn in het begrotingsresultaat, maar nog niet in het kasresultaat omdat ze nog niet alle vereiste visa hebben voor de effectieve uitbetaling. Deze uitgaven staan op de zogenoemde "lei".

(b) Het kasresultaat is ruimer dan het begrotingsresultaat.

De diensten met afzonderlijk beheer (DAB's) hebben een eigen begroting, in tegenstelling tot hun kasbeheer, dat een geheel uitmaakt met de kaspositie van de Vlaamse Gemeenschap. Ook het derdengeld, zoals de opcentiemen op de onroerende voorheffing die voor rekening van de gemeenten en provincies door het Vlaams Gewest worden geïnd en de doorstortingen van dotaties aan de Vlaamse openbare instellingen, beïnvloeden de kaspositie van de Vlaamse Gemeenschap.

Samengevat kan het **verschil** tussen het begrotingsresultaat en het kasresultaat van 2002 als volgt worden verklaard (in duizend euro) :

Begrotingsvoorschot 2002	271.221
Kasoverschot (NFS) 2002	195.490
Vershil	75.731
Verklaring van belangrijkste verschillen	
(a) Tijdsverschil	
Nog niet aangerekende kasontvangsten	32.313
Nog niet uitgegeven begrotingsuitgaven (lei)	71.524
(b) Inhoudelijk verschil	
Opcentiemen bestemd voor gemeenten en provincies	38.850
Afbouw reserves bij DAB's	-20.118
Kasvoorschotten naar Vlaamse openbare instellingen	-198.300
Vershil	75.731

Het begrotingsoverschot en het kasoverschot zoals ze hierboven worden weergegeven, houden geen rekening met de aflossingen van de directe schuld (Titel III van de uitgaven). Wanneer bij de bovenstaande cijfergegevens de aflossingen van de directe schuld worden bijgevoegd, verkrijgen we het begrotingsoverschot inclusief Titel III en op kasbasis, het bruto te financieren saldo.

De directe en de indirecte **schuld** zijn in de laatste jaren als volgt geëvolueerd :

Schuld (in duizend euro)	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Vershil 2002-2001	
Directe schuld	3.904.992	3.447.207	3.257.718	2.732.570	2.736.593	2.143.938	-592.655	(1)
Indirecte schuld	3.727.129	3.156.453	2.828.416	2.589.720	1.814.167	1.753.365	-60.802	(2)
Totaal schuld	7.632.121	6.603.660	6.086.134	5.322.290	4.550.760	3.897.303	-653.457	

(1) waarvan 145.487 duizend euro betaald uit Titel I en 447.168 duizend euro betaald uit Titel III

(2) waarvan 4.691 duizend euro betaald uit Titel I en 56.111 duizend euro afgelost door derden

Het bruto te financieren saldo 2002 bedraagt dus 195.490 duizend euro (netto) – 447.168 duizend euro (Titel III => terugbetaling van leningen op eindvervaldag) = -251.678 duizend euro.

Ten slotte is er de stand van de zichtrekeningen (ook rekening-courant genoemd). Dit is de som van alle saldi van de financiële rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en van de DAB's bij de kassier van de Vlaamse Gemeenschap.

De rekening-courant bij het begin van het jaar, vermeerderd met het bruto te financieren saldo van dat jaar en verminderd met de beleggingen over het jaareinde heen, geeft de stand van de rekening-courant op het einde van het jaar.

Voor 2002 geeft dit navolgend resultaat (in duizend euro) :

Rekening-courant 1.1.2002 (voor beleggingen)	415.580
Bruto te financieren saldo 2002	-251.678
Rekening-courant 31.12.2002 (voor beleggingen)	163.902
Lopende beleggingen op 31.12.2002	-159.940
Rekening-courant 31.12.2002 (na beleggingen)	3.962

2. Voor de voorgaande jaren kan het verschil tussen het begrotingsoverschot en het kasoverschot op eenzelfde wijze worden verklaard :

(in duizend euro)	1999	2000	2001	2002
Begrotingsoverschot op 31.12	386.714	536.082	996.707	271.221
Kasoverschot (NFS) op 31.12	1.047.995	865.099	702.312	195.490
Vershil (in absolute waarde)	661.281	329.017	294.395	75.731
Verklaring van het verschil				
(a) Tijdsverschil				
Nog niet aangerekende kasontvangsten	21.012	93.584	58.452	32.313
Nog niet uitgegeven bergrotingsuitgaven (lei)	-17.526	94.546	-119.174	71.524
(b) Inhoudelijk verschil				
Opcentiemen bestemd voor gemeenten en provincies	204.041	-19.608	-369.956	38.850
Opbouw van reserves bij DAB's	449.822	164.281	136.766	-20.118
Transfer van of naar Vlaamse openbare instellingen	3.932	-3.786	-483	-198.300
Vershil (in absolute waarde)	661.281	329.017	294.395	75.731

Aandachtspunten voor een correcte interpretatie van bestaande tabel

De kas van de Vlaamse Gemeenschap heeft in 1999 éénmalig "geprofiteerd" van de autonome inning van de opcentiemen op de onroerende voorheffing.

Aangezien de Vlaamse Gemeenschap deze opcentiemen int voor rekening van de lokale overheden zijn dit m.a.w. enkel ontvangsten maar geen opbrengsten. Wanneer ze vervolgens worden doorgestort naar de provincies en gemeenten betreft het uitgaven maar geen kosten.

In 2000 was dit effect nagenoeg geneutraliseerd en vanaf 2001 werd overgegaan op een voorschottensysteem waarbij de kas van de Vlaamse Gemeenschap de doorstorting van de opcentiemen aan de gemeenten en provincies prefinancierde.

Bij de DAB's werd in het verleden, jaar na jaar, een (weliswaar dalende) opbouw van de financiële reserves vastgesteld. In 2002 noteerden we echter een intoring op hun reserves. In het bijzonder bij MINA.

Vraag nr. 65
van 17 januari 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

VRT-televisie – Politici

Begin oktober 2002 stelde ik reeds een gelijkaardige vraag. Ook tijdens een bespreking in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport met de VRT-top kwam dit onderwerp uitvoerig aan bod (Stuk 1414 (2002-2003) – Nr. 1). Ik verwijs terzake ook naar de beheersovereenkomst met de VRT, die mijns inziens niet nageleefd wordt m.b.t. volgende bepaling:

"VRT-Televisie zal ervoor zorgen dat de kijker te allen tijde het onderscheid kan maken tussen enerzijds informatie en duiding en anderzijds ontspanning en infotainment."

Blijkbaar is er ondertussen geen beterschap en wens ik mijn vragen van toen te herhalen.

1. Kan ik een overzicht krijgen van alle tv-programma's uitgezonden op de openbare oproep (dus ook van externe productiehuisen zoals Woestijnvis), waarin politici te gast waren in de periode van 1 september 2002 tot en met 17 januari 2003 ?
2. Wie van welke partij was in die periode te gast ?
3. In antwoord op mijn vorige vraag stelde de VRT : "VRT is momenteel aan het onderzoeken of we een aantal richtlijnen kunnen opstellen voor zowel interne programmamakers als externe productiehuisen m.b.t. de hier gestelde problematiek om één en ander nog te verfijnen".

Hoever staat men met dit onderzoek ?

Worden de resultaten van dit onderzoek reeds geïmplementeerd ?

Door wie en op welke manier wordt er controle uitgeoefend ?

Antwoord

1. Overzicht van de politici in VRT televisieprogramma's tussen sept. 2002 en 17 januari 2003

De Laatste Show

9-9-2002 : Staf Nimmegeers (sp.a)
 10-9-2002 : Jean-Luc Dehaene (CD&V)
 17-9-2002 : Herman De Croo (VLD)
 18-9-2002 : Steve Stevaert (sp.a)
 19-9-2002 : Vera Dua (Agalev)
 23-9-2002 : Hendrik Bogaert (CD&V)
 26-9-2002 : Paul Van Grembergen (Spirit)
 30-9-2002 : Patrick Janssens (sp.a)
 30-9-2002 : Frank Vandenbroucke (sp.a)
 30-9-2002 : Johan Vande Lanotte (sp.a)
 30-9-2002 : Steve Stevaert (sp.a)
 1-10-2002 : Roel Deseyn (CD&V)
 7-10-2002 : Pierre Chevalier (VLD)
 8-10-2002 : Jef Tavernier (Agalev)
 15-10-2002 : Patrick Moenaert (CD&V)

16-10-2002 : Fientje Moerman (VLD)
 24-10-2002 : Jos Chabert (CD&V)
 28-10-2002 : Els Van Weert (Spirit)
 29-10-2002 : Annemie Neyts (VLD)
 11-11-2002 : Magda Aelvoet (Agalev)
 11-11-2002 : Kristien Grauwels (Agalev)
 13-11-2002 : Tom Dehaene (CD&V)
 13-11-2002 : Nahima Lanjri (CD&V)
 18-11-2002 : Karel De Gucht (VLD)
 20-11-2002 : Inge Vervotte (CD&V)
 21-11-2002 : Jef Valkeniers (VLD)
 25-11-2002 : Carl Decaluwé (CD&V)
 26-11-2002 : Freddy Willockx (sp.a)
 27-11-2002 : Bert Anciaux (Spirit)
 2-12-2002 : Geert Bourgeois (N-VA)
 4-12-2002 : Renaat Landuyt (sp.a)
 5-12-2002 : Mieke Vogels (Agalev)
 18-12-2002 : Vincent Van Quickenborne (VLD)
 19-12-2002 : Eric Van Rompuy (CD&V)
 2-1-2003 : Kathleen Van Brempt (sp.a)
 9-1-2003 : Freya Vanden Bossche (sp.a)
 14-1-2003 : Margriet Hermans (VLD)

De Laatste Week

25-12-2002 : Margriet Hermans (VLD) en Steve Stevaert (sp.a)

Mensenkennis

16-12-2002 : Vincent Van Quickenborne (VLD), Freddy Tielemans (sp.a), Margriet Hermans (VLD), Annie De Maght (VLD)

Nachtwacht

28-9-2002 : Patrick Janssens
 26-10-2002 : Wilfried Martens
 6-12-2002 : Jean-Luc Dehaene
 20-12-2002 : Luc Beaucourt
 18-1-2003 : Willy Claes

De Nationale Test

In september had elke uitzending 25 politici in een publieksgroep. Lucas Van der Taelen (Agalev) was vast panellid.

Gastpanelleden waren Freya Vandenbossche (sp.a), Staf Nimmegeers (sp.a), Johan Vande Lanotte (sp.a), Mieke Vogels (Agalev). Steve Stevaert (sp.a) dook één keer op in een reportage.

Ooggetuige

25-9-2002 : Mieke Vogels (Agalev)

2-10-2002 : Steve Stevaert (sp.a)

Overzicht radio en televisie (vraag nr. 65 en 66)

	sp.a	VLD	CD&V	Agalev	N-VA	Spirit	Vlaams Blok
Radio	29	33	27	17	4	11	1
Televisie	18	13	12	8	1	3	0
Totaal	47	46	39	25	5	14	1

2. Standpunt van VRT terzake

Wie de VRT uitnodigt, behoort tot de programma-autonomie van de VRT die hem decretaal in art. 7 van de gecoördineerde mediadecreten en in de beheersovereenkomst is gegarandeerd.

De criteria die gehanteerd worden om politici uit te nodigen hangen af van de aard van het programma. Bij duidingprogramma's bijvoorbeeld komen ze in de eerste plaats aan bod wegens hun relevante standpunten m.b.t. politieke of maatschappelijke thema's, dit uiteraard met respect van artikel 23 van de gecoördineerde mediadecreten.

In de infotainment-programma's komt "het nieuws in de rand" aan bod. Als politici in dit soort programma's optreden, is het meestal omdat ze op dat moment in de belangstelling staan wegens een initiatief of een gebeurtenis waarbij het onderwerp de luchtige toon van het infotainment verdraagt. Er worden daarbij geen strekkingen uitgesloten. Criterium is of het gegeven een interessant infotainment-item is. In programma's als "Tien voor taal" of "Herexamen" komen politici slechts sporadisch aan bod, als "beroepsgroep", net zoals schrijvers, scenaristen, acteurs, etc. als beroepsgroep deelnemen.

Voor de programma's die ressorteren onder de nieuwsdienst is uiteraard de deontologische code van kracht. Deze garandeert een volledige redactionele onafhankelijkheid binnen de krijtlijnen van de code (o.m. onpartijdigheid, waarheidsgetrouwheid,...).

Dit neemt niet weg dat ook de medewerkers van andere programma's moeten beantwoorden aan de professionele en deontologische vereisten die met hun opdracht samenhangen.

Onderzoek omtrent het opstellen van een aantal richtlijnen m.b.t. de hier gestelde problematiek is gaande.

**Vraag nr. 66
van 17 januari 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK**

VRT-radio – Politici

Begin oktober 2002 stelde ik een gelijkaardige schriftelijke vraag m.b.t. de VRT-televisie. Graag ontvang ik deze informatie ook m.b.t. de VRT-radio.

1. In welke programma's van VRT-radio, met uitzondering van het nieuws en de echte duidingsprogramma's als Actueel, waren politici te gast in de periode van 1 september 2002 tot en met 7 januari 2003 ?
2. Over welke politici van welke partijen ging het dan ?

Antwoord

Overzicht van de politici die tussen 01.09.2002 en 07.01.2003 aan bod kwamen in VRT-radioprogramma's

Radio 1

In De Tekstbaronnen :

16/10 : Magda Aelvoet (Agalev)
 03/11 : Mieke Vogels (Agalev)
 17/11 : Vincent Van Quickenborne (VLD)
 11/12 : Marc Eyskens (CD&V)

In Dito op 16 oktober : Freya Vandenbossche (sp.a)

In Groot Gelijk

4 VLD : Annemie Neyts, Rik Daems, Marleen Vanderpoorten, Stef Goris
 2 sp.a : Johan Vande Lanotte, Dirk Vandermaelen
 3 agalev : Bart Staes, Jef Tavernier, Peter Vanhoutte
 2 CD&V : Miet Smet, JL Dehaene
 1 N-VA : Frieda Brepoels

In Gulliver : de Gentse burgemeester Frank Beke (sp.a) in live-uitzending op 10 november 2002

In Titaantjes

Stefaan Declerck (&jeugd vriend), 4/01/03 (CD&V)
 Bert en Vic Anciaux , 1/12/02 (Spirit)
 Bart Somers en zijn vrouw Miet Borlon, 17/11/02 (VLD)
 Herman de Croo en dochter Ariane , 15/09/02 (VLD)

In Tijdgenoten

8/09/02 Tindemans over ontslag Tindemans (CD&V)
 13/10/02 Martens over de rakettenbetogingen (CD&V)

In Café Terminus

23/12 : Pieter de Crem (CD&V)
 24/12 : Patrick Janssens (sp.a)
 25/12 : Els Van Weert (spirit)
 26/12 : Jef Tavernier (Agalev) en Vincent van Quickenborne (VLD)
 27/12 : Herman De Croo (VLD)
 30/12 : Jean-Luc Dehaene (CD&V)
 02/01 : Marc van Peel (CD&V) en Vera Dua (Agalev)
 03/01 : Herman van Rompuy (CD&V)

In De Nieuwe Wereld

2/9 : Jef Tavernier (Agalev)
 3/9 : Jean-Luc Dehaene (CD&V)
 6/9 : Staf Nimmegeers en Leona Detiège (beiden sp.a)
 9/9 : Mark Eyskens (CD&V) en Herman De Croo (VLD)

12/9 : Johan Vande Lanotte (sp.a)
 17/9 : Patrick Janssens (sp.a)
 19/9 : Frank Vandenbroucke (sp.a)
 23/9 : Steve Stevaert (sp.a)
 24/9 : Pieter De Crem (CD&V)
 26/9 : Herman De Croo (VLD) + Etienne Van Vaerenbergh (Volksunie, heeft nog niet gekozen)
 30/9 : Annemie Neyts (VLD)
 7/10 : Wivina Demeester (CD&V)
 10/10 : Jaak Grabiels (VLD)
 17/10 : Annemie Neyts (VLD)
 18/10 : Leo Tindemans (CD&V)
 21/10 : Eddy Boutmans en Vera Dua (Agalev)
 22/10 : Meryem Kaçar (Agalev), Els Van Weert (Spirit)
 23/10 : Norbert De Batselier en Chokri Mahasine (sp.a)
 11/11 : Kristien Grauwels (Agalev)
 12/11 : Tom Dehaene (CD&V)
 18/11 : Karel De Gucht (VLD)
 20/11 : Fred Erdman (sp.a) en Jef Valkeniers (VLD)
 25/11 : Frank Vandenbroucke (sp.a)
 26/11 : Marleen Vanderpoorten, Vincent Van Quickenborne, Jean-Marie De Decker (VLD)
 27/11 : Bert Anciaux (Spirit)
 29/11 : Willy Declercq (VLD)
 2/12 : Renaat Landuyt (sp.a)
 3/12 : Geert Bourgeois (N-VA)
 20/1 : Jos Geysels (Agalev), Patrick Janssens (sp.a), Jos Chabert (CD&V)
 23/1 : Inge Vervotte (CD&V), Fauzaya Talhoui (Agalev)
 27/1 : Geert Bourgeois (N-VA)

Radio 2

In Ochtendkuren

Zat 7 sept : Willy Claes (sp.a)
 Zat 28 sept : Wilfried Martens (CD&V)
 Zat 19 okt : Karel De Gucht en JM De Decker (VLD)
 Zat 16 nov : Bart Somers (VLD)
 Zat 30 nov : Bert Anciaux (Spirit)
 Zat 7 dec : Steve Stevaert (sp.a)
 Zat 14 dec : Margriet Hermans (VLD)
 Zat 28 dec : Patrick Dewael (VLD)
 Zat 4 jan : Marc Eyskens (CD&V)
 Zat 25 jan : Mieke Vogels (Agalev)

In Stamgasten

Patrick Janssens (sp.a)
 Walter de Donder (CD&V)
 Staf Nimmegeers (sp.a)

In Vliegende Vlaming	03/11/02 : Tabaksreclame, Olivier Deleuze (Ecolo)
Steve Stevaert (sp.a)	24/11/02 : Vincent Van Quickenborne (VLD)
Marleen Vanderpoorten (VLD)	01/12/02 : Bert Anciaux (Spirit)
Bart Somers (VLD)	22/12/02 : Confederalisme : Is België nog nodig ? Herman De Croo (VLD), Geert Bourgeois (N-VA)
Michel Doomst (CD&V) burgemeester Gooik	29/12/02 : Inge Vervotte (CD& V)
In De Zevende Hemel	12/01/03 : Superboetes, Daan Schalck (sp.a), Jean-Marie Dedecker (VLD)
de week van 25/11 : Bert Anciaux (Spirit)	26/01/03 : Anke Vandermeersch (VB)
de week van 30/12 : Annemie Neyts (VLD)	
Klara	
Patrick Moenaert (CD&V) in Podium tussen 19.30 u. en 22.30 u. op 07/01/2003	
Paul Van Grembergen (Spirit) in ;Alinea tussen 12 en 13 u. op 07/10/2002	
Meryem Kaçar (Agalev) in ;Alinea tussen 12 en 13 u. op 27/11/2002	
Bert Anciaux (Spirit) in ;Alinea tussen 12 en 13 u. op 28/11/2002	
Frank Vandenbroucke (sp.a) in Herman De Winné tussen 7 en 9 u. op 01/10/2002	
Paul Van Grembergen (Spirit) in Fresco tussen 17 en 18 u. op 24/09/2002	
Studio Brussel	
08/09/02 : Het allochtonendebat , Fauzaya Talhaoui (Agalev)	
29/09/02 : Verkeerschaos, Jos Ansoms (CD&V)	
20/10/02 : Wapenleveringen aan Nepal, Peter Van Houtte (Agalev)	
	Donna
	Doe De Donna
	Mieke Vogels
	Steve Stevaert
	Vincent Van Quickenborne
	Diva
	Mark Eyskens
	Vrouwentongen
	Frank Vandenbroecke
	Jean-Luc Dehaene
	Kathy Lindekens

	sp.a	VLD	CD&V	Agalev	N-VA	Spirit	Vlaams Blok
Radio	29	33	27	17	4	11	1
Televisie	18	13	12	8	1	3	0
Totaal	47	46	39	25	5	14	1

Vraag nr. 67
van 17 januari 2003
van de heer CARL DECALUWE

VRT – SMS-inkomsten

De sms-rage met betaalnummers, die ook door de openbare omroep wordt gepromoot, brengt steevast een flinke duit in het zakje. In almaar meer televisieprogramma's worden de kijkers al dan niet met een prijs verleid om hun antwoord of voorkeur te sms-en naar een betaalnummer.

Omdat de jeugd zich telkens weer laat verleiden om op één van de oproepen via de betaalnummers te reageren, zijn er gezinnen die hierdoor voor onaangename financiële verrassingen komen te staan. Een oproep kost immers telkens 0,50 euro.

Ook in de programma's die door de productiehuisen aan de openbare omroep worden aangeleverd, is er een stijgende tendens om via betaalnummers te reageren. Zo is het bijvoorbeeld dagelijks prijs in "Man bijt hond". De "Sportpersoonlijkheid van het jaar" zou zelfs op meer dan 100.000 sms-oproepen hebben kunnen rekenen.

1. Is er een overeenkomst tussen de openbare omroep en de telecombedrijven over de aanwending van betaalnummers ?
2. Geniet de openbare omroep een return ? Zo ja, hoe groot is het bedrag ?
3. Aan wie worden de bedragen van een eventuele return gestort ?
4. Wie is titularis van de betaalnummers in de door productiehuisen aangeleverde televisieprogramma's van de openbare omroep "Man bijt hond" en de "Sportpersoonlijkheid" ?

Antwoord

1. De openbare omroep heeft geen rechtstreekse afspraken met de telecombedrijven ; deze verlopen via gespecialiseerde bedrijven, zoals Paratel en Ring Ring. VRT evalueert momenteel deze contracten om ze al of niet te vernieuwen.
- 2 en 3. Over de grootorde van deze contracten wordt niet gecommuniceerd, aangezien deze onder de operationele verantwoordelijkheid vallen van de VRT.

De VRT stelt zich zeer terughoudend op m.b.t. het gebruik van sms-acties. Zo gebruikt de VRT bv. voor acties bij Ketnet een zeer laag tarief, om ouders niet voor onaangename verrassingen te plaatsen : de Ketnetkijkertjes die sms gebruiken betalen slechts 0,15 cent.

De klassieke bellijnen zijn gratis. Alle programma's zoals "Ombudsjan" "Ooggetuige" gebruiken gratis nummers (deze kosten uiteraard wel voor de VRT).

4. Wanneer rond specifieke programma's wel wordt gewerkt met betaallijnen is VRT hiervan de titularis, onafhankelijk van het feit of het programma een eigen of een aangekochte productie is.

Vraag nr. 68
van 17 januari 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Begroting 2003 – Overgang begrotingssaldo-vorderingsaldo

In zijn jaarverslag 2002 (juli 2002) stelt de Hoge Raad van Financiën, afdeling Financieringsbehoeften, dat "alle overheden voldoende info moeten verstrekken en hun begrotingen aanvullen met een lijst met correcties die toelaten om de overgang te maken van het begrotingssaldo naar het vorderingsaldo volgens ESR. Dezelfde oefening dient te gebeuren op uitvoeringsbasis". De federale overheid doet dit al.

In de Algemene Toelichting bij de begroting 2003 is een dergelijke tabel niet opgenomen.

Kan de minister deze alsnog bezorgen ?

Antwoord

De gevraagde tabel gaat als **bijlage**. Dit is de vertaling naar het vorderingsaldo van de begroting 2003 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en zijn instellingen. Om de overgang naar het vorderingsaldo conform de ESR-methodiek te duiden, werden volgende stappen ondernomen :

1. De begrotingsuitgaven in de algemene begroting worden gedefinieerd als de som van NGK, GOK en VRK. Aangezien we werken met geconsolideerde uitgaven worden de dotaties aan de te consolideren instellingen in mindering gebracht.

De begrotingsuitgaven die het vorderingensaldo beïnvloeden worden gecorrigeerd met deelnemingen en kredietverleningen (code 8) en aflossingen op de overheidsschuld (code 9). Voormelde correcties leveren een ESR-saldo op de algemene begroting van 4.122.409 (in 1.000 euro).

2. Vervolgens wordt voormelde redenering toegepast op de instellingen behorend tot de sector overheid : de DAB's, de VOI's A, B en sui generis. Tot deze laatste categorie behoren ook de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's).

In de tabel als **bijlage** worden de wetenschappelijke instellingen en universiteiten niet meegerekend daar hierover momenteel geen begrotingsgegevens gekend zijn.

Na voormelde consolidatie en correcties op de instellingen wordt het geconsolideerd ESR-saldo verkregen van – 115.164.000 euro.

3. De overgang van het geconsolideerd ESR-saldo naar het (gecorrigeerd en geconsolideerd) vorderingensaldo wordt gevormd door correcties op de intresten betaald in 2003 maar m.b.t. andere kalenderjaren. We beperken ons tot de algemene begroting, aangezien ingevolge opname in de directe schuld en aansluiting bij het centraal financieringsorgaan de intresttransferten van de instellingen behorend tot de sector overheid minimaal zijn en dus de eventuele correcties hierop te verwaarlozen zijn. Een andere correctie zou eventueel dienen te gebeuren op de gewestbelastingen op basis van de incohieringen door de federale overheid en doorstorting aan Vlaanderen. Aangezien evenwel het inningsritme van deze belastingen niet bekend is enerzijds en de incohiering van de onroerende voorheffing vóór eind oktober voor meer dan 99% gebeurd was anderzijds, dient geen relevante aanpassing te gebeuren.

De schuldaflissing Alesh wordt gefinancierd door inbreng van de Vlaamse begroting en door

de annuïteiten die de huisvestingssector zelf betaalt. Deze bijdragen worden wel in de normtoetsing meegerekend, maar in het Vlaams vorderingensaldo horen ze eigenlijk niet thuis, vermits de schuldaflissing gebeurt bij Alesh die als federale instelling tot de consolidatiekring behoort.

Op het geconsolideerd vorderingensaldo wordt nog een correctie gemaakt ingevolge de reservevorming bij de VZW Vlaams Pensioenfonds die behoort tot de sector overheid en het Vlaams Zorgfonds dat wordt toegerekend aan de sector sociale zekerheid. Hoewel dit laatste een VOI van het type A is, wordt ze desondanks niet meegeconsolideerd met de Vlaamse overheid.

Haar reservevorming verbetert dus alleen het saldo op de sociale zekerheid die deel uitmaakt van entiteit I. Maar naar analogie met het Alesh is de reservevorming binnen het Vlaams Zorgfonds eigenlijk slechts mogelijk door de Vlaamse benutting (uitgavenkredieten binnen de Vlaamse uitgavenbegroting die aanleiding geven tot reservevorming bij de twee voornoemde instellingen), zodat ze in de Vlaamse normtoetsing door de Hoge Raad voor Financiën, wel in rekening mogen worden gebracht.

Indien wordt uitgegaan van een onderbenutting van 1% van de algemene uitgavenbegroting (172.216.000 euro) zoals vastgelegd in de algemene uitgavenbegroting 2003 van de Vlaamse Gemeenschap en van een niet-aanwending bij de DAB's en de VOI's van 454.894.000 euro op de begroting + de reserves, conform het gestelde in de algemene toelichting 2003 dan bedraagt het (gecorrigeerd en geconsolideerd) vorderingensaldo bijgevolg 726.753.000 euro.

Met een dergelijk vorderingensaldo behouden we tevens een ruime marge ten opzichte van de te behalen HRF-norm.

(Tabel : overgang naar vorderingensaldo 2003 – red.)

	Opmaak 2003
Ontvangsten (algemene begroting)	17.229.680
Uitgaven (algemene begroting)	17.221.627
Deelnemingen en kredietverleningen (in) (code 8)	90
Deelnemingen en kredietverleningen (uit) (code 8)	212.976
Dotaties DAB's en VOI's A, B & Sui Generis uit consolidatiekring	3.759.050
Aflossingen (algemene begroting) (code 9)	142.420
ESR-saldo (algemene begroting)	4.122.409
Ontvangsten DAB's	2.376.101
Ontvangsten VOI's A	1.476.422
Ontvangsten VOI's B	740.519
Ontvangsten VOI's SG	2.171.151
Subtotaal	6.764.193
Uitgaven DAB's	2.376.101
Uitgaven VOI's A	1.476.422
Uitgaven VOI's B	740.519
Uitgaven VOI's SG	2.171.151
Subtotaal	6.764.193
Dotaties DAB's	732.537
Dotaties VOI's A	662.741
Dotaties VOI's B	608.972
Dotaties VOI's SG	1.754.800
Subtotaal	3.759.050
Reserves DAB's (in)	1.137.775
Reserves VOI's A (in)	776.512
Reserves VOI's B (in)	6.600
Reserves VOI's SG (in)	66.808
Subtotaal	1.987.695
Reserves DAB's (uit)	932.692
Reserves VOI's A (uit)	474.353
Reserves VOI's B (uit)	6.025
Reserves VOI's SG (uit)	45.363
Subtotaal	1.458.433
Aflossingen DAB's	6.000
Aflossingen VOI's A	1.905
Aflossingen VOI's B	23
Aflossingen VOI's SG	1.859
Subtotaal	9.787
Deelnemingen en kredietverleningen DAB's (in)	-
Deelnemingen en kredietverleningen VOI's (in)	1.053
Deelnemingen en kredietverleningen VOI's (in)	1.075
Deelnemingen en kredietverleningen VOI's (in)	4.610
Subtotaal 6.738	

Deelnemingen en kredietverleningen DAB's (uit)	36.925
Deelnemingen en kredietverleningen VOI's (uit)	4.431
Deelnemingen en kredietverleningen VOI's (uit)	970
Deelnemingen en kredietverleningen VOI's (uit)	5.364
Subtotaal	47.690
Geconsolideerd ESR-saldo	115.164
Correctie gelopen intresten	47.324
Correctie aanrekening ontvangsten	
ALESH (algemene begroting)	53.000
ALESH particulieren	68.049
Reservevorming Pensioenfonds	5.355
Reservevorming Zorgfonds	41.078
Onderbenutting kredieten*	627.111
Gecorrigeerd geconsolideerd vorderingensaldo	726.753

* De onderbenutting als 1% uitgaven AB + 454.894.000 € te besparen op de instellingen om de intering te beperken tot 74.368.000 € conform het gestelde in de algemene toelichting 2003

Vraag nr. 69
van 17 januari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Resoluties houtgebruik – Opvolging

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 52

van 17 januari 2003

van mevrouw Isabel Vertriest

Blz. 1710

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 70
van 17 januari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde – RUP

Het plan dat door deze regering op 17 december 1999 werd goedgekeurd, bepaalt dat het volledige gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke, Bazel en Rupelmonde ten behoeve van natuurontwikkeling zal worden ingericht en dat een deel van

de polder bij elke hoogwaterstand kan onderlopen. Het in- en uittrekkend water zal "krekken en platen" doen ontstaan.

Voor het voorontwerp van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) was een studie nodig over de kwalitatieve en kwantitatieve aspecten van de Barbierbeek. Een van de specifieke problemen is afwatering van de Barbierbeek die in het geviseerde gebied in de Schelde uitmondt. Tijdens hevige regenval moet het overtollige water ergens opgevangen worden.

1. Welk deel van de polder wordt ingericht als gecontroleerd gereduceerd getijdengebied (GGG) dat tweemaal daags onder water loopt ?

Welk deel wordt ingericht als gecontroleerd overstromingsgebied (GOG) dat uitsluitend overstroomt indien het noodzakelijk is voor de veiligheid van de bewoners langs de Schelde ? Graag een duidelijke geografische omschrijving. In hoeveel hectare GGG en GOG wordt voorzien ?

2. Komt het bufferbekken voor de Barbierbeek binnen of buiten het GOG te liggen ? Graag een duidelijke omschrijving van de plaats.
3. Welke gemiddelde vergoeding ontvangen de eigenaars bij onteigening in het gebied ? Welke gemiddelde vergoeding ontvangen de pachters ?

4. Worden de prachtige visvijvers door de inrichting van het gebied wel of niet bedreigd? Hoe wordt dit probleem opgelost?
5. Moet het lokaal van de plaatselijke jongenschiro Altena wel dan niet verdwijnen? Zo ja, neemt de overheid terzake haar verantwoordelijkheid op en op welke wijze?

Bij stormtij zal dan het Scheldewater over de volledige lengte van de verlaagde overlooppdijk het gebied instromen.

Door de verschillen in topografie van het gebied zal evenwel niet bij elke springtij of stormtij het volledige gebied onder water komen te staan. De uitwateringssluizen worden dermate geconcipeerd dat bij elk volgend laagtij het gebied terug leegloopt, zodat het opnieuw als buffer kan dienen voor het volgende hoogtij.

Antwoord

Op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over het RUP kan alvast medegedeeld worden dat de plenaire vergadering gepland is op 6 februari 2003. Op die vergadering zijn verschillende instanties uitgenodigd waaronder de betrokken administraties en de betrokken gemeente en provincie.

1. Het is de bedoeling dat het volledige gebied tussen de ringdijk en de Scheldedijk wordt ingericht als gecontroleerd overstromingsgebied (GOG). Daartoe moet na de afwerking van de ringdijk de Scheldedijk plaatselijk verlaagd worden (grofweg het stuk tussen het veer van Kruike en het veer van Bazel en het stuk tussen het veer van Bazel en Rupelmonde).

Binnen dit GOC wordt een deel ingericht als gebied met gereduceerd getij (GGG). De exacte locatie ervan is nog niet bepaald, maar in een eerste fase wordt het gebied ten noorden van de Barbierbeek binnen het GOG gepland. In een 2e fase zal ook het gebied ten zuiden van de Barbierbeek en ten oosten van de zogenaamde Donk van Bazel, ingericht worden als GGG. Het zuidwestelijk deel van het gebied (waarin o.m. de Rupelmondse kreek en de elzenbroekbossen gelegen zijn) wordt enkel ingericht als GOG. Het voorontwerp RUP voorziet in volgende ruimtebalans:

Tabel 1. Ruimtebalans

Bestemmingscategorie	Huidige gewestplanbestemmingen in het plangebied	Bestemmingen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan	Vershil
Wonen	2,2 ha	0 ha	-2,2 ha
Recreatie	0,1 ha	0 ha	-0,1 ha
Agrarisch gebied	368,7 ha	14,1 ha	-354,6 ha
Bosgebied	177,5 ha	0 ha	-177,5 ha
Reservaat en natuur	217,8 ha	693,1 ha	+ 475,3 ha
Overig groen	0,1 ha	0 ha	-0,1 ha
Overig	0,4 ha	59,7 ha	+ 59,3 ha

* oppervlakten kleiner dan 0,5 ha zijn niet significant en komen enkel voor wegens het schaalverschil tussen de gewestplannen en het ruimtelijk uitvoeringsplan dat op kadastraal niveau is opgemaakt.

Het GOG zal naar schatting zo'n 536 ha van het gehele RUP uitmaken. Dat komt omdat de nu buitendijks gelegen slikken en schorren eveneens opgenomen zijn in het RUP, omdat het gedeelte stroomafwaarts het veer van Kruibeke eveneens is opgenomen en omdat de Schelde en de ringdijk weliswaar een belangrijk onderdeel van het GOG vormen, maar niet zullen overstromen.

Binnen dit GOC zal in een eerste fase vermoedelijk zo'n 142 ha ingericht kunnen worden als GGG, terwijl voor de 2e fase in zo'n 116 ha voorzien wordt. De juiste proporties zullen afhankelijk zijn van een nog op te stellen natuurrichtplan en inrichtingsplan en de randvoorwaarden die bij een bouwvergunning voor de uitvoering zullen opgelegd worden. Voor de opmaak van het natuurrichtplan en het inrichtingsplan verwijs ik naar mijn collega's Vera Dua en Steve Stevaert die terzake bevoegd zijn.

2. Het wachtbekken voor de Barbierbeek wordt gepland aan de landzijde van de ringdijk, ten noorden van de Barbierbeek. In het RUP wordt in een gebied van 22,8 ha voorzien waarbinnen dit wachtbekken en de nodige afwateringsgrachten moeten gerealiseerd worden. De studie van de Barbierbeek gaat ervan uit dat een oppervlakte van 16 ha voldoende is om het water op te vangen.

Voor de opmaak van het RUP is er overleg geweest met het waterbouwkundig laboratorium.

3. Op de vraag over de vergoedingen van de eigenaars kan ik niet antwoorden, omdat de onteigening een bevoegdheid is van de minister bevoegd voor Openbare Werken.
4. Het RUP houdt rekening met het verdwijnen van de visvijvers die gelegen zijn in het GOG.

De wachtbekkens van de Barbierbeek kunnen wel zo aangelegd worden dat ze kunnen gebruikt worden voor sportvisserij. Ook in de zone gelegen tussen de dorpskernen van Bazel en Rupelmonde aan de landzijde van de ringdijk wordt in een bestemming "zone voor waterbeheer" voorzien die toelaat enerzijds de afwatering van de twee beken mogelijk te maken via o.m. de aanleg van wachtbekkens die eveneens kunnen ingezet worden als vijvers voor de sportvisserij, en anderzijds de landbouw niet te hypothekeren.

De prachtige visvijvers ter hoogte van het kasteel van Wissekerke waarnaar de Vlaamse

volksvertegenwoordiger verwijst, liggen buiten het plangebied van het RUP en blijven dus bestaan in de huidige toestand.

5. Het lokaal van de plaatselijke Chiro moet niet verdwijnen.

Het lokaal is gelegen binnen het gebied van 22,8 ha dat de bestemming "gebied voor waterbeheer" krijgt. Daarin is het instandhouden, herbouwen en verbouwen van infrastructuur voor jeugdverenigingen vergunbaar.

Er zal wel een deel van de achterliggende speelterreinen moeten verdwijnen, enerzijds omdat hier de ringdijk wordt aangelegd, en anderzijds omdat aan de voet van de ringdijk de nodige grachten moeten aangelegd worden om het overvloeiwatervat dat afkomstig is van de wachtbekkens voor de Barbierbeek af te leiden naar het gebied ten noorden van de Scheldelei.

Het heraanleggen van nieuwe speelterreinen naast het bestaande lokaal wordt zonder problemen mogelijk met het nieuwe bestemmingsvoorschrift.

**Vraag nr. 72
van 24 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Overheidsdiensten – Allochtonen en gehandicapten

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 56
van 24 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1650

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 73
van 24 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 15
van 24 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1650

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 74 van 24 januari 2003 van de heer JOHAN MALCORPS

Olmense Zoo – Vergunningen

De Olmense Zoo werkt blijkbaar al jaren zonder te beschikken over de nodige stedenbouwkundige vergunningen. En dat vlakbij een woongebied. Omwonenden klagen over permanente lawaaihinder tijdens het seizoen.

De laatste vijftien jaar werd het bedrijf uitgebouwd van een bescheiden kinderboerderij tot een dierenattractiepark met tal van faciliteiten, zoals speeltuinen, een feestzaal, een cafetaria en een zo goed als permanente circustent waarvoor blijkbaar de aangepaste ruimtelijke vergunningen ontbreken. De zoo is wel vergund (milieuvergunning) voor een aantal activiteiten (cf. rubriek 9.2 van Vlarem 1 en hoofdstuk 5.9 van Vlarem 2), maar de vraag is of die zonder bijbehorende bouwvergunningen rechtsgeldig zijn.

De provincie en de gemeente zijn blijkbaar vragende partij om de ruimtelijke bestemming van de terreinen van de zoo om te zetten van landbouwzone naar toeristische zone. Op Arohm wijst men echter ook op de mogelijkheid dat de zoo verhuist naar een naburige locatie die minder hinder veroorzaakt, de Kaatsheuvel, een zone voor recreatie.

Als een "regularisatie" van de zoo op de bestaande locatie al gewenst is, dan kan dit zeker niet zonder sluitende voorwaarden wat de hinder voor de omgeving betreft. Vooral bij de dagelijkse circusvoorstellingen (2 à 3 per dag) tijdens het seizoen, wordt de nodige geluidsoverlast veroorzaakt in de naburige landelijke woonzone. De afstand tussen de circustent en de eerste woning bedraagt amper zevenmeter. Geluidsschermen zijn er niet.

De zoo trekt nu 100.000 bezoekers per jaar, wat ook tot de nodige verkeers- en parkeerproblemen leidt. Blijkbaar is het de bedoeling bijkomende landbouwgrond aan te slaan voor nieuwe parkeer-ruimte.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?

Worden hiervoor oplossingen gezocht of beru-
men in het gedoogbeleid van de laatste jaren ?

Als er naar oplossingen gezocht wordt, wordt er dan werk gemaakt van een regularisatie en zo ja, met welke voorwaarden ? Of wordt er veel-
eer gedacht aan een herlokalisatie van de activi-
teiten ?

2. Hoe is het mogelijk dat een dergelijke toestand jaren kon aanslepen ? Waarom werd er niet op-
getreden ?

Wordt er alsnog aangedrongen op vervolging van het bedrijf wegens het verkrijgen van illegale voordelen door het verrichten van niet-ver-
gunde activiteiten ?

Antwoord

1. Het probleem van de Omense Zoo is reeds ge-
ruime tijd bekend.

Er is hierover geen enkele stedenbouwkundige vergunning bekend. Reeds op 24 juni 1994 werd een proces-verbaal opgesteld wegens de oprich-
ting zonder vergunning van dierenhokken, stal-
len en bijgebouwen allerhande.

Recent, met name op 10 januari 2003, werd het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen gevraagd om de politie op-
dracht te geven een nieuw proces-verbaal te laten opmaken met betrekking tot de perma-
nente aanwezigheid van de circustent.

Er werd tot op heden nog geen herstellvordering ingeleid.

2. Er werd proces-verbaal opgemaakt in 1994 en de vraag werd recent gesteld om bijkomend proces-verbaal op te maken voor de nieuwe overtreding met betrekking tot de circustent.

Het is aan de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen om de gepaste herstellvordering in te leiden.

Vraag nr. 76
van 24 januari 2003
van de heer CHRISTIAN VEROUGSTRAETE

Tuinhuisjes Berchem – Reglementering

Aan de Grote Steenweg in Berchem-Antwerpen, ter hoogte van de Koninklijke Laan, bevindt zich het Brilschanspark. Tussen dit park en de Grote Steenweg ligt een terrein, eigendom van het Vlaams Gewest, dat gereserveerd is voor moestuintjes.

Of die moestuintjes passen in de onmiddellijke omgeving van een park en een residentiële wijk, laat ik nog in het midden, maar de zogenaamde tuinhuisjes die daar werden opgetrokken tarten elke verbeelding. Het zijn zonder meer krotten, ineengetimmerd met de meest verscheidene soorten afbraakmaterialen. Deze tuinhuis-krotten staan in schril contrast met de zeer uniforme tuinhuisjes even verderop, die onder toezicht staan van de stad Antwerpen.

Wordt deze toestand verholpen ?

Bestaat er een reglementering terzake ? Zo ja, waarom wordt ze niet opgelegd aan de gebruikers van de betrokken moestuintjes ?

Antwoord

De betrokken moestuintjes, gelegen in het Brilschanspark aan de Grote Steenweg in Antwerpen-Berchem (ter hoogte van de Koninklijke Baan), liggen volgens het vastgestelde gewestplan in parkgebied met aanpalend woongebied. Vroeger was het eigendom eveneens gelegen binnen de grenzen van een BPA (dd. 23 oktober 1965) in een zone voor openbaar nut. Dit BPA is vervallen verklaard bij besluit van de Vlaamse regering op 1 december 2000.

Er zijn geen bouwvergunningen bekend voor de op deze percelen, opgerichte constructies. Mijn administratie heeft terzake telefonisch contact opgenomen met de Bouwdienst van Berchem.

Mijn administratie deelde mij mee dat het de be- trachting is van de stad Antwerpen om voor dergelijke moestuintjes eenvormige bebouwing te verkrijgen. Ook al gaat het om percelen die eigendom zijn van het Vlaams Gewest, komt het – conform het subsidiariteitsprincipe – aan het stadsbestuur toe terzake de nodige initiatieven nemen.

Vraag nr. 78
van 29 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Gehandicapten Vlaamse administratie – Aanpas-
sing werkplek*

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 16
van 29 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1651

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 50
van 17 januari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Federale culturele instellingen – Gezamenlijk be-
heer*

Tijdens de besprekingen van de begroting 2002 en de Beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden, Beleidsprioriteiten 2001-2002, kondigde toenmalig minister Anciaux aan dat hij het taboe van de federale culturele instellingen wenste aan te pakken. Het lag in zijn bedoeling om dat in 2003 te doen, in voorbereiding van het begin van een nieuwe zittingsperiode op het federale niveau.

Gevraagd naar zijn aanpak van deze aangelegen- heid antwoordt de huidige minister van Brusselse Aangelegenheden dat het hem voorkomt dat mi- nister Anciaux deze uitspraken veeleer deed vanuit zijn bevoegdheid voor Cultuur.

Heeft de minister die intentie van zijn voorganger overgenomen en zo ja, hoe wordt deze problema- tiek dan concreet aangepakt ?

Antwoord

Ik wens inzake de federale culturele instellingen de visie van mijn voorganger te volgen. Dat betekent inderdaad dat het taboe alsof hier niet over gesproken kan worden, niet houdbaar is. Ik verdedig de stelling dat enkel een co-communautaire aanpak de juiste is.

In de Beleidsnota Cultuur staat hierover het volgende stukje :

" 4.1.3. De federale culturele instellingen : gezamenlijk beheer

De Vlaamse Gemeenschap blijft voorstander van een gezamenlijk beheer (met de Franse Gemeenschap) van de federale culturele instellingen in Brussel. De Koninklijke Muntchouwborg, het Paleis voor Schone Kunsten, de Filharmonische Vereniging en de Vereniging voor Tentoonstellingen én de Federale Musea behoren zowel tot het Vlaamse als tot het Franstalige cultuurgebeuren.

Zij kunnen hun creatieve rol in het artistieke en museale domein, en hun rol als ontmoetingsplaats van de twee gemeenschappen in een Brussels en Europees perspectief, beter waarmaken indien de beleidsverantwoordelijkheid in het cultuurbeleid van de beide Gemeenschappen wordt geïntegreerd. Een gezamenlijke verantwoordelijkheid is meteen ook een toetssteen om op het terrein in Brussel concreet samen te werken.

Misschien biedt de Taalunie een goed bestuurlijk model voor deze gezamenlijke aanpak. Met de Franse Gemeenschap zal deze denkpiste op concrete basis onderhandeld worden."

Ik meen dat na de federale verkiezingen, de positie, het beheer en de verantwoordelijkheid over de federale culturele instellingen ter sprake moet komen.

Deze gesprekken kunnen passen in de voorbereiding van het regeerakkoord, of meer direct onderwerp uitmaken van de gesprekken over een volgende fase in de staatshervorming.

Vraag nr. 51
van 17 januari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Beter Bestuurlijk Beleid – Studiebureaus

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 10
van 17 januari 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1730

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 52
van 17 januari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Resoluties houtgebruik – Opvolging

In 1998 werd de resolutie betreffende de instelling van een certificaat voor duurzaam bosbeheer in het kader van het invoeren van een ecolabel voor hout (Stuk 913 (1997-1998) goedgekeurd en op 8 mei 2002 de resolutie betreffende de maatregelen tegen illegale houtkap. In beide resoluties wordt gevraagd aan de Vlaamse regering om zich te engageren om zelf zoveel mogelijk duurzaam hout te gebruiken.

Ik citeer uit de resolutie van 1998 :

"dat zij zich engageert, wat het eigen houtgebruik betreft bij voorrang gebruik te maken van gecertificeerd hout door dit expliciet op te nemen in alle overheidsbestekken en in die zin ook een omzendbrief te maken naar de eigen diensten en naar de lokale besturen."

En ik vul aan met een citaat uit de resolutie van 2002 :

"werk te maken van een duidelijke aankooppolitiek wat betreft gebruik van hout in openbare werken. In deze aankooppolitiek zijn volgende zaken ingesloten :

- a) dat de resolutie betreffende een ecolabel voor hout wordt gevolgd, wat het gebruik van gecertificeerd hout in openbare werken betreft ;
- b) dat indien er geen gecertificeerd hout kan worden gevonden, de leverancier van hout minstens de gedetailleerde herkomst en legaliteit van het hout kan documenteren."

1. Op welke manier werd opvolging gegeven aan deze resoluties wat de eigen aankooppolitiek betreft van de departementen waarvoor de minister bevoegd is ?

Deze aankooppolitiek betreft niet alleen gebouwen en infrastructuur, maar bijvoorbeeld ook aankleding, meubilair, papier.

2. Zijn deze bekommernissen opgenomen in alle bestekken die de betrokken departementen opstellen ? Sinds wanneer ?

Waar wel, waar niet ?

3. In hoeveel gevallen is effectief gebruikgemaakt van FSC-gelabeld hout, sedert 1 januari 2000 ? Hoeveel procent van de aankopen betekent dit ?

Indien geen FSC-gelabeld hout voorhanden is, bekijkt de overheid sedert mei 2002 nu ook de herkomst en legaliteit ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael vraag nr. 1, Stevaert nr. 170, Vogels nr. 84, Vanderpoorten nr. 48, Landuyt nr. 35, Dua nr. 88, Van Mechelen nr. 69, Van Grembergen nr. 52, Gabriëls nr. 48, Vanhengel nr. 13).

Gecoördineerd antwoord

1. Binnen het beleidsdomein Ambtenarenzaken staat de afdeling Gebouwen in voor de huisvesting van de Vlaamse ambtenaren en sluit de afdeling Aankoopbeheer raamcontracten af voor de aankoop van onder meer standaardmeubilair en fotokopiepapier voor de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Bij het bouwen en verbouwen wordt vooral binnenlands hout gebruikt bij dakwerken en parketvloeren. Hiervoor is geen binnenlands FSC-gecertificeerd hout beschikbaar. Op dit ogenblik zijn er maar drie bossen gecertificeerd : het Zoniënwoud, Heverleebos en Meerdaalwoud.

Vrijwel nooit wordt volhout gebruikt voor het vervaardigen van standaardmeubilair. Het standaard fotokopiepapier dat in gebruik is binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is sinds een aantal jaren voor het overgrote deel kringloopfotokopiepapier uit 100 % gerecycleerde vezel. Hier is het FSC argument irrele-

vant, aangezien er geen nieuwe houtbron moet aangesneden worden.

Het resterende deel van het gebruikte fotokopiepapier (ongeveer 10 %) is papier gemaakt uit TCF-pulp, zonder optische witmakers. Het TCF-papier dat momenteel wordt aangekocht is gemaakt van TCF-pulp afkomstig uit hout van duurzaam beheerde bossen gecertificeerd met het FSC-label. Verder voldoet het ook aan de "Nordic Swan" en de strenge Nederlandse "Milieukeur". Voor het verkrijgen van de "Milieukeur", is voldoen aan de milieucriteria van FSC een verplichting.

(FSC : Forest Stewardship Council ; TCF : Totaal Chloorvrij – red.)

In het beleidsdomein Welzijn en Gezondheid worden de aanvragen voor VIPA-investerings-subsidies onder meer getoetst aan criteria voor ecologisch bouwen. Eén van deze criteria is dat het gebruikte hout dient te komen uit FSC-gecertificeerde bossen. Het introduceren van deze ecologische criteria gebeurt stapsgewijs in overleg met alle betrokken personen, en wordt mee ondersteund door Kind Gezin en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. De betrokkenen werden in het voorjaar 2002 in informatiesessies van de criteria op de hoogte gesteld. Na een inloophase zullen deze criteria in het najaar 2003 in regelgeving afdwingbaar worden gemaakt. Hiertoe is een omzendbrief in opmaak.

Binnen de beleidsdomeinen Hoofdstedelijke Aangelegenheden en Sport is de relevantie voor de toepassing van de resolutie betreffende de instelling van een certificaat voor duurzaam bosbeheer en de resolutie betreffende maatregelen tegen illegale houtkap nihil.

Binnen het beleidsdomein Leefmilieu zal de afdeling Bos en Groen samen met de afdeling Water, afdeling NTMB en afdeling Natuur binnenkort een onderzoeksproject indienen inzake duurzaam houtgebruik in de natuur- en watersector. De bedoeling van dit project is de Vlaamse overheid en de lokale overheden een concrete handleiding aan te bieden die de eigenschappen zoals duurzaamheid, buigsterkte, bewerkbaarheid, van in de handel beschikbare tropische en niet-tropische houtsoorten oplijst.

Een tabel zal per toepassing aangeven aan welke eigenschappen het hout moet voldoen en een beslissingsboom zal aanduiden welke hout-

soorten geschikt zijn voor die toepassing, al dan niet gecombineerd met de meest milieuvriendelijke verduurzamingsmethode. Verder is het ook de bedoeling de houtkenmerken, kwaliteitsvereisten en de gegevens inzake milieuvriendelijke verduurzaming in de vorm van concrete besteksbepalingen te gieten.

Ondertussen wordt er gewacht op het advies van de Raad van State m.b.t. de nieuwe uitvoeringsbesluiten op het bosdecreet. Het invoeren van de criteria duurzaam bosbeheer en het ondersteunen van private bosteigenaars bij dit duurzaam bosbeheer zal het behalen van een duurzaamheidslabel voor hout uit Vlaamse bossen een impuls geven. Op die manier zal er aan de aanbodzijde gewerkt worden.

Verder wil de Vlaamse regering via het Vlaams Impulsfonds voor Tropisch Bos het duurzaam bosbeheer in de tropen ondersteunen.

2. In de bestekken voor het oprichten en afwerken van gebouwen worden geen richtlijnen vooropgesteld betreffende het te volgen beleid voor de aankoop van hout. Het is wel zo dat er steeds de voorkeur zal gegeven worden aan milieuvriendelijke producten wanneer een keuze voorhanden is en een eventuele meerprijs verantwoord is.

Tot op heden is het FSC-label echter geen sluitend systeem, zeker niet indien het gaat over de aankoop van een kleine hoeveelheid hout zoals dat meestal bij de afdeling Gebouwen het geval is. Het grote prijsverschil tussen "FSC-hout" en "niet FSC-hout" van 36% is niet altijd aanvaardbaar (3,22 euro i.p.v. 2,38 euro per lopende meter). Uiteraard wordt steeds rekening gehouden met de wensen van de klant. Indien de klant zijn voorkeur voor FSC-hout expliciet uitdrukt en daarvoor ook de meerprijs wil betalen, zal dat hout daadwerkelijk gebruikt worden.

Alle papiersoorten die momenteel via de raamcontracten worden aangekocht zijn vervaardigd in fabrieken die ISO14001 en/of EMAS-gecertificeerd zijn. Het FSC-certificaat is geen expliciete eis in het bestek voor de aankoop van TCF-papier, maar indien het aangeboden papier dit bezit dan wordt dit papier positief gewaardeerd. Verder zijn er weinig kwalitatief hoogstaande papiersoorten op de markt die gemaakt zijn uit pulp van niet-duurzaam beheerde bossen.

(EMAS : *Eco-Management and Audit Scheme* – red.)

De vraag naar gecertificeerd hout wordt binnen het beleidsdomein Leefmilieu systematisch opgenomen in de grote bestekken (vanaf = 65.000 euro) vanaf het jaar 1999. Voor kleinere projecten gebeurt de keuze voor gecertificeerd hout op ad-hocbasis.

Wat het beleidsdomein Mobiliteit betreft is er in het standaardbestek 250 van de administratie Wegen en Verkeer momenteel geen bepaling opgenomen die het gebruik van FSC-hout verplicht. Wel worden bij de huidige herziening bepalingen rond gelabeld hout opgenomen in het standaardbestek 250. Het gebruik van hout in de wegebouw is ook eerder beperkt. Hout wordt voornamelijk gebruikt als onderdeel van teenversterkingen en als boomsteun. Binnen de administratie onderzoekt de werkgroep "Standaardteksten bijzonder bestek" momenteel de mogelijkheid om gebruik van FSC-gecertificeerd hout op te nemen in de bijzondere bestekken.

In het standaardbestek van de administratie Waterwegen en Zeewezen werd in hoofdstuk 43 – Hout in de waterbouw – voor de tropische houtsoorten de aflevering van attesten, onder meer het FSC-certificaat, ingevoerd. Bij de bepalingen voor oeververdedigingen was er speciale aandacht voor de natuurtechnische milieubouw.

In 1996 werd artikel 802 van het standaardbestek voor kunstwerken gewijzigd. Hierdoor wordt bij de aankoop of toepassing van tropisch hardhout steeds het FSC-certificaat geëist.

3. Voor de aanleg van een terras in tropisch hout in het Jeugdvormingscentrum te Dworp werd in juni 2001 bij uitvoering gevraagd om FSC-hout voor te stellen. De meerprijs van 50 procent ten opzicht van niet-gecertificeerd hout was voor de opdrachtgever echter een belangrijk argument om naar een alternatief te zoeken.

Voor de enige houten brug die sinds mei 2002 door de administratie wegen en Verkeer is aangelegd, is in het bestek een duurzame afkomst voor het hout geëist, maar nog niet in de vorm van een FSC-label.

De afdeling Bos en Groen merkt hierbij op dat men op dit moment zoveel mogelijk hout uit de eigen bossen (waarvan 3 FSC-gecertificeerde

domeinbossen sinds 1997) tracht te benutten voor gebruik in de eigen bossen ("cfr. de kortste weg") zoals bijvoorbeeld palen, schuilhutten, af-rasteringen, picknicktafels enzovoort. Indien er geen gelabeld hout voorhanden is, wordt tot op heden niet gecontroleerd op herkomst en legaliteit.

Gezien de verplichting om het standaardbestek 230 voor te schrijven bij de opmaak van opdrachten in de administratie Waterwegen en Zeewezen is de toepassing van gelabeld hout algemeen waar mogelijk.

Vraag nr. 53
van 17 januari 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Geautomatiseerd stemmen – Initiatieven

Voor de goede orde verwijs ik vooreerst naar mijn vraag om uitleg aan de bevoegde minister betreffende de motie van de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten in verband met de telling van de verkiezingen, behandeld in de bevoegde commissie op 15 oktober 2002. In antwoord op de laatste vraag inzake het geautomatiseerd stemmen, antwoordde de minister het volgende :

"Ik ben het met u eens dat het niet zo zou mogen zijn dat de wijze waarop men stemt invloed heeft op het stemgedrag of op de voorkeurstemmen. Ik pleit er dan ook voor om zo snel mogelijk naar een geüniformiseerd systeem te gaan. Dat zal zeker geen terugkeer zijn naar de stembrief, er zal integendeel worden gestreefd naar een versnelling van de automatisering (Handelingen C23 van 15 oktober 2002, blz. 3-5)."

Ik had gehoopt dit statement en deze belangrijke beleidsvisie te kunnen onderkennen in het algemene beleid van de Vlaamse regering. Noch uit de begroting, noch uit andere beleidsdocumenten blijkt evenwel dat Vlaanderen echt en versneld werk wil maken van het geüniformiseerd systeem van automatisch stemmen. Uit heel wat perscommentaren blijkt dat de federale verkiezingen van 18 mei eerstkomende niet alleen de duurste ooit zullen zijn, maar dat men ook zal blijven werken met het archaische dubbele kiessysteem, deels geautomatiseerd en deels per stembrief. Wel zou de aanpassing van de reeds bestaande elektronische stemsystemen 525.000 euro kosten.

Bij de verkiezingen van 18 mei 2003 zal in 201 van de 589 gemeenten elektronisch gestemd worden. Omdat daar heel wat grote gemeenten bij zijn, komt dat neer op 44 % van de kiezers, exact hetzelfde aantal als bij de vorige verkiezingen. De federale regering heeft dus, ondanks talloze beloften, geen beslissing genomen om dit aantal te verhogen. Nu is het inderdaad te laat om dit alsnog te doen. De voorbereiding duurt immers een jaar.

Bijgevolg herhaal ik mijn dringende oproep om vooreerst vanuit Vlaanderen de nodige incentives naar het federale beleidsniveau te geven, en om vervolgens zelf – in de mate van het thans wettelijk mogelijke – de nodige inspanningen en uitgaven te doen om in 2004 en/of 2006 alle Vlamingen op eenzelfde objectieve wijze te laten stemmen.

1. Werd in het overleg tussen de federatie en de gewesten via agendering reeds formeel het dossier van het veralgemeend automatisch stemmen behandeld ?
2. Werden er reeds initiatieven genomen om vanuit Vlaanderen het nodige te doen om bij de deelstaatverkiezingen van 2004 alle Vlamingen automatisch te laten stemmen ?
3. Wordt alles in het werk gesteld om dit einddoel zeker te halen tegen de lokale verkiezingen van 2006 ?

Antwoord

1. De uitbreiding van het aantal gemeenten dat geautomatiseerd stemt, zal in de praktijk ten vroegste mogelijk zijn na de verkiezingen van het Vlaams Parlement in 2004, dus naar aanleiding van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 2006. De huidige stemapparatuur is dan immers volledig afgeschreven.

De Vlaamse overheid kan voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen eenzijdig deze beslissing nemen. Er moet wel overleg zijn met de andere overheden over de gebruikte apparatuur, technologie en procedures. Het overleg met het federaal Ministerie van Binnenlandse Zaken wordt opgestart op 29 januari met een bijeenkomst tussen de betrokken administraties.

2. Voor de verkiezingen van 2003 heeft de federale regering een beslissing genomen dat er geen uitbreiding van het geautomatiseerd stemmen komt.

Voor de verkiezingen van 2004 (Vlaams Parlement, onder federale bevoegdheid) zou de nieuwe regering alsnog kunnen beslissen het aantal geautomatiseerde stembureaus uit te breiden, maar gezien de beperkte voorbereiding en uitvoeringstijd is dat hoogst onwaarschijnlijk. De Vlaamse overheid heeft terzake geen enkele bevoegdheid.

3. Het is de bedoeling van de Vlaamse regering om het systeem van automatisch stemmen tegen de verkiezingen van 2006 uit te breiden tot alle gemeenten van het Vlaamse gewest.

Het nieuw decreet op de lokale verkiezingen dat thans in voorbereiding is, zal deze aangelegenheid regelen.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 47 van 17 januari 2003 van de heer CARL DECALUWE

Socialehuurberekening – Invaliditeit 66+

Het attest "Invalide bij oppensioenstelling" van het ziekenfonds is niet meer geldig om als extra persoon ten laste gesteld te worden. Het gaat hier om mensen die langer dan één jaar op ziektevergoeding – en dus invalide – waren op het moment van hun oppensioenstelling.

Hierdoor krijgen de betrokkenen voor deze invalide gepensioneerde sedert 1 januari 2003 geen vermindering meer bij de berekening van de huurprijs van een sociale woning en van de onroerende voorheffing.

Slechts volgende attesten komen nog in aanmerking om erkend te worden als ernstig invalide : attesten afgeleverd door het Fonds voor Arbeidsongevallen, het Fonds voor Beroepsziekten, de Dienst Tegemoetkomingen voor Gehandicapten, de Administratieve Gezondheidsdienst van de Overheid (voor openbare diensten) en het Gewestelijk Geneeskundig Centrum (voor personeel NMBS).

Daarnaast kan men via een ziekenfonds een aanvraag om erkenning indienen bij het Ministerie van Sociale Voorzorg. Daar worden evenwel andere

normen gehanteerd om erkend te worden voor invaliditeit 66+. Bovendien duurt het blijkbaar ongeveer één jaar alvorens men een attest ontvangt.

1. Waarom zijn de attesten invaliditeit 66+ van het ziekenfonds niet meer rechtsgeldig vanaf 1 januari 2003 om een vermindering te verkrijgen bij de huurberekening van een sociale woning ?

2. Hoe gebeurt de huurberekening in afwachting van een attest van het Ministerie van Sociale Voorzorg ?

Is er een terugbetaling van huur, al dan niet met intresten, na ontvangst van het attest, indien de invalide gepensioneerde niet als extra persoon ten laste werd beschouwd gedurende de aanvraagperiode ?

3. Hoeveel sociale huurders worden door deze nieuwe maatregel getroffen, en dit per provincie ?

Antwoord

1. Er is op 1 januari 2003 geen wijziging ingetreden in de rechtsgeldigheid van de invaliditeitsattesten. Wel is het zo dat op regelmatige tijdstippen sommige instanties erop aandringen dat het attest van het ziekenfonds voor gehandicapten uit de ziekteverzekering geldig zou blijven wanneer zij gepensionerd worden.

Artikel 1, 12° van het BVR van 20.10.2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel definieert "persoon ten laste" als :

- a) het kind dat op de referentiedatum gedomicilieerd is op het adres van de huurder of kandidaat-huurder en :
 - dat minder dan 18 jaar oud is of dat 18 of ouder is en waarvoor kinderbijslag of wezentoelage wordt uitbetaald ;
 - dat door de minister op voorlegging van bewijzen beschouwd wordt als zijnde ten laste ;
- b) de kandidaat-huurder of de huurder die zelf en/of het gezinslid, die/dat erkend is als ernstig gehandicapt, onder de voorwaarden die de minister, op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen, gesteld heeft.

De vorige sociale huurbesluiten bevatten eveneens de bepaling omtrent de erkenning als "ernstig gehandicapt". In uitvoering van die bepaling werd destijds het BVR van 12.10.1988 uitgevaardigd waarin de voorwaarden werden vastgelegd om als "ernstig gehandicapt" beschouwd te worden in het kader van de sociale huisvesting. Artikel 1 § 2, 9° van dat besluit bepaalt dat, voor de invaliden uit de ziekteverzekering, een attest van het ziekenfonds dat de periode vermeldt waarin de betrokken persoon een invaliditeitsuitkering heeft ontvangen, als geldig kan worden beschouwd.

Personen uit de ziekteverzekering die de pensioenleeftijd bereikt hebben ontvangen echter geen invaliditeitsuitkering meer maar een uitkering van het Pensioenfonds. Deze personen moeten een attest kunnen voorleggen van de Dienst Tegemoetkomingen aan Gehandicapten, waarin wordt bevestigd ofwel :

- een arbeidsongeschiktheid van tenminste 66 % ;
- een vermindering van het verdienvermogen tot een derde of minder ;
- een beperking van de zelfredzaamheid van minstens 9 punten.

Het is immers mogelijk dat er een verschil bestaat in de graad van invaliditeit wegens arbeidsongeschiktheid en invaliditeit na openstelling.

2. De sociale huisvestingsmaatschappij moeten ervoor zorgen dat zij voor dergelijke huurders tijdig een geldig attest aanvragen zodat er geen onderbreking is op het ogenblik van de huurprijsherziening (in principe op 1 januari).

De toestand op 1 januari is determinant voor de vaststelling van het aantal personen ten laste.

3. Zoals reeds vermeld onder vraag 1, is dit geen nieuwe maatregel.

Er zijn geen gegevens beschikbaar over het aantal huurders voor wie een nieuw (geldig) attest moet worden gevraagd.

Vraag nr. 50
van 24 januari 2003
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Overheidstaken – Formule

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 13
van 24 januari 2003
van de heer Chris Vandenbroeke
Blz. 1649

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 51
van 24 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Overheidsdiensten – Alloctonen en gehandicapten

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 14
van 24 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1650

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 52
van 24 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 15
van 24 januari 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1650

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 54
van 24 januari 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Sociaal huurbesluit – Opzeggingen wegens wangedrag

Een Telefacts-reportage eind november 2002 toonde de situatie in het beruchte Chicagoblok op de Antwerpse Linkeroever : zwervend vuil in de trapgangen, uitwerpselen in de liften en op terrasjes, bewoners gooien gewoon hun vuil vanuit het appartement naar beneden... Het Chicagoblok is misschien een extreem voorbeeld, maar ook in tal van andere sociale woonblokken wordt de leefbaarheid ernstig aangetast door mensen die onaangepast en sociaal gedrag vertonen.

Nochtans voorziet de wetgeving in maatregelen tegen dergelijke onaangepasten en asocialen. Het sociaal huurbesluit bepaalt in artikel 9, § 2 : "Onverminderd artikel 98, § 3 van de Vlaamse Wooncode en de andere verplichtingen vervat in dit besluit, zijn ernstige tekortkomingen ten aanzien van de volgende verplichtingen van de huurder een bijzondere reden voor opzegging : 1° een huurder moet zich als een goede huisvader gedragen en er in het bijzonder voor zorgen dat zijn gedrag de leefbaarheid van zijn woonomgeving niet in het gedrang brengt".

1. Op welke wijze wordt artikel 9, § 2 door de socialehuisvestingsmaatschappijen toegepast : vormt het geregeld sluikestorten van huisvuil door een huurder een voldoende reden om de huurder in kwestie op te zeggen ? Vormt het gooien van huisvuil uit het raam van het appartement een voldoende reden tot opzegging ?
2. Beschikt de minister over cijfers betreffende het aantal opzeggingen ingevolge overtreding van artikel 9, § 2, 1° sinds de inwerkingtreding van het sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 ?
3. Hoeveel huurcontracten van het Antwerpse Chicagoblok werden reeds opgezegd ingevolge overtreding van artikel 9, § 2, 1° sinds de inwerkingtreding van het sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 ?

Antwoord

1. In principe kunnen de aangehaalde redenen beschouwd worden als inbreuken op de verplichting van een huurder om zich te gedragen als een goede huisvader en er in het bijzonder voor

te zorgen dat zijn gedrag de leefbaarheid van zijn woonomgeving niet in het gedrang brengt en kunnen ze een bijzondere reden voor opzegging betekenen.

Het valt evenwel te betwijfelen of de bevoegde gerechtelijke instantie uitsluitend op grond van dergelijke feiten een huuropzeg zal valideren. Man mag immers niet vergeten dat het woonrecht een grondrecht is dat moet getoetst worden rekening houdend met de overeenkomstige plichten. Meestal zal daardoor een globale toetsing gebeuren door de gerechtelijke overheid die overigens ook niet steeds zonder meer en onmiddellijk de sanctie van uithuiszetting ongenueanceerd hanteert. Het kan ook gebeuren dat de rechter een voorwaardelijk vonnis uitspreekt dat een strenge aanmaning inhoudt en de mogelijkheid tot uitdrijving bij herhaling.

2. In het licht van het antwoord op de eerste vraag moet de strenge, directe relatie tussen overtreding en opzeg worden gerelativeerd.

Er zijn geen cijfers beschikbaar over het aantal opzeggingen ingevolge de overtreding van artikel 9, § 2, 1°.

3. Sedert de inwerkingtreding van het BVR van 20.12.2000 werd het huurcontract van 2 huurders opgezegd wegens leefbaarheidsproblemen.

Vraag nr. 55
van 24 januari 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Sociaal huurbesluit – Afwijkingen inzake toewijzing

Artikel 7, § 1, van het sociaal huurbesluit van de Vlaamse regering bepaalt dat de verhuurder of de door dit orgaan aangestelden, in individuele gevallen aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) een gemotiveerde afwijking kunnen vragen van de bepalingen van artikel 4 en artikel 6 die de dwingende toewijzingsregels bepalen. Deze aanvraag moet gebaseerd zijn op bijzondere omstandigheden van sociale aard en vergezeld zijn van het advies van de opdrachthouder.

§ 5 van hetzelfde artikel bepaalt dat ook ten behoeve van daklozen aan het beslissingsorgaan van de socialehuisvestingsmaatschappij door een OCMW een afwijking kan worden gevraagd zoals bepaald in § 1.

1. Hoeveel afwijkingen werden in 2001 toegestaan op basis van artikel 7, § 1 en artikel 7, § 5 ?
2. Kan de minister cijfers verstrekken van deze afwijkingen onderverdeeld naar Belgen, EU- en niet-EU-vreemdelingen ?
3. In hoeveel gevallen betreffen deze afwijkingen asielzoekers of erkende vluchtelingen ?
4. Kan de minister cijfers bezorgen betreffende deze afwijkingen onderverdeeld per sociale huisvestingsmaatschappij ?
3. Er zijn daarover geen cijfers beschikbaar. Erkende vluchtelingen beschikken over een permanente verblijfsvergunning. Hun kandidatuur voor een sociale woning wordt, zoals voor andere kandidaten, afgehandeld volgens de bepalingen van het BVR van 20.10.2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel.

De opvang van asielzoekers (kandidaat-vluchtelingen) is een federale bevoegdheid. Asielzoekers beschikken over een tijdelijke verblijfsvergunning voor de duur van de procedure. Er wordt in opvang voorzien in asielcentra en in woningen van het OCMW. Om die reden komen asielzoekers in principe niet in aanmerking voor afwijkingen op de toewijzingsregels. Wel kunnen ze een woning worden toegewezen op basis van de algemeen geldende toewijzingsregels.

Antwoord

1. In 2001 werden 303 aanvragen tot afwijkingen, aangevraagd in toepassing van artikel 7, §§ 1 en 5 van het sociale huurbesluit van 20.10.2000, goedgekeurd.
2. Er zijn daarover geen cijfers beschikbaar en de vraag stelt zich of het aanmaken van niet-gecorreleerde cijfergegevens als zodanig opportuun of wettig is.
4. Als **bijlage** vindt u het aantal goedgekeurde afwijkingen in 2001, aangevraagd in toepassing van artikel 7, §§ 1 en 5 van het sociale huurbesluit van 20.10.2000 en onderverdeeld per sociale huisvestingsmaatschappij.

Bijlage

Aantal goedgekeurde afwijkingen in 2001, aangevraagd in toepassing van artikel 7, 66 1 en 5 van het sociale huurbesluit van 20.10.2000 en onderverdeeld per sociale huisvestingsmaatschappij.

Provincie Antwerpen

Nr.	Benaming van de sociale-huisvestingsmaatschappij	Totaal goedgekeurde afwijkingen 2001
101	"De Ideale Woning" Antwerpen	3
102	"De Goede Woning" Antwerpen	1
103	"Huisvesting-Antwerpen"	
105	"Onze Woning" Antwerpen	
106/5	"A.B.C." Antwerpen	
111	"Gew. Mij. tot het bouwen van Sociale woningen te Boom en Terhagen"	1
112	"Gezellige Woningen" Bornem	5
114	"Sociaal Wonen" Antwerpen	6
115	"Volkswoningen van Duffel – Gew. Bouwmaatschappij"	2
115/5	"Geelse Bouwmaatschappij"	1
116	"Mij. voor de Huisvesting van het kanton Heist o/d Berg"	4
117	"Eigen Haard" Herentals	5
118	"Beter Wonen" Hoboken	

Nr.	Benaming van de sociale-huisvestingsmaatschappij	Totaal goedgekeurde afwijkingen 2001
120	"Lierse Maatschappij voor de Huisvesting" Lier	1
121	"De Mechelse Goedkope Woning"	6
123	"Molse Bouwmaatschappij voor de Huisvesting"	1
123/5	"De Heibloem" Olen	
125	"Bouwmij. De Noorderkempen" Merksplas	1
125/6	"Eigen Woning" Puurs	7
126	"Sociale Bouwmij. Schelle"	
129	"Turnhoutse Maatschappij voor de Huisvesting"	31
129/5	"Zonnige Kempen" Westerlo	2
130	"Samenwerkende Mij. voor Volkshuisvesting" Willebroek	
131	"De Voorkempen H.E." Wuustwezel	
132	"Zwijndrechtse Huisvestingmij."	

Provincie Vlaams-Brabant

Nr.	Benaming van de sociale-huisvestingsmaatschappij	Totaal goedgekeurde afwijkingen 2001
201	"Samenwerkende Maatschappij voor Goedkope Woningen" Aarschot	5
222/8	"Providentia" Asse	4
225	"Diest-Uitbreiding"	
229	"Gew. Mij. voor de Volkshuisvesting" St. P. Leeuw	6
235	"Huisvesting Zennevallei-Halle"	10
235/1	"Volkswoningbouw" Herent	
236	"De Goede Haard" Leuven	4
242	"Dijledal" Leuven	6
245/5	"Sociale Woningen van Landen"	13
260	"Elk zijn Huis" Tervuren	
261	"Huisvesting Tienen"	
263	"Inter-Vilvoordse Maatschappij voor Huisvesting"	8

Provincie West-Vlaanderen

Nr.	Benaming van de sociale-huisvestingsmaatschappij	Totaal goedgekeurde afwijkingen 2001
306	"Het Lindenhof" Blankenberge	2
307	"Brugse Maatschappij voor de Huisvesting"	7
310	"Interbrugse Maatschappij voor de Huisvesting"	2
312	"Eigen Haard is Goud Waard" Gistel	1
314	"Mijn Huis" Harelbeke	7

Nr.	Benaming van de sociale-huisvestingsmaatschappij	Totaal goedgekeurde afwijkingen 2001
315	"t Heist Best" Knokke-Heist	
320	"Ons Onderdak" Ieper	1
321	"De Mandelbeek" Ingelmunster	
322	"Izegemse Bouwmaatschappij"	
323	"Goedkope Woning" Kortrijk	
324	"Eigen Gift – Eigen Hulp" Kuurne	
325	"Eigen Haard is Goud Waard" Menen-Lauwe	
328	"Ons Dorp" Menen	1
331	"De Nieuwpoortse Volkswoning"	
331/5	"De Gelukkige Haard" Oostende	
332	"De Oostendse Haard"	
333	"De Mandel" Roeselare	4
338	"Tieltse Bouwmaatschappij"	1
339	"Veurnse Bouwmaatschappij"	12
341	"Helpt Elkander" Waregem	
342/1	"De Leie" Wervik	8
343/1	"De Vlashaard" Wevelgem	
344	"Eigen Haard" Zwevegem	
991	"Haard & Kouter" St.-Kruis	1
992	"Zuid-West-Vlaamse Sociale Huisvestingsmaatschappij" Kortrijk	

Provincie Oost-Vlaanderen

Nr.	Benaming van de sociale-huisvestingsmaatschappij	Totaal goedgekeurde afwijkingen 2001
401	"S.M. voor Huisvesting Gewest Aalst"	6
401/5	"Dewaco-Werkerwelzijn" Aalst	
404	"Gewestelijke Maatschappij voor Huisvesting van Beveren"	30
407	"Dendermondse Volkswoningen"	6
408	"Deinse Bouwmaatschappij"	1
409	"Meetjeslandse Bouwmaatschappij voor Volkswoningen" Eeklo	3
411	"De Goede Werkmanswoning" Gent	
414	"De Gentse Haard"	1
415	"Gentse Maatschappij voor de Huisvesting"	
416	"Volkshaard" Gent	
418	"Huisvesting Gentbrugge-Ledeberg"	5
419	"De Zonnige Woonst" Hamme	
420	"Veilig Wonen" Aalst	1
422	"Tuinwijk" Lokeren	6
423	"Merelbeekse Sociale Woningen"	

Nr.	Benaming van de sociale-huisvestingsmaatschappij	Totaal goedgekeurde afwijkingen 2001
424	"Ninove-Welzijn"	3
426	"Hulp in Woningnood" Berlare	
427	"Soc. Huisv. Vlaamse Ardennen" Oudenaarde	2
428	"De Nieuwe Haard" Ronse	
429	"Volkswelzijn" Dendermonde	3
430	"Gew. Mij. voor Volkswoningen van St.-Gillis-Waas"	2
431	"St.-Niklase Mij. voor de Huisvesting"	1
432	"Bouwmaatschappij van Temse"	
434	"Eigen Dak" Wetteren	4
435	"Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw" Zele	2
436	"Gewestelijke Maatschappij voor de Huisvesting van Zelzate"	1
437	"Elk zijn Dak" Zomergem	

Provincie Limburg

Nr.	Benaming van de sociale-huisvestingsmaatschappij	Totaal goedgekeurde afwijkingen 2001
700	"Kantonnale Bouwmaatschappij van Beringen voor Huisvesting"	
701/5	"Maaslands Huis" Maasmechelen	1
703	"Nieuw Dak" Genk	7
705	"Hasseltse Huisvestingsmaatschappij"	
705/5	"Limburgs Tehuis" Hasselt	
706/4	"Kempisch Tehuis" Houthalen	22
707	"Ons Dak" Maaseik	2
709	"Nieuw Sint-Truiden"	6
711	Gewestelijke Bouwmaatschappij "Tongershuis"	8

Vraag nr. 56
van 24 januari 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Sociaal huurbesluit – Eigendomsvoorwaarde

Artikel 4, § 1 van het sociaal huurbesluit van de Vlaamse regering bepaalt : "Een kandidaat-huurder kan enkel tot een voor verhuring beschikbare woning van een verhuurder worden toegelaten voorzover : 3° hij en de leden van het gezin op het ogenblik van de toewijzing géén woning volledig in volle eigendom of volledig in vruchtgebruik hebben in binnen- of buitenland. Voor de toepassing van deze voorwaarde wordt geen rekening gehou-

den met een in het Vlaamse Gewest gevestigd campingverblijf".

Artikel 24, § 1 bepaalt : "Gedurende de hele duurtijd moeten de huurder en de leden van het gezin, blijven voldoen aan de patrimoniale voorwaarde zoals bepaald in artikel 4, § 1, 3°".

1. Op welke wijze wordt gecontroleerd of een kandidaat-sociale huurder woningen heeft in het buitenland ?
2. Werden op basis van artikel 4, § 1 sinds de inwerkingtreding van het sociaal huurbesluit reeds eigenaars van woningen in het buitenland geweigerd als sociale huurder ?

Beschikt de minister hieromtrent over cijfers ?

3. Werden op basis van artikel 24, § 1 sinds de inwerkingtreding van het sociaal huurbesluit reeds huurders die eigenaar zijn van een woning in het buitenland opgezegd ?

Beschikt de minister hieromtrent over cijfers ?

Antwoord

1. Bij de toewijzing van een sociale woning gaat een socialehuisvestingsmaatschappij na of de kandidaat geen woning in volle eigendom of in volledig vruchtgebruik bezit in binnen- of buitenland.

Voor de controle van onroerend bezit in het buitenland zijn de maatschappijen in de praktijk vaak aangewezen op verklaringen van de ambassade of het consulaat van het betrokken land (bv. het land van herkomst van buitenlanders) ; in sommige landen kunnen er evenwel ook inlichtingen verkregen worden bij de plaatselijke equivalenten van de Belgische diensten van het kadaster of van de registratie.

Indien de betrokken kandidaat echter een politieke vluchteling is, geniet hij volgens het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, een bescherming die belet dat contact wordt opgenomen met zijn ambassade en/of een dienst in zijn land van herkomst. In deze gevallen wordt aan de kandidaat een verklaring op eer gevraagd. Overigens kan geredelijk worden aangenomen dat indien betrokkene toch nog onroerende goederen zou bezitten in zijn land van herkomst, hij hierop geen rechten meer kan laten gelden en er geen inkomsten kan van genieten.

De praktijk wijst uit dat het niet zo evident is om een officieel stuk (zoals de attesten die in België worden afgeleverd door de diensten van het kadaster of registratie), waaruit moet blijken dat de kandidaat geen eigendom in zijn land van herkomst heeft, te bemachtigen. In de gevallen waar geen officieel stavingsstuk kan worden voorgelegd moet de socialehuisvestingsmaatschappij een verklaring van de ambassade of consulaat aanvaarden of een verklaring op eer van de kandidaat.

2. Er zijn omtrent dit bijzonder gegeven geen cijfers beschikbaar.

3. Er zijn omtrent dit bijzonder gegeven geen cijfers beschikbaar.

Vraag nr. 57 van 24 januari 2003 van de heer FILIP DEWINTER

Sociaal huurbesluit – Onderbezettingsregel en bejaarden

Artikel 19 van het sociaal huurbesluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 bepaalt : "Wanneer een huurder een onderbezette woning bewoont, kan de verhuurder, na de tweede weigering van een aangeboden woning die aan de rationale bezetting voldoet, een evaluatie maken van de sociale situatie van de huurder en kan hem een maandelijkse vergoeding aangerekend worden van maximum 2000 frank per slaapkamer vanaf de tweede overtollige slaapkamer. Deze vergoeding komt bovenop de reële huurprijs, berekend met toepassing van artikel 13".

Bejaarden die vaak al heel hun leven in dezelfde woning hebben gewoond, dreigen nu plots voor de keuze geplaatst te worden : meer betalen of verhuizen.

1. Kan voormeld artikel in bepaalde gevallen (het voorbeeld van de bejaarden) geen asociale gevolgen hebben ?
2. In welke mate wordt artikel 19 van het sociaal huurbesluit door de socialehuisvestingsmaatschappijen toegepast ?

Beschikt de minister terzake over cijfers ?

3. Wordt om sociale redenen door de socialehuisvestingsmaatschappijen in uitzonderingen voor bejaarden voorzien ?

Antwoord

1. Artikel 19 van het BVR van 20.10.2000 stelt dat wanneer de huurder een onderbezette woning bewoont, de verhuurder, na de tweede weigering van een aangeboden woning die aan de rationale bezetting voldoet, een evaluatie kan maken van de sociale situatie van de huurder en hem een maandelijkse vergoeding kan aanrekenen van 2000 frank per slaapkamer vanaf de tweede overtollige slaapkamer.

Aangezien er een evaluatie van de sociale situatie kan worden gemaakt en het bovendien geen verplichting doch een mogelijkheid is om de vergoeding te vragen, ga ik ervan uit dat de socialehuisvestingsmaatschappijen een dergelijke maatregel met de nodige zorg en verantwoordelijkheid toepassen.

2. Eigenlijk is het cijfergegeven ondergeschikt aan de nodige zorg waarmee art. 19 wordt toegepast. Klachten daarover zijn niet bekend.
3. Zie antwoord sub 1.

Vraag nr. 58
van 24 januari 2003
van de heer JACKY MAES

Oekraïne – Bilateraal akkoord

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 4 van 4 oktober 2002 betreffende studiebeurzen voor Oekraïense studenten "Nederlands", stelt de minister van Onderwijs en Vorming dat het verlenen van beurzen voor de studie van het Nederlands aan de universiteit van Antwerpen of een andere Vlaamse universiteit of hogeschool momenteel niet mogelijk is, omdat er nog geen bilateraal akkoord gesloten is tussen de Vlaamse Gemeenschap en Oekraïne. (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 5 december 2002, blz.)

1. Wordt er op korte termijn een bilateraal koord afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en Oekraïne ?

Zo ja, kan er al iets worden meegedeeld over de inhoud ?

2. Zal dit bilateraal akkoord toelaten dat Oekraïense studenten hier in Vlaanderen met een studiebeurs "Nederlands" kunnen komen studeren ?

Antwoord

1. Wat het sluiten van een bilateraal akkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en Oekraïne betreft dien ik mee te delen dat dit op korte termijn niet is gekend.

Tijdens de vorige legislatuur waren onderhandelingen over een bilateraal akkoord met Oekraïne gestart, maar de huidige regering achtte

het wenselijk haar inspanningen tot samenwerking toe te spitsen op een beperkt aantal domeinen en partnerlanden (in Centraal Europa : de tien kandidaten voor toetreding tot de Europese Unie). Alle andere onderhandelingen met het oog op brede, bilaterale samenwerkingsakkoorden werden opgeschort.

Gezien het gegeven dat in de loop van het jaar 2004 naar alle waarschijnlijkheid de meeste kandidaat-lidstaten uit Centraal- en Oost-Europa zullen toetreden tot de Europese Unie, wordt dit jaar een beleidsvoorbereidend onderzoek gestart naar de mogelijkheden tot het ontwikkelen van een vorm van bilaterale samenwerking met de landen uit de toekomstige buitengordel van de Europese Unie. De volksvertegenwoordiger zal dus begrijpen dat ik bijgevolg niet kan speculeren over de mogelijke inhoud van een dergelijk akkoord.

2. Aangezien er geen algemeen akkoord tussen Vlaanderen en Oekraïne bestaat, en vermits ook het vroeger gesloten akkoord inzake onderwijs samenwerking in 2000 werd stopgezet, is er geen basis meer voor het toekennen van studiebeurzen om Nederlands te studeren in Vlaanderen.

Niettemin wens ik te wijzen op het feit dat de bevordering van het onderwijs Nederlands in het buitenland tot de bevoegdheid van de Nederlandse Taalunie behoort. De Nederlandse Taalunie biedt jaarlijks zomerbeurzen aan buitenlandse studenten aan, die in Gent of Diepenbeek een maand opleiding Nederlandse taal en cultuur wensen te volgen. De laatste jaren namen ook Oekraïense studenten deel aan deze cursussen (drie in 2001 en drie in 2002).

Vraag nr. 59
van 29 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gehandicapten Vlaamse administratie – Aanpassing werkplek

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 16
 van 29 januari 2003
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1651

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

GUY VANHENGEL

VLAAMS MINISTER
VAN SPORT EN
BRUSSELSE AANGELEGHEDE

Vraag nr. 12
van 17 januari 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Atletiek, duatlon en triatlon – Evaluatie

Zoals de minister zich ongetwijfeld herinnert, heb ik onlangs een vraag om uitleg gesteld m.b.t. de sportieve gevolgen van het succes van onze jonge tennisvedetten voor de tennissport in Vlaanderen.

Het antwoord van de minister toonde aan dat mijn vraag zeker gesteld mocht worden. Ik ben dan ook verheugd over de stijgende deelname aan de tennissport, voornamelijk van jonge meisjes. We kunnen met andere woorden spreken van een "Clijsters-effect".

1. In zijn antwoord lichtte de minister heel even een tipje van de sluier op door gewag te maken van een vergelijkbaar "Gevaert-effect". Zo zou ook de atletieksport in de lift zitten sinds de schitterende resultaten van Kim Gevaert op de sprint. Maar ook de prestaties van Marleen Renders mogen zeker niet worden onderschat.

De minister weet dat dit mijn nieuwsgierigheid aanwakkert. Vandaar volgende bijkomende vragen.

- a) Kunnen we inderdaad spreken van een "Gevaert-effect" in de Vlaamse atletieksport? Doen er meer mensen aan atletiek, zijn er meer mensen ingeschreven bij de Vlaamse Atletiekliga? Hoeveel aangesloten atleten telde de Vlaamse Atletiekliga het laatste decennium?
- b) Zijn het voornamelijk de jongeren die zich aangetrokken voelen tot deze sport? Hoe zit het met de leeftjdsverdeling?

- c) Hoe zit het met de deelname aan kampen, toernooien, (veld)lopen en marathons? Is hier ook een stijging zichtbaar?
- d) Wat met het aantal atletieclubs in Vlaanderen? Komen er bij of blijft het aantal stabiel? Kan ook hiervan een (historisch en geografisch) overzicht worden gegeven?
- e) Hoe zit het met de trainersopleiding, is deze gelijkaardig met de opleiding tot tennislesgever? Hoeveel gediplomeerde atletiektrainers zijn er in Vlaanderen? Zijn ze allemaal gegroepeerd in de Vlaamse Atletiektrainers?
- f) Welke initiatieven worden in de loop van deze legislatuur nog in het vooruitzicht gesteld ten voordele van de atletieksport?

2. Ik zou ook gelijkaardige vragen willen stellen over duatlon en triatlon. Vlaanderen is immers zeer bekend en zelfs "berucht" om zijn triatleten. Ik denk hierbij onder meer aan Dirk Van Gossem, Luc Van Lierde, Marc Herremans, Rutger Beke, Benny Vansteelant en Katleen Smet. Wij mogen dan ook zeer fier zijn dat we zoveel uitstekende toptriatleten in Vlaanderen hebben. De resultaten op het EK, het WK en de Iron Man spreken dan ook voor zich.

- a) Kan de minister gelijkaardige gegevens verschaffen over de deelname aan de duatlon en triatlonsport in Vlaanderen (zie vragen 1 a, b, c en d)?
- b) Welke initiatieven worden in de loop van deze legislatuur nog in het vooruitzicht gesteld ten voordele van deze prachtige duursport?

Antwoord**Vraag 1 a) en b)**

Het totaal aantal leden van de Vlaamse Atletiekliga (VAL) is in de periode 2001-2002 gestegen met 22%, namelijk van 18.705 leden in 2001 naar 22.910 in 2002.

Deze stijging is evenwel voornamelijk toe te schrijven aan de "Start 2 Run"-actie. Via deze actie organiseert de Vlaamse Atletiekliga cursussen "Joggen voor beginners", die vooral bij volwassen vrouwen veel succes hebben.

De stijging van het ledenaantal tussen 2001 en 2002 is het grootst bij de vrouwen ouder dan 45 jaar.

Evolutie van het aantal actieve leden sinds de oprichting van de Vlaamse Atletiekliga :

Jaar	Aantal leden
1978	14.813
1979	14.651
1980	15.272
1981	15.438
1982	15.177
1983	15.195
1984	15.436
1985	15.676
1986	16.448
1987	17.191
1988	18.195
1989	19.221
1990	19.064
1991	18.086
1992	18.480
1993	18.740
1994	18.914
1995	18.618
1996	18.587
1997	18.359
1998	18.066
1999	16.936
2000	17.876
2001	18.705
2002	22.910

Het succes van Kim Gevaert heeft wellicht een weliswaar beperkte invloed gehad bij het stijgend aantal jeugdleden, vooral in de jeugdcategoryën (- 16j).

Het aantal leden jonger dan 19 jaar bedroeg in 2000 met 8.730 leden 48,8% ; in 2001 met 9.188 leden 49,1 % en in 2002 met 9.769 leden 42,6% van het totaal aantal leden.

Seizoen	-11 jaar			12 – 15 jaar			16 – 18 jaar		
	jongens	meisjes	totaal	jongens	meisjes	totaal	jongens	meisjes	totaal
1999-2000	1.813	1.677	3.490	1.925	1.653	3.578	836	826	1.662
2000-2001	1.944	1.715	3.659	1.995	1.743	3.738	887	904	1.791
2001-2002	2.143	1.853	3.996	2.053	1.950	4.003	908	862	1.770

Het aantal leden in de categorie meisjes is over de periode 1999-2002 gestegen met 12,25% t.o.v. 11,59 % in de categorie jongens.

Vraag 1 c)

Wat betreft de deelname aan wedstrijden is er bij de jeugd geen stijging te merken. De deelname aan trainingen stijgt daarentegen wel.

Bij de seniores zien we een toename van het aantal atleten die deelnemen aan wegwedstrijden, ten

nadele van het aantal veldlopers. Dit zou te wijten zijn aan de geldprijzen in het wegcircuit en het vluchten uit de modder.

Wat kampen betreft, valt op te merken dat de meeste clubs zelf atletiekweken of jeugd stages organiseren die meestal zeer goed bevolkt zijn. Hierdoor is de deelname aan de sportkampen die de Vlaamse Atletiekliga zelf organiseert veeleer gering.

Vraag 1 d)

In 2002 zijn 90 clubs aangesloten bij de Vlaamse Atletiekliga.

Jaar	Aantal clubs
1978	102
1979	107
1980	110
1981	109
1982	109
1983	109
1984	110
1985	107
1986	108
1987	109
1988	108
1989	105
1990	104
1991	105
1992	100
1993	100
1994	101
1995	101
1996	98
1997	95
1998	94
1999	95
2000	92
2001	89
2002	90

Bij de evolutie van het aantal clubs valt op te merken dat er in de laatste jaren enkele fusies plaatsvonden. Tevens hebben de meeste clubs een (groot) aantal onderafdelingen. Door de actieve werking naar het joggen toe wordt verwacht dat gedurende de komende jaren ook zuivere jogverenigingen zullen ontstaan en dat aldus het aantal clubs zal toenemen.

De 90 aangesloten clubs in 2002 zijn als volgt verdeeld over de Vlaamse provincies en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad :

Antwerpen	26
Oost-Vlaanderen	24
Vlaams-Brabant	16
Brussel-Hoofdstad	2
Limburg	11
West-Vlaanderen	11

Alle VTS-opleidingen worden georganiseerd op 3 niveaus : Initiator – Trainer B of Instructeur B – Trainer A. (*VTS : Vlaamse Trainersschool – red.*)

De opleiding Initiator Atletiek is volledig vergelijkbaar met de opleiding Initiator Tennis : zowel het algemeen gedeelte (= identiek voor elke sporttak) als het sporttakspecifieke gedeelte worden als één cursus geheel aangeboden. Het beperkte aanbod in 2002 is te wijten aan een grondige herwerking van deze opleiding.

Initiator atletiek	Aantal cursussen	Aantal inschrijvingen	Aantal gediplomeerden
1998	4	101	71
1999	3	64	43
2000	4	77	59
2001	4	81	55
2002	1	40	examens nog niet afgelegd
2003	4 gepland	25 (in 2 cursussen)	

In tegenstelling tot de opleiding Trainer B en Trainer A – Tennis (waar alle vakken in één cursusorganisatie zijn opgenomen) bestaan de atletiekopleidingen op niveau Trainer B en Trainer A uit verschillende modules. Tot 2002 werden volgende modules aangeboden :

- één verplichte module waarin naast de vakken van het algemeen gedeelte een aantal disciplineoverschrijdende vakken binnen de atletiek

zijn opgenomen (= specifiek gemeenschappelijk gedeelte : SGG)

- keuzemodules :

voor Trainer B : keuze uit 3 modules : lopen – springen – werpen

voor Trainer A : keuze uit 10 modules : sprint-horden-aflossing, midden- en lange

afstand + steeple, ver- en hinkstapspringen, polsstokspringen, hoogspringen, kogelstoten, discuswerpen, speerwerpen, hamerslingeren en meerkamp.

Cursisten die met succes de verplichte module + één keuzemodule hebben gevolgd, ontvingen een diploma Trainer B Atletiek, respectievelijk Trainer A Atletiek in de betrokken discipline(groep).

Trainer B Atletiek		Aantal cursussen	Aantal inschrijvingen	Aantal gediplomeerden
1997	SGG	1	72	59
1999	SGG	1	39	36
2000	SGG	1 (centr. ex.jury*)	3	3
2001	SGG	1	58	45
2002	SGM**	1	13	11

* centrale examenjury = examen via zelfstudie (dus zonder het volgen van een cursus)

** zie verder : vanaf 2002

Trainer B Atletiek		Aantal cursussen	Aantal inschrijvingen	Aantal gediplomeerden
1998	lopen	2	47	44
2000	lopen	2	30	24
2002	lopen	2	45	41
1998	springen	1	21	19
2000	springen	1	8	7
2002	springen	1	11	9
1998	werpen	1	6	5
2000	werpen	1	6	6
2002	werpen	1	12	12

Trainer A Atletiek		Aantal cursussen	Aantal inschrijvingen	Aantal gediplomeerden
1996	SGG	1	geen cijfers beschikbaar	54
1999	SGG	1	22	20
2000	SGG	1 (centr. ex.jury)	2	2
1996	≠ disciplines	8	56	46
1999	≠ disciplines	5	19	16
2000	≠ disciplines	3 (centr. ex. jury)	3	3

Vanaf 2002 werd de verplichte module op niveau Trainer B, resp. Trainer A verder opgesplitst in 2 kleinere modules :

- de algemene module Trainer B, die vanaf 2002 10 x per jaar sporttakoverschrijdend wordt georganiseerd, 1 x in elke provincie in het voorjaar en 1 x in elke provincie in het najaar, waardoor de cursisten deze module dichterbij huis kunnen volgen ; de algemene module Trainer A, die vanaf 2002 2 x per jaar sporttakoverschrijdend wordt georganiseerd, 1 x in het voorjaar en 1 x in het najaar
- de specifiek gemeenschappelijke module (SGM) : deze module omvat de discipline-over-schrijdende vakken uit de vroegere verplichte module van de opleidingen atletiek (= specifiek gemeenschappelijk gedeelte)

Om een diploma Trainer B Atletiek, resp. Trainer A Atletiek te behalen moeten de cursisten slagen

voor beide voornoemde modules + één van de volgende keuzemodules :

- voor Trainer B wordt de keuze vanaf 2003/2004 uitgebreid tot 6 : sprint horden-aflossing, midden- en lange afstand, springen, werpen, meerkamp en jeugd ;

de keuzemodule jeugd wordt aangeboden als vervolg op de talentontwikkende aanpak uit de cursus Initiator voor trainers die zich willen bekwamen in jeugdopleiding

- voor Trainer A wordt de keuze beperkt tot 9 : "kogelstoten" en "discuswerpen" worden samengevoegd tot één opleiding "kogelstoten – discuswerpen" – de andere keuzes blijven behouden.

In 2001 werd een nieuwe opleiding tot "Jogbegeleider" uitgewerkt. Deze opleiding vond reeds 2 maal plaats.

Jogbegeleider	Aantal cursussen	Aantal inschrijvingen	Aantal gediplomeerden
2001	1	20	20
2002	1	9	8
2003	2 gepland		

Sedert 1975 werden in totaal 1991 atletiekdiploma's uitgereikt aan 1205 verschillende personen.

Niveau	Discipline	Aantal gediplomeerden
Initiator	algemeen	711
	jogbegeleider	28
Trainer B	lopen	405
	springen	216
	werpen	168
Trainer A	sprint-horden-aflossing	95
	midden- en lange afstand + steeple	193
	hoogspringen	20
	polsstokspringen	16
	ver- en hinkstapspringen	56
	kogelstoten en discuswerpen	46
	speerwerpen	31
	hamerslingeren	5
meerkamp	1	

De VAL heeft geen zicht op het aantal gediplomeerden dat daadwerkelijk actief is in de clubs. Het bezitten van een diploma (VTS, regent LO of licentiaat LO) is een toelatingsvoorwaarde voor lidmaatschap bij de Vlaamse Atletiektrainers (VAT). (*LO : Lichamelijke Opvoeding – red.*)

In 2002 waren 443 trainers aangesloten bij de Vlaamse Atletiektrainers (VAT) :

1995	391
1996	460
1997	455
1998	425
1999	425
2000	452
2001	450
2002	443

Om lid te kunnen zijn van de VAT dient men regelmatig deel te nemen aan bijscholingsactiviteiten. Hierdoor voldoet een groot aantal trainers niet (meer) aan de norm.

Vraag 1 f)

Op het EK 2002 in München heeft de damesploeg een 4de plaats behaald op de 4x100 meter. Met het oog op het WK 2003 in Parijs en de Olympische Spelen 2004 in Athene zal dit team intensief begeleid en ondersteund worden.

Zo werden recentelijk Kim Gevaert (uiteraard in de eerste plaats voor haar schitterende individuele prestaties) en Elodie Ouedraogo als leden van deze aflossingsploeg opgenomen in het Bloso Te werkstellingsproject Topsport.

Vraag 2 a)

Het ledenaantal van de Vlaamse Triatlon- en Duatlonliga is in de periode 2001-2002 gestegen met 1,9 %.

Jaar	Aantal leden
1995	1.235
1996	1.048
1997	1.172
1998	1.287
1999	1.270
2000	1.550
2001	1.506
2002	1.535

Hierbij dient opgemerkt te worden dat vóór het van kracht worden van het decreet van 1999 houdende de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties (op 1 januari 2000), de werking van de Vlaamse Triatlon- en Duatlonliga beperkt was en volledig steunde op vrijwilligers.

Door de verplichte aanwerving van een sporttechnische en administratieve coördinator (ingevolge het decreet van 1999) en sinds 2002 ook de aanwerving van een sporttechnische coördinator voor de recreatieve sportbeoefening, werd gestart met een professionele werking en nieuwe initiatieven zoals :

- sportkampen ;
- bedrijfstriatlons ;
- een competitie onder clubs, waardoor er meer spanning in de competitie komt ;
- een specifiek topsportbeleid, met o.a. een nieuwe lijst van A- en B-atleten en talentvolle jongeren.

Er is tevens een specifiek aanbod voor :

- kinderen (triatlon-duatlonschooltjes)
- vrouwen
- bedrijven : "Just for Fun"-formule.

Door enerzijds de schitterende sportieve resultaten van de triatlon- en duatlonatleten en anderzijds een goede werking van de sportfederatie, wordt een stijgende populariteit van deze sport vastgesteld.

In 2002 zijn 85% van het totaal aantal leden bij de Vlaamse Triatlon- en Duatlonliga ouder dan 19 jaar.

< 11 jaar	76
12-15 jaar	95
16-18 jaar	62
19-25 jaar	194
26-45 jaar	938
> 45 jaar	170
Totaal 2002	1.535

Op dit ogenblik zijn er nog vele clubs met een gebrekkige werking. De sportfederatie werkt eraan en hoopt op termijn te komen tot goed functione-

rende clubs met een degelijke jeugdwerking en een beleid naar de toekomst.

Jaar	Aantal clubs
1995	51
1996	53
1997	61
1998	65
1999	60
2000	56
2001	53
2002	55

In 2002 waren 55 clubs aangesloten bij de Vlaamse Triatlon- en Duatlonliga, als volgt verdeeld over de Vlaamse provincies :

- provincie West Vlaanderen : 14
- provincie Antwerpen : 14
- provincie Oost-Vlaanderen : 10
- provincie Vlaams-Brabant en Brussel : 10
- provincie Limburg : 7

In 2003 zal de Vlaamse Triatlon- en Duatlonliga drie initiatiekampen organiseren.

Wat de trainersopleiding Triatlon- en Duatlon betreft, valt op te merken dat pas in 1998 de VTS-denkcetl Triatlon werd opgericht.

Reeds in 1999 werd de proefcursus Initiator Triatlon-Duatlon georganiseerd met 34 deelnemers. Sedertdien vonden nog 2 cursussen Initiator en 1 cursus Trainer B plaats. De eerste Trainer A-cursus wordt gepland voor 2004.

	1999		2000		2001		2002		Totaal gediplo- meerden
	inschrij- vingen	gediplo- meerden	inschrij- vingen	gediplo- meerden	inschrij- vingen	gediplo- meerden	inschrij- vingen	gediplo- meerden	
Initiator	34	25	14	12			12	9	46
Trainer B					22	9*			9*

* voorlopige cijfers : stage-opdracht is nog niet volledig afgehandeld

Vraag 2 b)

Om de zeer talentrijke lichte duatleten en triatleten de mogelijkheid te bieden een carrière als topsporter uit te bouwen, werden, naast Kathleen Smet (Europees kampioen triatlon 2000 en 2002) en Benny Vansteelant (meervoudig Europees en wereldkampioen duatlon), recent 2 triatleten (Rutger Beke en Frederik Van Lierde) opgenomen in het Bloso Tewelkstellingsproject Topsport.

Deze topsporters zullen, zoals alle andere topsporters binnen het Bloso Tewelkstellingsproject Topsport, naast een financiële ondersteuning begeleid en omkaderd worden op medisch, paramedisch, sporttechnisch, psychologisch en sociaal vlak. Hier voor zal binnen het Bloso in de loop van dit jaar een nieuwe afdeling Topsport opgericht worden.

Vraag nr. 13

van 17 januari 2003

van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Resoluties houtgebruik – Opvolging

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 52

van 17 januari 2003

van mevrouw Isabel Vertriest

Blz. 1710

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minis-

ter van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 10
van 17 januari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Beter Bestuurlijk Beleid – Studiebureaus

Ter voorbereiding van het aangekondigde hervormingsproject van de Vlaamse administratie in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid en een nieuw beloningsbeleid, worden verschillende studies door externe bureaus uitgevoerd.

1. Volgens welke procedure werden de externe studie- en consultancybureaus voor deze voorbereidende studies in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid aangetrokken en geselecteerd ?
2. Volgens welke procedure werden de externe studie- en consultancybureaus voor deze voorbereidende studies in het kader van het nieuw loonbeleid aangetrokken en geselecteerd ?

Wordt voor deze studie een onderscheid gemaakt tussen de intern verzelfstandigde agentschappen (IVA) en extern verzelfstandigde agentschappen (EVA) ?

3. Wie kreeg uiteindelijk de verschillende opdrachten toegewezen ? Wat is telkens de afgesproken vergoeding ?
4. Welke stappen dienen nog ondernomen te worden voor de beide hervormingsprojecten ?

Wat is de verwachte kostprijs en de gehanteerde timing voor beide projecten ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Dewael (vraag nr. 10) en aan minister Van Grembergen (vraag nr. 51).

Gecoördineerd antwoord

Om redenen van duidelijkheid volgt het antwoord niet helemaal de structuur van de vraagstelling. Het antwoord valt uiteen in twee delen.

In deel I wordt geantwoord op de vraagstellingen m.b.t. het inschakelen van studie- en consultancybureau's in het project "Beter Bestuurlijk Beleid" en het "vernieuwd beloningsbeleid".

In deel II wordt ingegaan op de vragen naar de stappen die nog moeten ondernomen worden voor de beide hervormingsprojecten, op de kostprijs en op de vastgelegde timing.

Deel I: De inschakeling van studie- en consultancybureau's in het kader van het "Beter Bestuurlijk Beleid" en het "vernieuwd beloningsbeleid"

Hier wordt een onderscheid gemaakt tussen studie- en consultancybureau's ingeschakeld via de bijzondere commissarissen en diegenen ingeschakeld via de veranderingsmanagers.

A. Studie- en consultancybureau's ingeschakeld via de bijzondere commissarissen Eric Stroobants en/of Leo Victor

A. 1. Studie- en consultancyopdrachten m.b.t. het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid en het Compabiliteitsdecreet

a) Voor de juridische ondersteuning bij het uitwerken van het Beter Bestuurlijk Beleid in de beginfase werd in 2000 een overeenkomst gesloten met het advocatenkantoor Stibbe Simont Monahan Duhot houdende "adviesverlening bij de voorbereiding van een kaderregeling inzake de organisatie van verzelfstandigde agentschappen". Voormeld contract voorzag in prestaties voor een maximumbedrag van 1.150.000 frank (28.500 euro).

Na uitputting van het in voormeld contract vastgelegde bedrag en in aansluiting op de adviezen die reeds werden verstrekt, werden door Stibbe, in het kader van de voorbereiding van het voorontwerp van kaderdecreet bestuurlijk beleid, en op basis van een gemaakte prijsafpraak per eenheid prestatie (vast tarief per uur), nog prestaties (o.m. diverse ad-hocadviezen) verricht voor een totaal bedrag van 1.875.800 frank (46.500 euro).

b) Voor de juridische ondersteuning bij het voorontwerp van kaderdecreet "bestuurlijk beleid"

(principeel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 juli 2002) en deskundig juridisch advies bij de implementatie van het decreet (inzonderheid de globale screening en toetsing aan het kaderdecreet van de voorontwerpen van oprichtings-/omvormingsdecreten van de agentschappen in de verschillende beleidsdomeinen die worden opgesteld onder verantwoordelijkheid van de veranderingsmanagers) loopt momenteel een opdracht waarvoor een extern bureau werd geselecteerd op basis van een onderhandse gunning na vergelijking van de aanbiedingen (onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking, op basis van artikel 17, § 2, 1°, a, van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten). De opdracht werd toegewezen aan het advocatenbureau Stibbe. Met het bureau werd een raamovereenkomst afgesloten, met forfaitaire eenheidsprijzen per uur prestatie, en levering van de concrete prestaties op afroep. De totale prijs werd geraamd op maximum 120.000 euro.

c) Met de firma PricewaterhouseCoopers werden twee overeenkomsten afgesloten volgens de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking op basis van artikel 17, § 2, 1° f. Dit punt bepaalt dat er onderhands kan worden gegund wanneer wegens de technische specificiteit of wegens de bescherming van exclusief rechten, slechts aan één bepaalde aannemer, leverancier of dienstverlener kan worden gegund.

Met de firma PricewaterhouseCoopers werd voor een project "HR-organisatiedesign" een overeenkomst afgesloten t.b.v. 1.306.800 frank (32.394,72 euro) (o.b.v. 18 consultancydagen tegen 72.600 frank of 1.799,70 euro). De tweede overeenkomst met PricewaterhouseCoopers had betrekking op het verlenen van consultancy inzake het comptabiliteitsdecreet. De kostprijs bedroeg 35.532,98 euro (o.b.v. 15 consultancydagen tegen 2.368,87 euro).

d) Met de firma Alons & Partners werden twee overeenkomsten afgesloten volgens de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking op basis van artikel 17, § 2, 1° f. Dit punt bepaalt dat er onderhands kan worden gegund wanneer wegens de technische specificiteit of wegens de bescherming van exclusief rechten, slechts aan één bepaalde aannemer, leverancier, of dienstverlener kan worden gegund.

Met Benita Plesch (partner bij het consultancybureau Alons & Partners) werden dus twee overeenkomsten, telkens t.b.v. 27.215,97 euro (o.b.v. 12 consultancydagen tegen 2.268 euro), afgesloten voor consultancy inzake de oprichting van een Vlaamse Algemene Bestuursdienst voor het personeelsbe-

leid van de topambtenaren. (o.b.v. : op basis van – red.)

e) Op de globale PIP/PEP-overeenkomst met Arthur D. Little werden door ADL prestaties gefactureerd m.b.t. consultancy m.b.t. de "Management Ondersteunende Diensten" voor in totaal 98.213,28 euro. Bovenvermelde globale overeenkomst werd gesloten op 31 maart 1998 na een onderhandelingsprocedure met Europese bekendmaking op basis van art. 17, § 3, 2° en 4° van de wet van 24 december 1993. De overeenkomst werd gesloten voor de periode van één jaar, maar voorzag in de mogelijkheid van drie verlengingen. (PIP/PEP : procesimplementatieplan/personeelsplan – red.)

Aan de firma Little werd op 24 december 2001 op basis van art. 17 § 2, 2° van de wet van 24 december 1993 een aanvullende opdracht gegund voor consultancy inzake de problematiek van de "Management Ondersteunende Diensten" ten bedrage van 207.596,20 euro, BTW inclusief (8.374.410 frank).

Dat geeft dus voor consultancy inzake de "Management Ondersteunende Diensten" een algemeen totaal van 305.809,48 euro.

A.2. Studie- en consultancyopdrachten m.b.t. het vernieuwd beloningsbeleid

Naar aanleiding van de beslissing van het College van Secretarissen-Generaal van 17 december 1998 werd in het voorjaar van 1999 (maart-april) een marktbevraging met als voorwerp een onderzoek naar het huidige en het toekomstige beloningsbeleid binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd. Deze marktbevraging gebeurde volgens een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking op basis van artikel 17, § 2, 1° c. Dit punt bepaalt dat er onderhands kan worden gegund wanneer voor zover strikt noodzakelijk, het dringend karakter voortvloeiend uit niet te voorzien gebeurtenissen niet toelaat de bij de andere procedures gestelde termijnen na te leven.

In het voorjaar van 2001 organiseerde de afdeling HRM een algemene offerteaanvraag (met Europese bekendmaking) voor het project vernieuwd beloningsbeleid. Meer concreet bestond de opdracht erin om, aansluitend op de blauwdruk, proefprojecten te ondersteunen en te toetsen. Dit alles met het oog op de verdere voorbereiding en implementatie van het vernieuwd beloningsbeleid.

Van meet af aan werd er in het onderzoeksproject geen onderscheid gemaakt tussen de intern verzelfstandigde agentschappen (IVA's) en extern verzelfstandigde agentschappen (EVA's). In welke

mate de uiteindelijke implementatie tussen IVA's en EVA's anders kan liggen, is op dit moment nog niet duidelijk.

Beide vernoemde opdrachten werden toegewezen aan de firma Hay Management Consultants (Hay Group). De kostprijs van de eerste opdracht bedroeg 6.050.000 frank (150.000 euro) (forfaitaire prijs). Tijdens de uitvoering van deze opdracht bleek de noodzaak van aanvullende simulatieoefeningen. Op basis van artikel 17, § 2, 2° van de wetgeving overheidsopdrachten werd een aanvullende opdracht gegund aan Hay Group. De kostprijs bedroeg 1.161.600 frank (28.795 euro).

De tweede opdracht (de algemene offerteaanvraag met Europese bekendmaking) wordt uitgevoerd volgens de modaliteiten van een bestellingsoopdracht. Dit betekent dat het opdrachtgevend bestuur afhankelijk van zijn behoeften en overeenkomstig de bepalingen van de ontwerpovereenkomst bestellingen kan plaatsen. Meer concreet gebeuren deze bestellingen op basis van een forfaitaire dagprijs, deze bedraagt 1.633,50 euro (BTW incl.). Het maximumbedrag voor deze opdracht bedraagt 1.556.127 euro.

B. Studie- en consultancybureau's ingeschakeld via de veranderingsmanagers

B.1. "Generieke studie- en consultancyopdracht"

Op 17 mei 2002 gelaste de Vlaamse regering de interdepartementale stuurgroep proces- en personeelsplanning om het resterende saldo van 141.962,58 euro – het totale beschikbare budget voor de begeleiding van de opmaak van de proces- en personeelsplannen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bedroeg in 2002 1.115.520,90 euro en werd in maart 1998 toegewezen aan de firma Arthur D. Little (cfr. supra) – toe te wijzen aan nog in te dienen projecten en veranderingstrajecten "sectorale invulling", voorzover deze betrekking hebben op het luik personeelsplanning en voorzover deze kaderen binnen het project "Beter Bestuurlijk Beleid".

De veranderingsmanagers konden op dit bestaand contract aldus een beroep doen.

B.2. "Specifieke studie- en consultancyopdrachten"

Daarnaast kunnen de veranderingsmanagers ook studie- en consultancybureau's inschakelen voor specifieke noodwendigheden die in de loop van het veranderingstraject opduiken. Het betreft telkens overheidsopdrachten voor aanneming van

diensten ; de gunning gebeurde volgens de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, tenzij anders vermeld.

Beleidsdomein Bestuurszaken

De opdracht "organisatie- en functiedesign management ondersteunende dienst" voor het beleidsdomein Bestuurszaken werd gegund aan Pricewaterhouse Coopers aan een dagprijs van 1.230 euro (excl. BTW) voor 40 tot max. 45 mandagen (d.i. maximaal 55.350 euro excl. BTW).

Beleidsdomein Ruimte Wonen & Onroerend erfgoed

Er werd een opdracht gegund voor de ondersteuning van het veranderingstraject aan Accenture ten bedrage van 249.000 euro.

Beleidsdomein Cultuur Jeugd Sport en Media

Er werd een opdracht gegund voor het proefproject "introductie gender- en diversiteitenbeleid" aan VZW Impuls ten bedrage van 5.775 euro.

Beleidsdomein Buitenlands Beleid & Internationale Samenwerking

Onderhandelingen zijn lopende met Arthur D. Little voor max. 36.000 euro voor consultancy bij het organisatieconcept, de personeelsplanning en het transitietraject voor het op te richten Vlaams Ministerie van Buitenlands Beleid & Internationale Samenwerking.

Beleidsdomein Economie, Werkgelegenheid & Toerisme

Er werden drie externe bureaus aangetrokken met het oog op consultancy voor een totaal van 187.946 euro :

- juridische consultancy : BVBA K. Byttebier voor max. 64.000 euro, incl. kosten
- consultancy inzake personele, financiële en logistieke middelen : GITP International BV voor max. 61.973 euro, incl. kosten
- consultancy inzake communicatie : BVBA Impuls voor max. 61.973 euro, incl. kosten.

Beleidsdomein Financiën & Begroting

Er werden twee kleinere opdrachten gegund :

- aan Deloitte & Touche voor 2.250 euro excl. BTW voor de faciliterings-functie m.b.t. de (in-schakeling van de Inspectie van Financiën binnen BBB.
- aan Arthur D. Little voor 10.000 euro excl. BTW voor korttijdige extra ondersteuning.

Beleidsdomein Welzijn & Volksgezondheid

Er werden twee opdrachten gegund :

- opdracht toegewezen aan Arthur D. Little voor 30.000 euro m.b.t. structurering IVA's
- opdracht toegewezen aan Alfa Management Consultants voor 30.000 euro m.b.t. koepel-structuur Psychiatrisch Centrum.

Beleidsdomein Mobiliteit

Volgende opdrachten werden toegewezen voor in totaal 1.095.755,40 euro :

- ICT : toewijzing aan SBS en ESGi (in onderaanneming) : 250.000 euro
- Juridische zaken : EUBELIUS : 150.000 euro
- Uitvoeren draaiboek Management Ondersteunende Diensten : Arthur D. Little : 59.000 euro
- Financiën : opdracht nog toe te wijzen : max. 485.000 euro
- Communicatie :
Citigate PR Force : 81.070 euro voor ondersteuning interne communicatie
Drukkerij De Bie : 3.773,60 euro voor drukwerk nieuwsbrieven
Vanden Broele : 1.911,80 euro voor layout nieuwsbrieven
- Externe ondersteuning van het veranderingsmanagement en de organisatieontwikkeling :
GITP voor max. 65.000 euro excl. BTW.

Beleidsdomein Leefmilieu en Natuur

Er werd een opdracht gegund m.b.t. "organisatie van de administratieve entiteiten in het beleidsdomein leefmilieu en natuur" via een beperkte offer-taanvraag in de zin van art. 14 van de wet van 24

december 1993 aan Rummens Management Consultancy voor 190.575 euro.

Deel II : Nog te ondernemen stappen in het hervormingstraject en de vastgelegde timing

Het Vlaams Parlement zal hierover door de bevoegde minister(s) ingelicht worden via de respectieve commissies.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 68
van 10 januari 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Begeleid werken en zorgboerderijen – Stand van zaken

Binnen de werkvorm "begeleid werken" kan een persoon met een handicap met een Vlaams Fonds-erkenning voor dagcentrum of tehuis niet-werken-den, gaan werken in een gewoon bedrijf onder (al dan niet intensieve) begeleiding van een jobcoach. Deze experimentele werkvorm werd mogelijk gemaakt door de herschikking van middelen bij de dagcentra.

Op het vlak van de wettelijkheid van deze werkvorm worden onder meer door de Arbeidsinspectie vragen gesteld en een aantal zaken gedoogd. Werken als vrijwilliger in een bibliotheek of kinderdagverblijf zou voor hen wel kunnen, werken in de privé is uitgesloten. Uit een rondvraag blijkt dat ongeveer 35 % van de cliënten binnen begeleid werken wel in de privé (meestal bij de bakker, bloemist,...) werkt en dat deze privé-werkgevers bereid zouden zijn om loon naar werken te betalen.

Het probleem rijst dat een persoon met een Vlaams Fonds-nummer niet mag werken. Doet hij dit toch, dan verliest hij zijn tegemoetkoming. Daarnaast bestaat er de wetgeving dat bij een tewerkstelling het minimumloon dient uitbetaald te worden.

Tijdens de zomer 2002 werd er onder meer gesproken over zorgboerderijen en werd er ook een decreet aangenomen waardoor zorgboerderijen

VLIF-steun kunnen ontvangen (VLIF : Vlaams Landbouwinvesteringsfonds). Ook antwoordde de minister tijdens een vraagstelling het idee van zorgboerderijen genegen te zijn en samen met de administratie en directies te overleggen en te onderzoeken hoe dat in de praktijk kan worden versterkt zonder dat een nieuw zorgconcept moet worden gecreëerd.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de uitwerking van de zorgboerderijen ?
2. Kan door het oprichten van een afzonderlijke VZW een bestaand landbouwersbedrijf mee in stappen in het concept van zorgboerderijen ?
3. Wat zijn de vooruitzichten van begeleid werken van personen bij privé-werkgevers ?
4. Worden er in overleg met de arbeidsinspectie en/of werkgevers- en werknemersorganisaties stappen uitgewerkt om tot een wettelijk kader te komen ?

Antwoord

Vraag 1. en 2.

Zorgboerderijen

De Provincie Limburg startte in 2000 het project "zorgboerderijen" op. In samenwerking met het Provinciaal Steunpunt Arbeidszorg VZW worden cliënten uit de welzijnssector in contact gebracht met familiale landbouwbedrijven. Op die bedrijven wordt enkele dagen per week begeleiding aangeboden door de landbouwer. De provincie Limburg komt tegemoet in de kosten die het landbouwbedrijf heeft voor de begeleiding (forfaitair 5 C) en de onkosten.

Momenteel worden in Limburg 5 personen opgevangen in 4 zorgboerderijen. Dit zijn mensen die wegens problemen van psychische, fysieke of sociale aard niet meer terechtkunnen in het reguliere of het beschermde tewerkstellingscircuit. Het gaat hier om mensen actief binnen Arbeidszorg die gedurende 2 dagen per week terechtkunnen op de zorgboerderij, de overige dagen worden zij opgevangen in een Arbeidszorgcentrum. In andere provincies zijn er ook enkele initiatieven die vooral vanuit de zorgorganisaties komen. De Provinciale Steunpunten Arbeidszorg hebben hier alsnog geen organiserende rol.

"**Groene zorg**" is een term die gegroeid is uit "zorgboerderijen". Men wil hierbij de nadruk leggen op verschillende aspecten :

- meerwaarde die land- en tuinbouw kan bieden aan de klassieke zorgverlening,
- nadruk op een vraaggedreven zorgverlening in een "groene" context,
- motivatie en sociale bewogenheid van de bedrijfsleider en zijn familie,
- nadruk op grote diversiteit aan mogelijkheden en formules.

Om boeren en tuinders en ook zorgorganisaties goed te informeren over groene zorg en concrete initiatieven te ondersteunen, werd op 1 oktober 2002 het Steunpunt Groene Zorg Vlaanderen opgestart, een onderdeel van het Innovatiesteunpunt voor Landbouw en Platteland van de Boerenbond. Het is mede dankzij de steun van de Administratie Land- en tuinbouw in het kader van een demonstratieproject totstandgekomen.

Het Steunpunt wil de groene zorg in Vlaanderen actief bevorderen door :

- het informeren van boeren en tuinders,
- het ondersteunen en begeleiden van nieuwe initiatieven rond landbouw en zorg,
- het mee zoeken naar oplossingen voor praktische problemen die zich daarbij voordoen,
- het signaleren van vragen vanuit de zorgsector voor samenwerking met land- en tuinbouwbedrijven,
- het organiseren van uitwisselingsinitiatieven tussen bedrijfsleiders die aan groene zorg doen en zorgorganisaties.

Vraag 3 en 4

Begeleid werk is gegroeid uit het experiment Arbeidszorg binnen de dagcentra. Hierbij worden personen met een handicap die niet in staat zijn om loonvormende arbeid te verrichten, op een individuele en trajectmatige manier naar een onbezoldigde arbeidsmatige activiteit binnen de reguliere arbeidsmarkt. De cliënt wordt in zijn traject begeleid door een jobcoach. De praktijk leert dat het hier meestal gaat om projecten in de dienstensector.

Tot de arbeidszorg (over de sectoren heen) behoren eveneens :

- werken in een atelier : arbeidsmatige activiteiten uitgevoerd in een arbeidszorgcentrum of in een enclave uitgevoerd in groep onder begeleiding op locatie (bv. groendienst),
- vorming, training en opleiding m.b.t. arbeidsvaardigheden ter ondersteuning van trajecten.

Er zijn diverse overlegorganen (Netwerk) betrokken bij de verdere ontwikkeling van deze nog jonge materie (waaronder o.a. door de verschillende Provinciale Steunpunten Arbeidszorg).

Ze hebben alle als resultaatgebied :

- mee te werken aan een regionaal overleg met het oog op het afstemmen van vraag en aanbod van de dienstverlening en het invullen van een niet-beantwoorde behoefte in de regio,
- de verschillende actoren goed op mekaar af te stemmen,
- structurele verbindingen, samenwerkingsverbanden en overeenkomsten te realiseren met betrekking tot de toeleiding van risicogroepen tot tewerkstelling door afsluiten van protocols,
- verzorgen van een vormingsbeleid voor medewerkers van arbeidszorg initiatieven,
- organiseren van overleg tussen de aangesloten initiatieven.

De rondetafelgesprekken rond arbeidszorg pleiten ervoor dat het recht op arbeid bij voorkeur inclusief moet zijn en er waarborgen moeten zijn voor het behoud van inkomen en sociale zekerheid evenals het recht op een al dan niet progressieve loonvorming.

Er is een interdepartementale werkgroep opgericht waarin de verschillende betrokken Vlaamse departementen, Vlaamse instellingen en de federale overheid samen met het werkveld een wettelijk kader trachten te geven aan het huidig gerealiseerde gedoogbeleid. Momenteel zijn er nog geen concrete voorstellen voor een gezamenlijk sluitende regeling hierover geformuleerd.

Vraag nr. 69
van 10 januari 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicaptten – Projecten

Midden vorig jaar heeft de minister het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap gevraagd een stuurgroep samen te stellen en een brede oproep te lanceren naar de sociaal-culturele verenigingen om in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap overal projecten op te starten met als thema de integratie van personen met een handicap in het sociaal-culturele leven, het sportgebeuren en de jeugdbeweging. De minister stelde hier, deels vanuit Europa, deels vanuit de Vlaamse begroting, 320.000 euro tegenover.

Op mijn actuele vraag van 27 november 2002 antwoordde de minister dat er 125 van de ongeveer 400 ingediende projecten uitgekozen werden. "Er zijn klassieke projecten bij, maar ook zeer originele. Het zijn echter allemaal verfrissende projecten die de samenleving extra zuurstof geven" (Handelingen nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Wanneer er 125 projecten uitgekozen werden, betekent dit vanzelfsprekend dat er ongeveer 275 ingediende projecten uit de boot vallen. Het kan niet anders dan dat ook bij deze projecten heel lovenswaardige en verfrissende projecten zitten, die extra zuurstof aan de samenleving zouden kunnen geven. Dit zegt niet alleen onze intuïtie, dit blijkt ook uit signalen die wij vanuit het veld opvangen. In hoeverre er aan deze projecten nog gevolg wordt gegeven, ondanks het feit dat ze nu zijn afgewezen, is ons tot op heden niet duidelijk.

1. Welke 125 projecten werden door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap uitgekozen met als thema "de integratie van personen met een handicap in het sociaal-culturele leven, het sportgebeuren en de jeugdbeweging" ?

Op welke basis werden de projecten toegewezen ?

Welke subsidies (per project) staan hiertegenover ?

2. Welke projecten werden door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap afgewezen als "project om de integratie van personen met een handicap in het sociaal-culturele leven, het sportgebeuren en de jeugdbeweging" te bevorderen ?

Op welke basis werden de projecten afgewezen ?

3. Hoe kunnen de waardevolle projecten die werden afgewezen op één of andere manier in de toekomst toch nog worden opgevestigd ?

Antwoord

1. Er werden in totaal van de iets meer dan 500 projecten 140 in aanmerking genomen.

Een overzicht van alle projecten is te vinden op het volgende adres : <http://www.vlafo.be>

De projecten werden gescoord op de volgende 5 criteria :

continuering naar de toekomst (max. 6 pt.)

partnerschap (max. 6 pt.)

lokale betrokkenheid (max. 3 pt.)

creativiteit (max. 3 pt.)

uitstraling (max. 3 pt.)

Het beschikbare budget werd verdeeld per provincie a rato van het bevolkingscijfer. Vervolgens werd er een ranking opgesteld per provincie. Naargelang het beschikbare budget per provincie werden aan de hoogst gerangschikten subsidies toegekend tot uitputting van de per provincie vastgelegde subsidiepot.

Het maximale budget dat een project kon ontvangen was 2.500 euro.

2. Het budget voor projecten is verdeeld. Er is geen ruimte meer om extra projecten te subsidiëren. Men kan wel opgenomen worden in de activiteitenkalender.

Een overzicht van de geselecteerde projecten naar provincie en sector als **bijlage**.

3. Waardevolle projecten kunnen steeds doorgang vinden door een beroep te doen op gemeentelijke of provinciale subsidiëring.

De vastgelegde ondersteuning, 2.500 euro per project, is trouwens te beschouwen als een incentive. Aan alle projecten werd duidelijk gevraagd vanuit voluntarisme en overtuiging projecten op te zetten en niet in hoofdzaak om de daaraan verbonden subsidie.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 45

van 10 januari 2003

van de heer KRIS VAN DIJCK

Stagebegeleiding – Verloning

Ik stel vast dat leerkrachten (licentiaten) die voor de helft technische vakken en algemene vakken geven, betaald worden volgens barema 501 en voor de andere helft, waarbij ze stagebegeleiding doen (praktische vakken), slechts betaald worden volgens barema 302. Komt daarbij nog dat men bij dit laatste de noemer 29 hanteert en derhalve in het voorbeeld van half technische vakken en half praktische vakken dit laatste slechts voor 9/29 vergoedt.

Mij lijkt het net interessant dat leerkrachten zowel de stage als de theorie combineren. Het één werkt immers inspirerend voor het ander.

1. Is het juist dat er bij het bepalen van de wedde voor de stagebegeleiding van leerlingen geen rekening gehouden wordt met het diploma van de stagebegeleider ?

Wat is de logica achter deze verloningsregeling ?

Is dit wel rechtvaardig of verantwoordbaar ?

2. Wat de BPT-uren betreft (bijzondere pedagogische taken), lijkt er geen probleem meer te zijn.

Waarom wordt eenzelfde gelijkschakeling niet voor stages toegepast ?

Antwoord

1. De stagebegeleiding wordt beschouwd als een praktisch vak en kan georganiseerd worden voor alle specialiteiten van de huidige technische en kunstvakken in het secundair onderwijs. Bij het bepalen van de wedde wordt echter wel rekening gehouden met het diploma van de leraar. Een licentiaat verdient voor stage meer dan zijn collega met een basisopleiding van één cyclus, maar hij verdient minder dan voor technische vakken. (De verschillende weddenschappen en bedragen zijn te vinden op www.ond.vlaanderen.be/bekwaamheidsbewijzen)

Er is dus wel een algemeen verschil in verloning tussen praktische en andere vakken, een verschil dat blijkbaar historisch gegroeid is. De motivatie is niet meer helemaal met zekerheid te achterhalen.

De noemer voor een voltijdse betrekking is voor de praktische vakken in de eerste graad 22 en in de overige graden 29. Dat is inderdaad meer dan voor algemene, technische en kunstvakken, waar de noemer varieert van 20 tot 22 voor een voltijdse opdracht. Dit wordt aangegeven als compensatie voor het voorbereiden, verbeteren etc. dat bij algemene, technische en kunstvakken meer tijd vraagt dan bij praktische vakken.

Het is echter niet zo dat men met een halftijdse opdracht maar voor 9/29 wordt vergoed. Voor een halftijdse opdracht moet men 14 of 15 uren presteren en wordt men voor dat aantal uren betaald.

- Vanaf 2004 zouden de scholen de mogelijkheid krijgen om aan hun stagebegeleiders een hogere weddenschaal toe te kennen. Een ontwerp van besluit (tot wijziging van het BVR van 5 juni 1989 betreffende de vakken in het secundair onderwijs) bepaalt dat het vak Stages als een afzonderlijk "vak" wordt georganiseerd, los van de algemene, technische, praktische en kunstvakken. Stages worden in de leerplannen opgenomen maar niet meer gekoppeld aan een vak. De lessentabellen voorzien ook gewoon "stages". Dit betekent in feite dat hiermee het probleem zoals gesteld in de eerste vraag voor de stages, kan worden verholpen.

Voor de bezoldiging van het personeelslid wordt er wel nog een gelijkstelling gemaakt met een vak. Deze gelijkstelling *dient enkel om te bepalen hoe het personeelslid moet betaald worden en staat dus volledig los van de werkelijke opdracht*. De gelijkstelling gebeurt op basis van het bekwaamheidsbewijs van de leraar. De scholen kunnen dus kiezen voor de best bezoldigde opdracht voor het personeelslid. Hierop is nog wel een beperking: enkel de stages die gelijkgesteld zijn met PV tellen mee voor de berekening van de omkadering voor technisch adviseurs en technisch adviseurs-coördinatoren.

Dit systeem kan vergeleken worden met het systeem van betalen van BPT-uren. (*BPT: bijzondere pedagogische taken – red.*)

Het ontwerp van besluit moet nog principieel goedgekeurd worden door de Vlaamse regering en moet nog onderhandeld worden. Vervolgens moet het besluit van de Vlaamse regering betreffende de bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs ook nog aangepast worden.

Vraag nr. 46
van 10 januari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Onderzoek ouderbijdragelijsten – Geselecteerde scholen

De minister heeft aan verschillende scholen (gewoon/buitengewoon, basis/secundair onderwijs) een brief gestuurd met de vraag om het schoolreglement met de bijdragelijst (wat reken je ouders aan tegen welke richtprijs) op te sturen naar het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA).

De minister heeft, om zicht te krijgen op de bijdragen die ouders jaarlijks betalen, opdracht gegeven aan het HIVA om de bijdragelijsten van een aantal geselecteerde scholen te screenen. De brief past in het debat over de kosteloosheid van het leerplichtonderwijs.

- Hoeveel scholen worden er gescreend?
- Hoe is de verdeling van de gescreende scholen per niveau, per provincie en per net?

Welke criteria werden gehanteerd bij de selectie van de scholen?

Antwoord

- Basisonderwijs

Aantal gescreende scholen:

- basisonderwijs: 535
- buitengewoon onderwijs: 61

Het steekproefkader wordt gebaseerd op het schoolbestand dat binnen het departement Onderwijs ter beschikking is over het schooljaar 2001-2002.

A. Basisonderwijs

- geleiding van de school: enkel kleuterniveau; enkel lager onderwijs; basisonderwijs;

- grootte van de basisscholen : klein minder dan 200 leerlingen ; middelmatig tussen 201 en 300 leerlingen ; groot meer dan 300 leerlingen ;
- behorend bij net : GO ; OGO ; VGO.

De gebruikte statistische methode is een toevalssteekproef van 21 %. Vertaald betekent dit dat de scholen verdeeld worden over de opgestelde cellen. De volgende stap bestaat erin om per cel 21 % van de gegroepeerde cellen te trekken. Zo heeft de school dus 21 % kans tot deelname aan de streekproef.

B. Buitengewoon onderwijs

- grootte van de types : klein minder dan 45 leerlingen ; middelmatig tussen 45 en 70 leerlingen ; groot meer dan 70 leerlingen ;
- geleiding van de school : enkel lager onderwijs ; basisonderwijs ;
- behorend bij net : GO ; OGO ; VGO.

(GO : gemeenschapsonderwijs ; OGO : officieel gesubsidieerd onderwijs ; VGO : vrij gesubsidieerd onderwijs – red.)

In het buitengewoon onderwijs leek het interessanter om de scholen volgens typegrootte op te splitsen en niet volgens grootte van de scholen an sich. Immers, als elke cel van de steekproef een zinvol aantal scholen moet bevatten, wordt de steekproefgrootte te vergelijken met de steekproef uit het gewoon onderwijs. Nochtans, het buitengewoon onderwijs kent minder scholen (196 vs 2.368) en bijgevolg minder leerlingen (28.852 vs 648.413).

De opdracht werd gegeven om binnen de type-5 scholen de scholen te filteren volgens het al dan niet uitmaken van een ziekenhuis. De verplichting om een bijdragelijst op te stellen is immers niet van toepassing op deze scholen (OM Bao/2002/01 dd. 8/02/2002).

2. Secundair onderwijs

Aantal gescreende scholen :

- gewoon voltijds secundair onderwijs : 914
- buitengewoon secundair onderwijs : 112

In het secundair onderwijs worden dus alle scholen voor gewoon voltijds secundair en buitengewoon secundair onderwijs gescreend.

In het secundair onderwijs was het aangewezen niet tewerk te gaan aan de hand van een steekproef. In het secundair onderwijs mogen scholen bijdragen aan ouders doorrekenen voor boeken, voor persoonlijk didactisch materiaal en voor zaken die nodig zijn om de eindtermen te bereiken. Er kan – bij wijze van voorbeeld – een bijdrage gevraagd worden voor de aanschaf van een zakrekenmachine, voor een messenset voor de hotelschool, voor de aankoop van hout nodig voor houtbewerking en dergelijke meer.

Gegeven de enorme diversiteit in het studieaanbod van de secundaire scholen en dus ook in het kostenplaatje dat daaraan vasthangt, kreeg het HIVA de opdracht de bijdragenlijsten van alle scholen voor gewoon en buitengewoon secundair onderwijs te screenen.

Vraag nr. 47 van 10 januari 2003 van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Paramedisch onderwijspersoneel – Bijwedde

Het koninklijk besluit (KB) van 20 juli 1971, houdende toekenning van een bijwedde voor buitengewone en veranderlijke dienstverstrekkings, die terzelfder tijd bestaan uit nachtwerk, zondagswerk en werk op feestdagen, aan sommige leden van het paramedische personeel van het rijksonderwijs, is nog steeds niet opgeheven en dus van toepassing.

Een aantal rechthebbenden probeert, tevergeefs, bedoelde bijwedde te ontvangen.

In de privé-sector maar ook bij de overheid bestaan dergelijke toelagen voor prestaties tijdens de nacht, zon- en feestdagen. Wat de overheid betreft, wordt dit per ministerie geregeld.

Binnen onderwijs wordt dit KB blijkbaar niet uitgevoerd.

Kan de minister hieromtrent de nodige duidelijkheid verschaffen ?

Antwoord

Het KB van 20 juli 1971 voorziet in een bijwedde aan sommige leden van het paramedisch personeel van het rijksonderwijs voor de beoefening van buitengewone en veranderlijke dienstverstrekkings, die terzelfder tijd bestaan uit nachtwerk, zondagswerk en werk op feestdagen.

Ik geef de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de historiek inzake toepassing van dit KB.

Slechts een aantal personeelsleden heeft met de toepassing van dit besluit een bijwedde ten bedrage van 10% automatisch en ongeacht hun prestaties, toegekend gekregen.

In 1987 werd een onderzoek verricht naar de toepassing van dit KB. In 1989 werden in een nota aan de toenmalige minister van Onderwijs de redenen meegedeeld waarom dit besluit onuitvoerbaar was voor personeelsleden in onderwijsverband :

"...

- het besluit is niet duidelijk over wie de recht-hebbers zijn ;
- er bestaat geen eenduidigheid over de wijze waarop de voorwaarde, dat de dienstverstrekingen van het paramedisch personeel belast met buitengewone en veranderlijke prestaties tezelfder tijd moeten bestaan uit nacht-, zondag- en feestdagwerk, moet worden geïnterpreteerd ;
- er is evenmin vastgelegd hoe het bedrag van 10% van de minimumwedde, in functie van de prestaties kan worden vastgelegd in een schaal van 0 tot 10%.

De afwezigheid van duidelijke criteria laat derhalve niet toe wie overeenkomstig dit besluit recht heeft op een bijwedde en hoe groot de bijwedde is ..."

In concreto betekende dit dat het dossier sedert 1987 stilligt. De regelgeving is niet aangepast, er zijn na deze datum geen betalingen meer gebeurd.

Er is rond deze problematiek in 1995 een rechtszaak aangehangig gemaakt tegen de Vlaamse Gemeenschap, waarover nog geen uitspraak is. De betrokkene eist op grond van het KB een bijwedde voor de periode van januari 1987 tot en met december 1994.

Ik zal dit dossier nader laten onderzoeken in welke mate dit besluit moet worden toegepast, aangepast dan wel worden opgeheven. Alleszins dient rekening te worden gehouden met de toestand in andere instellingen van de Vlaamse Gemeenschap waar prestaties worden verricht zoals bedoeld in het KB van 20 juli 1971.

**Vraag nr. 50
van 17 januari 2003
van de heer JAN PENRIS**

Schoolgebouwen – Brandverzekering

In de vroege ochtend van 15 januari brandde een gedeelte van het Koninklijk Atheneum van Antwerpen af. De schade is voorlopig nog niet te ramen, maar alleszins bijzonder groot.

Naar verluidt zijn de gebouwen van dit Atheneum en van andere gemeenschapsscholen, niet tegen brand verzekerd.

1. Wie draait in geval van brand, zoals in dit dossier, voor de financiële gevolgen op ?
2. Is het niet verzekeren van schoolgebouwen een bewuste politiek van het gemeenschapsonderwijs ?
3. Welke maatregelen neemt de minister om de begroting van haar departement van brandkosten te ontlasten ?

Antwoord

1. Het gemeenschapsonderwijs is eigen risiconemer voor zijn onroerende goederen en neemt dus zelf de kosten van de schade ten laste.

Voor de inboedel van de scholen, de aansprakelijkheid tegenover derden, alsook voor de leerlingen is een verzekeringspolis bij een verzekeringsmaatschappij afgesloten.

2. De beslissing om voor de onroerende goederen, dus de schoolgebouwen, geen verzekeringspolis af te sluiten bij een verzekeringsmaatschappij is steeds het resultaat geweest van een bewuste afweging van de voor- en nadelen hiervan.

Overwegingen die daarin meespelen zijn de hoge premie die zou moeten betaald worden voor de verzekering van het patrimonium en het feit dat het gemeenschapsonderwijs over een jaarlijkse vastleggingsmachtiging voor investeringen beschikt die in geval van nood kan worden aangewend voor het herstel van schade.

3. De begroting van Onderwijs wordt niet extra belast. Het gemeenschapsonderwijs dient het herstel van de schade te bekostigen binnen de toegekende investeringsmiddelen.

Er worden geen extra middelen toegekend ten gevolge van deze brand.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 31
van 10 januari 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Kusttoerisme – Promotie-initiatieven

Eind oktober 2002 verscheen in de pers dat de minister een aantal initiatieven zou nemen om de kust nog beter te promoten – voor een bedrag van naar verluidt 860.000 euro – om zodoende nog meer volk naar zee te lokken. Er komt onder andere meer promotie voor de korte en middellange vakanties buiten het seizoen.

1. Over welke concrete initiatieven gaat het ?
2. Voor wanneer zijn ze gepland ?
3. Wie vormt het doelpubliek ? Welke nationaliteiten ?

Antwoord

Dit initiatief wordt verwezenlijkt in samenwerking met Westtoer, het provinciebedrijf voor recreatie en toerisme.

1. Reeds in 2001 lanceerde ik het *kustlogo*, dat speciaal ontworpen werd om de kust in het binnenland extra bekendheid te geven. Dit logo moet een vertrouwd gegeven worden en bijdragen tot het versterken van de kustidentiteit. Daarom wil ik de zichtbaarheid van het kustlogo in het straatbeeld nu opvoeren en verschillende toeristische diensten en vertegenwoordigers uit de sector aanmoedigen om het kustlogo in hun communicatie mee te gebruiken.

Ook het natuureducatief evenement "*De Week van de Zee*", dat zich tot nu toe richtte op scholen, zal uitgebreid worden naar de toeristische sector. Het evenement heeft een grote kwalitatieve uitstraling en werkt seizoensverbredend.

Tevens krijgen ook de *watersportmogelijkheden* aan de kust meer promotie, door het opmaken

van een brochure met een overzicht van alle mogelijkheden voor watersport aan de kust. Dit moet de watersport toegankelijk maken voor een breder publiek en de kust promotioneel inzake watersport, beter op de toeristische kaart brengen.

Er komen ook specifieke acties om het kusttoerisme op te drijven in het voor- en naseizoen. Eén van die acties is het promoten van korte en middellange vakanties, omdat het aanbod momenteel groter is dan de vraag. De *doelgroepen* zijn senioren en gezinnen met kinderen uit Wallonië. Hiervoor werd een strategie uitgewerkt om deze doelgroepen te benaderen (o.a. via beurzen en advertenties in magazines die zich tot de specifieke doelgroepen richten).

Om de *Britse* markt beter te bespelen wordt er naar specifieke doelgroepen gemikt (o.a. via een promotioneel proefproject met voorafgaand marktonderzoek). De *Franse* markt werd in het verleden te weinig bespeeld door het gebrek aan middelen. In plaats van mij te beperken tot het Noorden van Frankrijk en Parijs, wil ik nu ook de aandacht uitbreiden naar Centraal Frankrijk. Hierbij denk ik mij te richten naar zowel potentiële doelgroepen als naar specifieke geografische streken.

Tot slot komt er nog een Duitstalige versie van de brochure "*Kustschatten*", voor het Duitstalige publiek. Deze brochure is een handige leidraad voor een kort of langer verblijf aan de kust, waarbij men meer verwacht dan zon, zee en strand.

2. De periode van de promotiecampagne loopt over een periode van twee jaar, van 2003 tot 2004.
3. Deze acties worden gericht naar Vlaanderen, Wallonië en de buurlanden (Nederland, Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk).

Vraag nr. 32
van 10 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Resolutie arbeidszorg – Opvolging

De minister engageerde zich, onder andere naar aanleiding van de resolutie van het Vlaams Parlement van 20 februari 2002 (Stuk 808 (2000-2001) – Nr. 3) betreffende de arbeidszorg, om :

- de nodige maatregelen te nemen om arbeidszorg binnen de bestaande structuren en sectoren op een eenvoudige en transparante wijze te regelen ;
- er bij de federale regering op aan te dringen een meer rechtszekere positie van doelgroepmedewerker in de arbeidszorg uit te werken waarbij het uitkeringsgeld op een actievare manier kan worden ingezet ;
- de nodige initiatieven te nemen om de doorstromingskansen voor de doelgroep te optimaliseren via een adequate trajectbegeleiding ;
- met de federale regering de nodige afspraken te maken over de tewerkstelling van deze doelgroepen.

Dit paste trouwens in de regeringsverklaring die tewerkstelling ook bij moeilijkere doelgroepen centraal stelt.

1. Welke maatregelen werden reeds genomen in het kader van arbeidszorg in het algemeen en de resolutie in het bijzonder ? Hoe werden ze gefinancierd ? Welke knelpunten resten er nog ?
2. Hoeveel personen (m/v) kregen in 2001 en 2002 de kans om in het kader van arbeidszorg aan werk te geraken in elk subregionaal tewerkstellingscomité ?
3. Zijn er voor 2003 maatregelen gepland om de bereikte doelgroep uit te breiden ? Welke ?

Antwoord

1. Het begrip "arbeidszorg" is een verzamelnaam van methodieken die zich hebben ontwikkeld op initiatief van een diversiteit van instellingen uit het welzijnswerk, de gehandicaptensector, de geestelijke gezondheidssector en de sociale tewerkstelling. Hierbij wordt een aanbod gedaan van arbeidsmatige activiteiten aan mensen die niet terecht kunnen op de bestaande arbeidsmarkt (regulier of beschermd). Het functionele aspect van inkomensverwerving wordt niet rechtstreeks via deze activiteiten gerealiseerd want deze arbeid is onbezoldigd. Toch geven deze activiteiten de betrokkenen kans op persoonlijke ontwikkeling en maatschappelijke integratie, zodat arbeidszorg een hefboom kan zijn tot activering en emancipatie, waar moge-

lijk (maar niet altijd) in aanloop naar een betaalde baan.

Vermits de instellingen die bezig zijn met arbeidszorg over de bevoegdheden welzijn en werkgelegenheid zijn verdeeld werd samen met de minister bevoegd voor het welzijnsbeleid de consensus bereikt om voor arbeidszorg geen nieuw circuit te creëren, maar te streven naar een integratie binnen bestaande structuren en voorzieningen.

Met de federale overheden Werkgelegenheid en Sociale Zaken werd overleg gepleegd en werden een aantal mogelijke knelpunten belicht. Voornaamste knelpunt is de rechtsonzekerheid van de arbeidszorgmedewerkers. Aangezien arbeidszorg tot nog toe op het federale niveau niet officieel als werkvorm werd erkend of te weinig bekend is, lopen de mensen die hierin actief zijn het theoretische risico om hun uitkering te verliezen (werkloosheid, invaliditeit). Arbeidszorg kan echter niet beschouwd worden als inkomensgenererende of beschermde arbeid. Het is enkel een methodiek die geïntegreerd wordt in de bestaande hulp- en dienstverlening. Ondanks verschillende constructieve vergaderingen tussen de verschillende bevoegde kabinetten en een officieel schrijven gericht aan de bevoegde federale ministers, kregen we hierover nog geen officieel antwoord.

Om arbeidszorg binnen de werkgelegenheidsbevoegdheid mogelijk te maken werd de regelgeving van de sociale werkplaatsen aangepast. Dit gebeurde via de beslissing van de Vlaamse regering van 14 december 2001.

De regelgeving voorziet in een tegemoetkoming in de loonkosten van 22.000 euro voor 1 voltijds equivalent (VE) omkaderingspersoneelslid per (VE) arbeidszorgmedewerker. Om de eigenheid van de sociale werkplaatsen niet in het gedrang te brengen werd ervoor geopteerd om slechts subsidie te verlenen aan sociale werkplaatsen met minimum 10 doelgroepwerknemers en wordt slechts 1 arbeidszorgmedewerker erkend per 5 doelgroepwerknemers.

Een arbeidszorgmedewerker wordt in de regelgeving gedefinieerd als een persoon die om persoonsgebonden redenen niet of niet meer kan werken onder een arbeidscontract in het reguliere of beschermd tewerkstellingscircuit en die toegeleid wordt via de geïntegreerde basisdienstverlening van de lokale werkwinkel of van de VDAB om binnen een productieve en/of

dienstverlenende setting arbeidsmatige activiteiten uit te voeren. Deze activiteiten moeten reële kansen bieden tot sociale interactie en participatie in de samenleving. De sociale werkplaats sluit tevens met de arbeidszorgmedewerker een arbeidszorgovereenkomst.

In het voorjaar 2002 werd de procedure tot toekenning van omkaderingspersoneel gestart. Op

25 juli 2002 werden in totaal 39,64 VE omkaderingspersoneelsleden toegekend voor de begeleiding van 198,2 VTE arbeidszorgmedewerkers. Aangezien arbeidszorgmedewerkers zelden voltijds actief zijn, komt dit neer op een 300-tal personen die kunnen worden begeleid.

2. Per STC betekent dit het volgende :

STC	Begeleiding (in VTE)	Arbeidszorgmedewerkers (in VTE)
Aalst-Oudenaarde	2,2	11
Antwerpen-Boom	2,48	12,4
Brugge	3,44	17,2
Gent	6,48	32,4
Halle-Vilvoorde	1,4	7
Kortrijk-Roeselare	4	20
Leuven	5,12	25,6
Limburg	6,76	33,8
Oostende-Ieper	2,08	10,4
Sint-Niklaas-Dendermonde	2,4	12
Turnhout	3,28	16,4
Totaal	39,64	198,2

(STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.)

De financiering gebeurt via het programma 52.40, basisallocatie 41.07 "Allerhande uitgaven in het kader van de meerwaardeneconomie".

3. Voor de sociale werkplaatsen die nog niet klaar waren om in te spelen op deze maatregel, maar volgens het besluit hiervoor wel in aanmerking komen, zal een tweede kans worden geboden om een aanvraag te doen voor omkaderingspersoneel in het kader van arbeidszorg. Een verdere uitbreiding van het aantal omkaderingspersoneelsleden is mogelijk maar niet op korte termijn.

Om de implementatie van de huidige goedkeuringen zo vlot mogelijk te laten verlopen is er een driemaandelijks overleg tussen het werkveld, andere betrokken actoren zoals de VDAB en ATB en mijn administratie. (ATB : arbeids-trajectbegeleiding – red.)

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

datum van afsluiting : 26/2

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
△ 10	17.01.2003	C. Decaluwe	<i>Beter Bestuurlijk Beleid – Studiebureaus</i>	1730
12	17.01.2003	P. Ceysens	<i>FCUD – Arbitrageprocedure</i>	1649
△ 13	24.01.2003	C. Vandenbroeke	<i>Overheidstaken – Formule</i>	1649
14	24.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse administratie – Allochtonen en gehandicapten</i>	1650
15	24.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1650
16	29.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse administratie – Aanpassing werkplek gehandicapten</i>	1651
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
155	10.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Stadsbusnet Tongeren – Nerem</i>	1651
156	10.01.2003	J. Malcorps	<i>Remise Tramplein Berchem – Buurtproblemen</i>	1654
157	10.01.2003	J. Malcorps	<i>Afbouw korteaafstandsvluchten – Initiatieven</i>	1655
158	10.01.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bornembus – Rendabiliteit</i>	1656
159	10.01.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>NI6 Klein-Mechelen (Bornem) – Veiligheid kruispunt</i>	1657
161	10.01.2003	J. De Roo	<i>Kanaal Gent-Terneuzen – Verzilting</i>	1657
162	10.01.2003	B. Laloo	<i>Palingbestand – Maatregelen</i>	1659
164	10.01.2003	P. Huybrechts	<i>Luchthaven Deurne – Sportvliegtuigen</i>	1659
165	17.01.2003	J. Loones	<i>A19 Veurne-Ieper – Stand van zaken</i>	1660
166	17.01.2003	C. Decaluwe	<i>Verkeerswisselaar R8-A17/A19 Kortrijk – Wateroverlast</i>	1661
167	17.01.2003	J. De Meyer	<i>Waterbeheersing Oost-Vlaanderen – Bevaarbare waterlopen</i>	1661
168	17.01.2003	D. Ramoudt	<i>Stadskaarten De Lijn – Lotto-publiciteit</i>	1663
169	17.01.2003	C. Decaluwe	<i>Scheldesluizen Avelgem – Vernieuwing</i>	1664
170	17.01.2003	I. Vertriest	<i>Resoluties houtgebruik – Opvolging</i>	1664
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
67	10.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>MUG- en ambulancediensten – Erkenningscriteria</i>	1665
68	10.01.2003	A. De Martelaer	<i>Begeleid werken en zorgboerderijen – Stand van zaken</i>	1733
69	10.01.2003	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Projecten</i>	1735
72	10.01.2003	S. Becq	<i>Lokale adviescommissies – Presentiegeld</i>	1665
81	17.01.2003	R. Van Den Heuvel	<i>Opvoedingsondersteuning – Bijzondere doelgroepen</i>	1666

82	17.01.2003	A. De Martelaer	<i>Vlaams Fonds – Verhuring van hulpmiddelen</i>	1666
87	17.01.2003	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Rijksinternaten vs. vrije instellingen</i>	1668
88	17.01.2003	S. Becq	<i>Mobiele urgentiegroepen – Vlaams-Brabant</i>	1668
89	17.01.2003	J. Loones	<i>Wonen en Welzijn – Samenwerking</i>	1669
90	17.01.2003	P. Ceysens	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Multidisciplinaire teams</i>	1669
91	17.01.2003	P. Ceysens	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Preventiebeleid</i>	1670
92	17.01.2003	P. Ceysens	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Elektronische dossiers</i>	1672
93	24.01.2003	C. Vandebroeke	<i>Overheidstaken – Formule</i>	1674
94	24.01.2003	J. Penris	<i>Wiegendood – Onderzoek</i>	1674
95	24.01.2003	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Rusthuisprijzen (2)</i>	1675
97	24.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse administratie – Allochtonen en gehandicapten</i>	1676
98	24.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1676
99	21.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Belgisch Forum voor Gehandicapten – Betrokkenheid</i>	1676
101	24.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kraamzorg – Erkenning</i>	1677
103	24.01.2003	S. Becq	<i>Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie – Herstructurering</i>	1677
104	24.01.2003	S. Becq	<i>Thuiszorg – Diversificatie</i>	1678
105	24.01.2003	S. Becq	<i>Budget "afstemming eerstelijnsdiensten" – Aanwending</i>	1680
106	24.01.2003	S. Becq	<i>Bejaardeninstellingen – Brandveiligheidsnormen</i>	1680
108	29.01.2003	S. Becq	<i>Rusthuis De Stadskam Vilvoorde – Overname</i>	1682
109	29.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse administratie – Aanpassing werkplek gehandicapten</i>	1682
110	29.01.2003	M. Van den Eynde	<i>Ontwikkelingshulp – Mestproducten</i>	1683

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

45	10.01.2003	K. Van Dijk	<i>Stagebegeleiding – Verloning</i>	1736
46	10.01.2003	J. De Meyer	<i>Onderzoek ouderbijdragelijsten – Geselecteerde scholen</i>	1737
47	10.01.2003	A. Van Nieuwkerke	<i>Paramedisch onderwijspersoneel – Bijwedde</i>	1738
48	17.01.2003	I. Vertriest	<i>Resoluties houtgebruik – Opvolging</i>	1684
49	17.01.2003	S. Becq	<i>Time-outprojecten – Stand van zaken</i>	1684
50	17.01.2003	J. Penris	<i>Schoolgebouwen – Brandverzekering</i>	1739
53	24.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse administratie – Allochtonen en gehandicapten</i>	1685

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

31	10.01.2003	J. Verfaillie	<i>Kusttoerisme – Promotie-initiatieven</i>	1740
32	10.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Resolutie arbeidszorg – Opvolging</i>	1740
33	17.01.2003	J. Sauwens	<i>Gesco-programma's lokale besturen – Stand van zaken</i>	1685
△ 34	17.01.2003	S. Becq	<i>Werkwinkels en sociaal huis – Samenwerking of integratie</i>	1686

43 07.02.2003 **J. Sauwens** *Werkloosheidsbeleid – Gezinssituatie* 1688

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

84 17.01.2003 **J. Maes** *Stadsbossen – Financiering* 1689
 85 17.01.2003 **R. Van Cleuvenbergen** *Duurzame ontwikkeling – Respons gemeenten* 1690
 87 17.01.2003 **F. Vermeiren** *Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening – Procedures* 1691
 88 17.01.2003 **I. Vertriest** *Resoluties houtgebruik – Opvolging* 1692
 96 24.01.2003 **J. Loones** *Afvalkokers appartementsgebouwen – Milieu* 1692

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

61 10.01.2003 **J. Verfaillie** *Woonuitbreidingsgebieden – Westhoek* 1693
 62 10.01.2003 **J. De Roo** *Bouwvergunning – Kleine wijzigingen* 1694
 64 17.01.2003 **J. Sauwens** *Schuldontwikkeling – Toelichting* 1695
 65 17.01.2003 **K. Van Dijk** *VRT-televisie – Politici* 1697
 66 17.01.2003 **K. Van Dijk** *VRT-radio – Politici* 1699
 67 17.01.2003 **C. Decaluwe** *VRT – SMS-inkomsten* 1702
 68 17.01.2003 **J. Sauwens** *Begroting 2003 – Overgang begrotingssaldo-vorderingensaldo* 1702
 69 17.01.2003 **I. Vertriest** *Resoluties houtgebruik – Opvolging* 1705
 70 17.01.2003 **J. De Meyer** *Overstromingsgebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde – RUP* 1705
 72 24.01.2003 **R. Van Cleuvenbergen** *Vlaamse administratie – Allochtonen en gehandicapten* 1707
 73 24.01.2003 **R. Van Cleuvenbergen** *Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken* 1707
 74 24.01.2003 **J. Sauwens** *Olmense Zoo – Vergunningen* 1708
 76 24.01.2003 **C. Verougstraete** *Tuinhuusjes Berchem – Reglementering* 1709

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

50 17.01.2003 **L. Van Nieuwenhuysen** *Federale culturele instellingen – Gezamenlijk beheer* 1709
 51 17.01.2003 **C. Decaluwe** *Beter Bestuurlijk Beleid – Studiebureaus* 1710
 △ 52 17.01.2003 **I. Vertriest** *Resoluties houtgebruik – Opvolging* 1710
 53 17.01.2003 **A.-E. Bogaert** *Geautomatiseerd stemmen – Initiatieven* 1713

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

47 17.01.2003 **C. Decaluwe** *Sociale huurberekening – Invaliditeit 66+* 1714
 50 24.01.2003 **C. Vandebroeke** *Overheidstaken – Formule* 1715
 51 24.01.2003 **R. Van Cleuvenbergen** *Vlaamse administratie – Allochtonen en gehandicapten* 1715
 52 24.01.2003 **R. Van Cleuvenbergen** *Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken* 1715

54	24.01.2003	F. Dewinter	<i>Sociaal huurbesluit – Opzeggingen wegens wangebruik</i>	1716
55	24.01.2003	F. Dewinter	<i>Sociaal huurbesluit – Afwijkingen inzake toewijzing</i>	1716
56	24.01.2003	F. Dewinter	<i>Sociaal huurbesluit – Eigendomsvoorwaarde</i>	1720
57	24.01.2003	F. Dewinter	<i>Sociaal huurbesluit – Onderbezettingsregel en bejaarden</i>	1721
58	24.01.2003	J. Maes	<i>Oekraïne – Bilateraal akkoord</i>	1722
59	29.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse administratie – Aanpassing werkplek gehandicapten</i>	1722

G. VANHENGEL, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden

12	17.01.2003	K. Van Dijk	<i>Atletiek, duatlon en triatlon – Evaluatie</i>	1723
13	17.01.2003	I. Vertriest	<i>Resoluties houtgebruik – Opvolging</i>	1729